

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น ๔ ตอน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ ๑ รายละเอียดส่วนตัวของนักศึกษาผู้ใหญ่ จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา นำมาแจกแจงความถี่ แล้วเสนอเป็นร้อยละ (Percent)

ตอนที่ ๒ ผลการคำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อกระทงแต่ละข้อและแต่ละด้านของปัญหาและความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่ จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา

ตอนที่ ๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-way Analysis of Variance) เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาผู้ใหญ่จำแนกตามเพศ โดยมีอาชีพและระดับการศึกษาเป็นตัวแปรอิสระ ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในตัวแปรใด จะทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีทดสอบพหุคูณของกันคน (Duncan's New Multiple Range test)

ตอนที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-way Analysis of Variance) เพื่อเปรียบเทียบความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่จำแนกตามเพศ โดยมีอาชีพและระดับการศึกษาเป็นตัวแปรอิสระ ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในตัวแปรใด จะทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบพหุคูณของกันคน (Duncan's New Multiple Range test)

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำอักษรย่อและสัญลักษณ์ทางสถิติมาใช้ดังนี้

\bar{x} หมายถึง ค่าเฉลี่ย (Means)

SD หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

- SS หมายถึง ผลบวกของส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
- MS หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสองเฉลี่ย (Mean Squares)
- F หมายถึง อัตราส่วนความแปรปรวนของ ฟิชเชอร์ (Fisher's Variance Ratio)
- df หมายถึง ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
- * หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ .05
- P หรือ p หมายถึง ความน่าจะเป็น (Probability) ที่แสดงระดับความมีนัยสำคัญ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่สุ่มได้ห้องเรียนจากโรงเรียนผู้ใหญ่นั้นเป็นกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับหนึ่งและสอง และให้นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับสาม ระดับสี่ และระดับห้า เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่าได้แบบสอบถามคืนมา ๒๒ ฉบับ ผู้วิจัยได้คัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์และใช้ได้จำนวน ๕๕ ฉบับ โดยจำแนกตามเพศและระดับการศึกษา

จากจำนวนแบบสอบถาม ๕๕ ฉบับ ผู้วิจัยได้นำไปวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ ๑ รายละเอียดส่วนตัวของนักศึกษาผู้ใหญ่

ผลการวิเคราะห์การแจกแจงความถี่ของข้อมูลที่เป็นรายละเอียดส่วนตัวของนักศึกษาผู้ใหญ่ จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังแสดงไว้ในตารางที่ ๕ ถึง ๒๔

ตารางที่ ๕ อายุและสถานภาพทางการสมรสของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย จำแนกตามระดับการศึกษา

	ระดับ ๑ และ ๒		ระดับ ๓		ระดับ ๔		ระดับ ๕		รวม		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
<u>อายุ</u>											
๑๕ ถึง ๒๐ ปี	๑๓	๖๘.๔๒	๔๖	๖๐.๕๒	๘๓	๖๕.๘๘	๓๐	๔๑.๖๗	๑๗๒	๕๘.๗๒	
๒๑ ถึง ๒๖ ปี	๕	๒๖.๗๒	๒๗	๓๕.๕๒	๓๓	๒๖.๑๘	๗๒	๔๔.๕๔	๑๓๗	๓๓.๑๑	
๒๗ ถึง ๓๒ ปี	๐	๐.๐๐	๑	๑.๓๒	๖	๔.๗๖	๘	๑๑.๑๑	๑๕	๕.๑๒	
๓๓ ถึง ๓๘ ปี	๐	๐.๐๐	๑	๑.๓๒	๓	๒.๓๘	๑	๑.๓๘	๕	๑.๗๑	
๓๙ ถึง ๔๔ ปี	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๑	๐.๗๘	๐	๐.๐๐	๑	๐.๓๘	
๔๕ ปีขึ้นไป	๑	๕.๒๖	๑	๑.๓๒	๐	๐.๐๐	๑	๑.๓๘	๓	๑.๐๒	
<u>รวม</u>	<u>๑๙</u>	<u>๑๐๐.๐๐</u>	<u>๗๖</u>	<u>๑๐๐.๐๐</u>	<u>๑๒๖</u>	<u>๑๐๐.๐๐</u>	<u>๗๒</u>	<u>๑๐๐.๐๐</u>	<u>๒๘๓</u>	<u>๑๐๐.๐๐</u>	
<u>สถานภาพทางการสมรส</u>											
โสด	๑๙	๑๐๐.๐๐	๗๓	๙๖.๐๕	๑๑๗	๙๒.๘๖	๔๔	๘๘.๘๘	๒๓๓	๘๓.๑๘	
แต่งงาน	๐	๐.๐๐	๓	๓.๙๕	๗	๕.๕๖	๘	๑๑.๑๑	๑๘	๖.๑๘	
หย่าร้าง	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๑	๐.๗๘	๐	๐.๐๐	๑	๐.๓๘	
หม้าย	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๑	๐.๗๘	๐	๐.๐๐	๑	๐.๓๘	
<u>รวม</u>	<u>๑๙</u>	<u>๑๐๐.๐๐</u>	<u>๗๖</u>	<u>๑๐๐.๐๐</u>	<u>๑๒๖</u>	<u>๑๐๐.๐๐</u>	<u>๗๒</u>	<u>๑๐๐.๐๐</u>	<u>๒๘๓</u>	<u>๑๐๐.๐๐</u>	

จากตารางที่ ๕ จะเห็นว่านักศึกษาผู้ใหญ่ชายตั้งแต่ระดับ ๑ และ ๒ ถึงระดับ ๕ มีอายุระหว่าง ๑๕ ถึง ๒๐ ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๓๖ ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๒๘.๘๒ ระดับ ๓ ร้อยละ ๒๐.๕๒ ระดับ ๔ ร้อยละ ๒๕.๘๘ และระดับ ๕ ร้อยละ ๔๑.๖๗ รองลงมาคืออายุระหว่าง ๒๑ ถึง ๒๖ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๑๑ ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๒๖.๓๒ ระดับ ๓ ร้อยละ ๓๕.๕๒ ระดับ ๔ ร้อยละ ๒๖.๑๘ และระดับ ๕ ร้อยละ ๔๔.๔๔

ถ้าพิจารณาในแต่ละระดับการศึกษาจะพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ชายทุกระดับการศึกษายกเว้นระดับ ๕ มีอายุระหว่าง ๑๕ ถึง ๒๐ ปี เป็นจำนวนสูงสุด จำนวนที่รองลงมาจะมีอายุระหว่าง ๒๑ ถึง ๒๖ ปี สำหรับระดับ ๕ จำนวนสูงสุดมีอายุระหว่าง ๒๑ ถึง ๒๖ ปี จำนวนที่รองลงมาคือมีอายุระหว่าง ๑๕ ถึง ๒๐ ปี

ทางด้านสถานภาพทางการสมรส จะพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ชายตั้งแต่ระดับ ๑ และ ๒ ถึงระดับ ๕ มีสถานภาพทางการสมรสเป็นโสดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๑๘ ในจำนวนนี้ปรากฏว่า ระดับ ๑ และ ๒ เป็นโสดทั้งหมด ระดับ ๓ มีร้อยละ ๙๖.๐๕ ระดับ ๔ มีร้อยละ ๙๒.๘๖ และระดับ ๕ มีร้อยละ ๘๘.๘๙ สำหรับผู้ที่แต่งงานมีจำนวนร้อยละ ๖.๑๔ ในจำนวนนี้มีระดับ ๓ ร้อยละ ๓.๙๕ ระดับ ๔ ร้อยละ ๕.๕๖ และระดับ ๕ ร้อยละ ๑๑.๑๑ ส่วนที่หย่าร้างและเป็นหม้าย แต่ละสถานภาพมีจำนวนเพียงร้อยละ ๐.๓๔

ตารางที่ ๘ อายุและสถานภาพทางการสมรสของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง จำแนกตามระดับการศึกษา

	ระดับ ๑ และ ๒		ระดับ ๓		ระดับ ๔		ระดับ ๕		รวม		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
<u>อายุ</u>											
๑๕ ถึง ๒๐ ปี	๒๕	๘๖.๒๑	๒๐	๓๘.๘๕	๘๓	๓๒.๘๑	๒๑	๕๘.๓๓	๑๘๕	๓๑.๓๖	
๒๑ ถึง ๒๖ ปี	๓	๑๐.๓๘	๒๑	๒๓.๖๓	๒๖	๒๒.๘๐	๑๓	๓๖.๑๑	๖๓	๒๓.๓๘	
๒๗ ถึง ๓๒ ปี	๑	๓.๘๕	๔	๕.๒๖	๔	๓.๕๑	๒	๕.๕๖	๑๑	๔.๑๕	
๓๓ ถึง ๓๘ ปี	๐	๐.๐๐	๑	๑.๑๖	๑	๐.๘๘	๐	๐.๐๐	๒	๐.๓๕	
๓๙ ถึง ๔๔ ปี	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	
๔๕ ปีขึ้นไป	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	
<u>รวม</u>	๒๙	๑๐๐.๐๐	๕๖	๑๐๐.๐๐	๑๑๔	๑๐๐.๐๐	๓๖	๑๐๐.๐๐	๒๖๕	๑๐๐.๐๐	
<u>สถานภาพทางการสมรส</u>											
โสด	๒๘	๙๖.๕๕	๔๑	๙๔.๑๕	๑๑๑	๙๓.๓๓	๓๖	๑๐๐.๐๐	๒๖๕	๙๖.๖๐	
แต่งงาน	๑	๓.๔๕	๔	๘.๖๕	๒	๑.๓๕	๐	๐.๐๐	๓	๑.๑๕	
หย่าร้าง	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๑	๐.๘๘	๐	๐.๐๐	๑	๐.๓๘	
หม้าย	๐	๐.๐๐	๑	๑.๑๖	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๑	๐.๓๘	
<u>รวม</u>	๒๙	๑๐๐.๐๐	๕๖	๑๐๐.๐๐	๑๑๔	๑๐๐.๐๐	๓๖	๑๐๐.๐๐	๒๖๕	๑๐๐.๐๐	

จากตารางที่ ๖ พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่หญิงตั้งแต่ระดับ ๑ และ ๒ ถึงระดับ ๕ มีอายุระหว่าง ๑๕ ถึง ๒๐ ปี มากที่สุด ถึงร้อยละ ๗๑.๗๒ ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๘๕.๒๑ ระดับ ๓ ร้อยละ ๗๘.๕๕ ระดับ ๔ ร้อยละ ๗๒.๘๑ และระดับ ๕ ร้อยละ ๕๘.๓๓ รองลงมา มีอายุระหว่าง ๒๑ ถึง ๒๗ ปี มีจำนวนร้อยละ ๒๓.๗๘ ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๑๐.๓๔ ระดับ ๓ ร้อยละ ๒๗.๖๓ ระดับ ๔ ร้อยละ ๒๒.๘๐ และระดับ ๕ ร้อยละ ๓๖.๑๑ ที่น้อยสุดมีร้อยละ ๐.๗๕ (จำนวน ๒ คน) เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๓ จำนวน ๑ คน ระดับ ๔ จำนวน ๑ คน มีอายุระหว่าง ๓๓ ถึง ๓๘ ปี

หากันสถานภาพทางการสมรส จะพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่หญิงตั้งแต่ระดับ ๑ และ ๒ ถึงระดับ ๕ มีสถานภาพทางการสมรสเป็นโสดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๖๐ ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๘๖.๕๕ ระดับ ๓ ร้อยละ ๘๔.๑๔ ระดับ ๔ ร้อยละ ๘๗.๓๗ ส่วนระดับ ๕ เป็นโสดทั้งหมด สำหรับผู้ที่แต่งงานมีจำนวนร้อยละ ๒.๖๔ ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๓.๔๕ (จำนวน ๑ คน) ระดับ ๓ ร้อยละ ๔.๖๕ และระดับ ๔ ร้อยละ ๑.๗๕ ส่วนที่หย่าร้างมีจำนวน ๑ คน เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๔ และที่เป็นหม้ายก็มีจำนวน ๑ คน เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๓

ตารางที่ ๗ ภูมิลำเนาเดิมและมูลเหตุที่ย้ายเข้ามาในกรุงเทพมหานครของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย จำแนกตามระดับการศึกษา

	ระดับ ๑ และ ๒		ระดับ ๓		ระดับ ๔		ระดับ ๕		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภูมิลำเนาเดิม										
กรุงเทพมหานคร	๑๔	๓๓.๖๔	๒๘	๓๖.๘๔	๓๓	๖๑.๑๑	๒๓	๓๑.๕๕	๑๔๒	๔๘.๕๖
ภาคกลาง	๐	๐.๐๐	๑๓	๒๒.๓๓	๒๕	๒๓.๐๒	๑๔	๑๕.๕๕	๒๐	๒๐.๕๘
ภาคใต้	๐	๐.๐๐	๓	๓.๕๕	๕	๓.๕๓	๘	๑๑.๑๑	๑๖	๕.๕๖
ภาคเหนือ	๑	๕.๒๖	๘	๑๐.๕๓	๒	๑.๕๕	๘	๑๑.๑๑	๑๙	๖.๕๘
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๑	๕.๒๖	๔	๕.๒๖	๒	๑.๕๕	๕	๖.๕๕	๑๒	๔.๑๐
รวม	๑๕	๑๐๐.๐๐	๓๖	๑๐๐.๐๐	๑๒๖	๑๐๐.๐๐	๗๒	๑๐๐.๐๐	๒๕๓	๑๐๐.๐๐
มูลเหตุที่ย้ายเข้ามาในกรุงเทพมหานคร										
ย้ายตามบิดามารดา	๑	๒๐.๐๐	๒	๕.๑๓	๓	๖.๑๒	๒	๔.๐๘	๘	๕.๓๐
ย้ายตามภรรยา	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๑	๒.๐๔	๐	๐.๐๐	๑	๐.๖๖
เพื่อการศึกษาเล่าเรียน	๑	๒๐.๐๐	๑๐	๒๐.๘๓	๑๕	๓๐.๒๒	๒๐	๔๐.๘๓	๔๖	๓๐.๕๖
เพื่อมาทำงานใน										
กรุงเทพมหานคร	๒	๔๐.๐๐	๒๓	๕๖.๒๕	๒๖	๕๓.๐๖	๑๘	๓๖.๓๓	๗๓	๔๘.๓๕
เพื่อการศึกษาและมา										
ทำงานในกรุงเทพมหานคร	๑	๒๐.๐๐	๕	๑๓.๖๑	๔	๘.๑๖	๕	๑๓.๓๓	๒๓	๑๕.๒๓
รวม	๕	๑๐๐.๐๐	๔๘	๑๐๐.๐๐	๔๘	๑๐๐.๐๐	๔๕	๑๐๐.๐๐	๑๕๑	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๗ พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ชายทั้งแตระดับ ๑ และ ๒ ถึงระดับ ๕ มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔๖ ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๗๓.๖๘ ระดับ ๓ ร้อยละ ๓๖.๘๔ ระดับ ๔ ร้อยละ ๖๑.๑๑ และระดับ ๕ ร้อยละ ๓๑.๕๕ รองลงมา มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจำนวนร้อยละ ๒๐.๔๘ และ ๑๕.๐๒ ในจำนวนนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลาง ไม่มีระดับ ๑ และ ๒ มีระดับ ๓ ร้อยละ ๒๒.๓๗ ระดับ ๔ ร้อยละ ๒๓.๐๒ และระดับ ๕ ร้อยละ ๑๕.๔๕ ส่วนจำนวนนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๑๕.๗๘ ระดับ ๓ ร้อยละ ๒๑.๐๕ ระดับ ๔ ร้อยละ ๘.๗๓ และระดับ ๕ ร้อยละ ๑๕.๔๕

ถ้าพิจารณาในแต่ละระดับการศึกษาจะพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ชายทุกระดับมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครเป็นจำนวนมากที่สุด สำหรับระดับ ๑ และ ๒ มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระดับ ๓ และ ๔ มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลางและระดับ ๕ มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นจำนวนรองลงมา

ส่วนมูลเหตุที่ย้ายเข้ามาในกรุงเทพมหานครของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่มีจำนวนมากที่สุดคือ เพื่อเข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๓๕ ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๔๐ ระดับ ๓ ร้อยละ ๕๖.๒๕ ระดับ ๔ ร้อยละ ๕๓.๐๖ และระดับ ๕ ร้อยละ ๓๖.๗๓ รองลงมา มีจำนวนร้อยละ ๓๐.๔๖ มีมูลเหตุที่ย้ายเข้ามาในกรุงเทพมหานคร เพื่อการศึกษาเล่าเรียน ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๒๐ ระดับ ๓ ร้อยละ ๒๐.๘๓ ระดับ ๔ ร้อยละ ๓๐.๒๒ และระดับ ๕ ร้อยละ ๔๐.๘๒ จำนวนที่น้อยสุดมีมูลเหตุที่ย้ายเข้ามาในกรุงเทพมหานครคือ ย้ายตามภรรยา มีจำนวน ๑ คน เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๔

ถ้าพิจารณาในแต่ละระดับการศึกษาก็ปรากฏว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ชายทุกระดับยกเว้นระดับ ๕ มีมูลเหตุที่ย้ายเข้ามาในกรุงเทพมหานครเพื่อการทำงานมีจำนวนสูงสุด สำหรับระดับ ๕ มีมูลเหตุที่ย้ายเข้ามาในกรุงเทพมหานครเพื่อการศึกษาเล่าเรียน ส่วนจำนวนที่รองลงมาปรากฏว่าระดับ ๑ และ ๒ มีมูลเหตุที่ย้ายเข้ามาในกรุงเทพมหานครคือ ย้ายตามบิดามารดาเพื่อการศึกษาเล่าเรียน และเพื่อการศึกษาและมาทำงาน ระดับ ๓ และ ๔ มีมูลเหตุที่ย้ายเข้ามาในกรุงเทพมหานครเพื่อการศึกษาเล่าเรียน และระดับ ๕ มีมูลเหตุที่ย้ายเข้ามาในกรุงเทพมหานครเพื่อมาทำงานในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ ๕ ภูมิสำเนาเดิมและมูลเหตุที่ย้ายเข้ามาในกรุงเทพมหานครของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง จำแนกตามระดับการศึกษา

	ระดับ ๑ และ ๒		ระดับ ๓		ระดับ ๔		ระดับ ๕		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>ภูมิสำเนาเดิม</u>										
กรุงเทพมหานคร	๒๑	๗๒.๔๒	๕๐	๕๘.๑๔	๖๘	๖๐.๕๓	๑๗	๔๗.๒๒	๑๕๗	๕๘.๒๕
ภาคกลาง	๓	๑๐.๓๔	๑๖	๑๘.๖๐	๑๕	๑๓.๑๖	๘	๒๒.๒๒	๔๒	๑๕.๘๕
ภาคใต้	๑	๓.๔๕	๖	๖.๙๘	๑๕	๑๓.๑๖	๖	๑๖.๖๗	๒๘	๑๐.๕๗
ภาคเหนือ	๐	๐.๐๐	๗	๘.๑๔	๔	๓.๕๑	๐	๐.๐๐	๑๑	๔.๑๕
ภาคตะวันออก	๑	๓.๔๕	๐	๐.๐๐	๓	๒.๖๓	๑	๒.๗๘	๕	๑.๘๘
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๓	๑๐.๓๔	๗	๘.๑๔	๘	๗.๐๑	๔	๑๑.๑๑	๒๒	๘.๓๑
<u>รวม</u>	<u>๒๘</u>	<u>๑๐๐.๐๐</u>	<u>๘๖</u>	<u>๑๐๐.๐๐</u>	<u>๑๑๔</u>	<u>๑๐๐.๐๐</u>	<u>๓๖</u>	<u>๑๐๐.๐๐</u>	<u>๒๖๕</u>	<u>๑๐๐.๐๐</u>
<u>มูลเหตุที่ย้ายเข้ามาในกรุงเทพมหานคร</u>										
ย้ายตามบิดามารดา	๑	๑๕.๕๐	๘	๒๕.๐๐	๔	๘.๘๘	๕	๒๖.๓๒	๑๘	๑๗.๕๘
ย้ายตามสามี	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๑	๒.๒๒	๐	๐.๐๐	๑	๐.๙๓
เพื่อการศึกษาเล่าเรียน	๒	๒๕.๐๐	๑๒	๓๓.๓๓	๒๓	๕๑.๑๑	๑๐	๕๒.๖๓	๔๗	๔๓.๕๒
เพื่อมาทำงานใน										
กรุงเทพมหานคร	๓	๓๗.๕๐	๑๔	๓๘.๘๘	๑๐	๒๒.๒๒	๔	๒๑.๐๕	๓๑	๒๘.๗๖
เพื่อการศึกษาและมา										
ทำงานในกรุงเทพมหานคร	๒	๒๕.๐๐	๑	๒.๗๘	๗	๑๕.๕๖	๐	๐.๐๐	๑๐	๙.๒๖
<u>รวม</u>	<u>๘</u>	<u>๑๐๐.๐๐</u>	<u>๓๖</u>	<u>๑๐๐.๐๐</u>	<u>๔๕</u>	<u>๑๐๐.๐๐</u>	<u>๑๕</u>	<u>๑๐๐.๐๐</u>	<u>๑๐๘</u>	<u>๑๐๐.๐๐</u>

จากตารางที่ ๘ พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่หญิงทั้งแกระดับ ๑ และ ๒ ถึงระดับ ๕ มีภูมิลำเนา
อยู่ในกรุงเทพมหานครมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๒๕ ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ
๗๒.๘๒ ระดับ ๓ ร้อยละ ๕๕.๑๔ ระดับ ๔ ร้อยละ ๖๐.๕๓ และระดับ ๕ ร้อยละ ๘๗.๒๒ จำนวน
ที่รองลงมามีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๘๕ ในระดับนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อย
ละ ๑๐.๓๔ ระดับ ๓ ร้อยละ ๑๘.๖๐ ระดับ ๔ ร้อยละ ๑๓.๑๖ และระดับ ๕ ร้อยละ ๒๒.๒๒
จำนวนที่น้อยสุดมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออก คิดเป็นร้อยละ ๑.๘๕ ในจำนวนนี้ปรากฏว่าไม่มี
ระดับ ๓ มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๓.๔๕ (จำนวน ๑ คน) ระดับ ๔ ร้อยละ ๒.๖๓ และระดับ
๕ ร้อยละ ๒.๗๕ (จำนวน ๑ คน)

ถ้าพิจารณาในแต่ละระดับการศึกษาจะพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่หญิงทุกระดับมีภูมิลำเนาอยู่ใน
กรุงเทพมหานครเป็นจำนวนมากที่สุด สำหรับระดับ ๑ และ ๒ มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลางและ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลางเป็น
จำนวนรองลงมา

ส่วนมูลเหตุที่ย้ายเข้ามาในกรุงเทพมหานครของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงจำนวนมากที่สุด ตอบว่า
เพื่อการศึกษาเล่าเรียนคือมีจำนวนร้อยละ ๘๓.๕๒ ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๒๕
ระดับ ๓ ร้อยละ ๓๓.๓๓ ระดับ ๔ ร้อยละ ๕๑.๑๑ และระดับ ๕ ร้อยละ ๕๒.๖๓ รองลงมามี
จำนวนร้อยละ ๒๕.๗๖ มีมูลเหตุที่ย้ายเข้ามาในกรุงเทพมหานครเพื่อเข้ามาทำงาน ในจำนวนนี้มี
ระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๓๗.๕๐ ระดับ ๓ ร้อยละ ๓๘.๘๘ ระดับ ๔ ร้อยละ ๒๒.๒๒ และระดับ ๕
ร้อยละ ๒๑.๐๕ จำนวนที่น้อยสุดมีมูลเหตุที่ย้ายเข้ามาในกรุงเทพมหานครคือ ย้ายตามสามี มีจำนวน
๑ คน เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๔

ถ้าพิจารณาในแต่ละระดับการศึกษารากฏว่า มีนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงเพียง ๒ ระดับ ที่มีมูล
เหตุที่ย้ายเข้ากรุงเทพมหานครเพื่อเข้ามาทำงาน เป็นจำนวนสูงสุด ได้แก่ นักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ
๑ และระดับ ๓ ส่วนอีก ๒ ระดับ ได้แก่ระดับ ๔ และระดับ ๕ มีมูลเหตุที่ย้ายเข้ามาในกรุงเทพ
มหานคร เพื่อการศึกษาเล่าเรียนเป็นจำนวนที่สูงที่สุดสำหรับจำนวนที่รองลงมาปรากฏว่านักศึกษาผู้ใหญ่
หญิงระดับ ๑ และ ๒ และระดับ ๓ มีมูลเหตุที่ย้ายเข้ามาในกรุงเทพมหานคร เพื่อการศึกษาเล่าเรียน
ส่วนระดับ ๔ และระดับ ๕ มีมูลเหตุที่ย้ายเข้ามาในกรุงเทพมหานคร เพื่อมาทำงาน

ตารางที่ ๘ ที่พักอาศัยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย จำแนกตามระดับการศึกษา

ที่พักอาศัย	ระดับ ๑ และ ๒		ระดับ ๓		ระดับ ๔		ระดับ ๕		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัด	๐	๐.๐๐	๕	๖.๕๘	๗	๕.๕๖	๖	๘.๓๓	๑๘	๖.๑๔
หอพัก	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๑	๐.๗๙	๑	๑.๓๙	๒	๐.๖๘
บ้านเช่า	๑	๕.๒๖	๗	๙.๒๑	๑๖	๑๒.๗๖	๑๓	๑๘.๐๕	๓๗	๑๒.๖๓
บ้านเพื่อน	๐	๐.๐๐	๑	๑.๓๒	๐	๐.๐๐	๓	๔.๑๗	๔	๑.๓๗
บ้านพักนายจ้าง										
หรือบริษัท	๒	๑๐.๕๓	๑๐	๑๓.๑๖	๑๑	๘.๗๓	๓	๔.๑๗	๒๖	๘.๘๗
บ้านพักข้าราชการ	๐	๐.๐๐	๙	๑๑.๘๓	๓	๒.๓๘	๑๐	๑๓.๘๙	๒๒	๗.๕๑
บ้านญาติพี่น้อง	๔	๒๑.๐๕	๑๙	๒๕.๐๐	๑๘	๑๔.๒๙	๑๑	๑๕.๒๘	๕๒	๑๗.๗๕
บ้านมีคಾಮารคา	๑๑	๕๗.๙๐	๒๑	๒๗.๖๓	๒๔	๑๘.๗๙	๑๘	๒๕.๐๐	๑๑๖	๓๘.๙๑
บ้านของนักศึกษาเอง	๑	๕.๒๖	๔	๕.๒๖	๖	๔.๗๖	๗	๙.๗๖	๑๘	๖.๑๔
รวม	๑๙	๑๐๐.๐๐	๓๖	๑๐๐.๐๐	๑๒๖	๑๐๐.๐๐	๗๖	๑๐๐.๐๐	๒๙๗	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๕ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่พักอาศัยอยู่บ้านบิคมารคามีจำนวนมากที่สุด
คือร้อยละ ๓๘.๘๑ ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๕๓.๘๐ ระดับ ๓ ร้อยละ ๒๗.๖๓
ระดับ ๔ ร้อยละ ๕๐.๓๘ และระดับ ๕ ร้อยละ ๒๕.๐๐ รองลงมา มีจำนวนร้อยละ ๑๗.๗๕ ที่พักอาศัย
อยู่บ้านญาติพี่น้อง ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๒๑.๐๕ ระดับ ๓ ร้อยละ ๒๕.๐๐
ระดับ ๔ ร้อยละ ๑๔.๒๘ และระดับ ๕ ร้อยละ ๑๕.๒๘ ที่น้อยสุดมีที่พักอาศัยเป็นหอพักมีจำนวน
ร้อยละ ๐.๖๘ ในจำนวนนี้มีระดับ ๔ ร้อยละ ๐.๗๘ (จำนวน ๑ คน) และระดับ ๕ ร้อยละ
๑.๓๘ (จำนวน ๑ คน)

ถ้าพิจารณาในแต่ละระดับการศึกษา จะพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ชายทุกระดับที่พักอาศัยอยู่บ้าน
บิคมารคามีเป็นจำนวนมากที่สุด จำนวนที่รองลงมาที่พักอาศัยอยู่บ้านญาติพี่น้อง ในจำนวนนี้มีระดับ ๑
และ ๒ ระดับ ๓ และระดับ ๔ ส่วนระดับ ๕ ที่พักอาศัยอยู่บ้านเขา

ตารางที่ ๑๐ ที่พักอาศัยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง จำแนกตามระดับการศึกษา

ที่พักอาศัย	ระดับ ๑ และ ๒		ระดับ ๓		ระดับ ๔		ระดับ ๕		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หอพัก	๐	๐.๐๐	๓	๓.๔๕	๓	๒.๖๓	๔	๑๑.๑๑	๑๐	๓.๓๓
บ้านเช่า	๒	๖.๕๐	๑๑	๑๒.๕๐	๑๓	๑๑.๕๐	๗	๑๕.๕๕	๓๓	๑๒.๕๕
บ้านเพื่อน	๐	๐.๐๐	๒	๒.๓๒	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๒	๐.๓๒
บ้านของนายจ้าง										
หรือบริษัท	๒	๖.๕๐	๓	๓.๔๕	๑	๐.๘๘	๑	๒.๓๒	๗	๒.๖๔
บ้านพักข้าราชการ	๐	๐.๐๐	๑	๑.๑๖	๑	๐.๘๘	๓	๘.๓๓	๕	๑.๘๘
บ้านญาติพี่น้อง	๖	๒๐.๖๑	๒๐	๒๓.๒๖	๓๒	๒๘.๐๓	๒	๕.๕๖	๖๐	๒๒.๖๔
บ้านบิดามารดา	๑๘	๖๒.๐๓	๕๒	๕๘.๘๕	๓๘	๕๐.๘๘	๑๗	๔๓.๒๒	๑๒๕	๕๐.๕๕
บ้านของนักศึกษาเอง	๑	๓.๔๕	๔	๔.๖๕	๖	๕.๒๖	๒	๕.๕๖	๑๓	๔.๙๑
รวม	๒๙	๑๐๐.๐๐	๘๖	๑๐๐.๐๐	๑๑๕	๑๐๐.๐๐	๓๖	๑๐๐.๐๐	๒๖๕	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๕๐ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่หญิงร้อยละ ๕๐.๕๕ พักอาศัยอยู่บ้านมิตคามารกา เป็นจำนวนมากที่สุด ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๒๒.๐๓ ระดับ ๓ ร้อยละ ๔๔.๘๔ ระดับ ๔ ร้อยละ ๕๐.๘๘ และระดับ ๕ ร้อยละ ๔๓.๒๒ รองลงมาคือจำนวนร้อยละ ๒๖.๖๔ พักอาศัยอยู่บ้านญาติพี่น้อง ในจำนวนนี้ระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๒๐.๖๘ ระดับ ๓ ร้อยละ ๒๓.๒๖ ระดับ ๔ ร้อยละ ๒๔.๐๓ และระดับ ๕ ร้อยละ ๕.๕๖ ที่น้อยสุดพักอาศัยอยู่บ้านเพื่อน มีจำนวนร้อยละ ๐.๓๖ (จำนวน ๒ คน) เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๓

ถ้าพิจารณาในแต่ละระดับการศึกษา จะพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่หญิงทุกระดับ พักอาศัยอยู่บ้านมิตคามารกาเป็นจำนวนสูงสุด จำนวนที่รองลงมาพักอาศัยอยู่บ้านญาติพี่น้อง ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ระดับ ๓ และระดับ ๔ ส่วนระดับ ๕ พักอาศัยอยู่บ้านเช่า

ตารางที่ ๑๑ อาชีพและรายได้จากการประกอบอาชีพของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย จำแนกตามระดับการศึกษา

	ระดับ ๑ และ ๒		ระดับ ๓		ระดับ ๔		ระดับ ๕		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ										
รับจ้าง	๑๒	๖๓.๑๖	๓๔	๕๑.๗๖	๖๔	๕๐.๗๘	๒๓	๓๑.๘๕	๑๓๓	๕๗.๐๘
เกษตรกรรม	๐	๐.๐๐	๑	๑.๗๖	๑	๐.๗๘	๐	๐.๐๐	๒	๐.๖๘
ทำธุรกิจ	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๓	๒.๓๘	๔	๕.๕๖	๗	๒.๗๘
ค้าขาย	๐	๐.๐๐	๕	๖.๕๘	๑๓	๑๐.๓๖	๖	๘.๒๕	๒๔	๘.๑๘
รับราชการและทำงาน										
รัฐวิสาหกิจ	๑	๐.๐๐	๑๓	๑๗.๑๐	๑๐	๗.๘๕	๑๕	๒๐.๓๕	๔๒	๑๕.๓๓
ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ	๗	๓๖.๘๕	๑๘	๒๓.๖๘	๓๕	๒๗.๗๘	๒๐	๒๗.๗๕	๘๐	๒๗.๓๐
รวม	๑๘	๑๐๐.๐๐	๗๖	๑๐๐.๐๐	๑๒๖	๑๐๐.๐๐	๗๖	๑๐๐.๐๐	๒๘๓	๑๐๐.๐๐
รายได้จากการประกอบอาชีพ										
ต่ำกว่า ๕๐๐ บาท	๓	๒๕.๐๐	๔	๖.๕๐	๗	๘.๐๕	๒	๓.๘๕	๑๖	๗.๖๖
๕๐๐ ถึง ๘๐๐ บาท	๓	๒๕.๐๐	๒๖	๔๔.๘๓	๒๖	๒๙.๘๘	๑๒	๒๓.๐๘	๑๗	๖.๐๖
๘๐๑ ถึง ๑,๕๘๕ บาท	๕	๒๗.๗๖	๑๕	๒๒.๓๖	๓๐	๒๓.๘๘	๒๓	๓๐.๒๖	๗๑	๒๖.๘๕
๑,๕๘๕ ถึง ๑,๘๘๕ บาท	๐	๐.๐๐	๖	๗.๗๖	๑๑	๘.๖๘	๖	๗.๘๕	๒๓	๘.๑๐
๑,๘๘๕ ถึง ๒,๖๘๕ บาท	๐	๐.๐๐	๓	๔.๑๗	๑๐	๗.๙๘	๔	๕.๖๕	๑๗	๖.๑๓
มากกว่า ๒,๖๘๕ บาท	๑	๕.๕๖	๐	๐.๐๐	๓	๒.๓๘	๕	๖.๖๖	๙	๓.๑๖
รวม	๑๒	๑๐๐.๐๐	๕๘	๑๐๐.๐๐	๘๗	๑๐๐.๐๐	๕๒	๑๐๐.๐๐	๒๐๕	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑๑ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ชายประกอบอาชีพรับจ้างมากที่สุดถึงร้อยละ ๔๗.๐๘ ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๒๓.๑๖ ระดับ ๓ ร้อยละ ๕๑.๓๒ ระดับ ๔ ร้อยละ ๕๐.๗๘ และระดับ ๕ ร้อยละ ๓๑.๕๘ รองลงมา ยังไม่ได้ประกอบอาชีพมีจำนวนร้อยละ ๒๗.๓๐ ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๓๖.๘๔ ระดับ ๓ ร้อยละ ๒๓.๖๘ ระดับ ๔ ร้อยละ ๒๗.๗๘ และระดับ ๕ ร้อยละ ๒๗.๗๘ ที่น้อยสุดประกอบอาชีพกสิกรรมมีจำนวน ๐.๖๘ เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๓ จำนวน ๑ คน ระดับ ๔ จำนวน ๑ คน

ถ้าพิจารณาในแต่ละระดับการศึกษาจะพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ชายทุกระดับ ประกอบอาชีพรับจ้าง มีจำนวนสูงสุด จำนวนที่รองลงมา ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ สำหรับระดับ ๑ และ ๒ ปรากฏว่าไม่มีนักศึกษาประกอบอาชีพอื่น นอกจากประกอบอาชีพรับจ้างและยังไม่ได้ประกอบอาชีพ

ส่วนรายได้จากการประกอบอาชีพของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย อยู่ระหว่าง ๕๐๑ ถึง ๑,๕๕๔ บาท มีมากที่สุด เป็นจำนวนร้อยละ ๓๖.๘๔ ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๔๑.๖๗ ระดับ ๓ ร้อยละ ๓๒.๗๖ ระดับ ๔ ร้อยละ ๓๔.๔๘ และระดับ ๕ ร้อยละ ๔๔.๒๓ รองลงมามีจำนวนร้อยละ ๓๒.๐๖ มีรายได้อยู่ระหว่าง ๕๐๐ ถึง ๕๐๐ บาท ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๒๕ ระดับ ๓ ร้อยละ ๔๔.๘๓ ระดับ ๔ ร้อยละ ๒๕.๘๕ และระดับ ๕ ร้อยละ ๒๓.๐๘ ที่น้อยสุดมีจำนวนร้อยละ ๔.๓๑ มีรายได้มากกว่า ๒,๖๘๔ บาท

ถ้าพิจารณาในแต่ละระดับการศึกษา จะพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ชายทุกระดับ (ยกเว้นระดับ ๓) มีรายได้จากการประกอบอาชีพอยู่ระหว่าง ๕๐๑ ถึง ๑,๕๕๔ บาท เป็นจำนวนสูงสุด จำนวนที่รองลงมามีรายได้อยู่ระหว่าง ๕๐๐ ถึง ๕๐๐ บาท ส่วนระดับ ๓ มีรายได้อยู่ระหว่าง ๕๐๐ ถึง ๕๐๐ บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ที่รองลงมามีรายได้อยู่ระหว่าง ๕๐๑ ถึง ๑,๕๕๔ บาท สำหรับระดับ ๑ และ ๒ จำนวนที่รองลงมามีรายได้ต่ำกว่า ๕๐๐ บาท และมีรายได้อยู่ระหว่าง ๕๐๐ ถึง ๕๐๐ บาท เป็นจำนวนเท่ากัน

ตารางที่ ๑๒ อาชีพและรายได้จากการประกอบอาชีพของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง จำแนกตามระดับการศึกษา

	ระดับ ๑ และ ๒		ระดับ ๓		ระดับ ๔		ระดับ ๕		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ										
รับจ้าง	๑๔	๔๘.๖๗	๔๘	๕๖.๘๘	๔๑	๓๕.๘๖	๘	๒๕.๐๐	๑๑๓	๔๒.๖๔
เกษตรกรรม	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๑	๐.๘๘	๐	๐.๐๐	๑	๐.๓๘
ทำธุรกิจ	๑	๓.๔๕	๐	๐.๐๐	๑	๐.๘๘	๑	๒.๗๘	๓	๑.๑๓
ค้าขาย	๑	๓.๔๕	๗	๘.๑๘	๑๐	๘.๗๗	๓	๘.๓๓	๒๑	๗.๙๓
รับราชการและทำงาน										
รัฐวิสาหกิจ	๐	๐.๐๐	๑	๑.๑๖	๑	๐.๘๘	๗	๑๘.๘๘	๙	๓.๔๐
ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ	๑๓	๔๔.๘๓	๒๘	๓๓.๗๒	๒๐	๕๒.๖๓	๑๖	๔๘.๘๕	๑๑๘	๔๕.๕๓
รวม	๒๘	๑๐๐.๐๐	๘๖	๑๐๐.๐๐	๑๑๔	๑๐๐.๐๐	๓๖	๑๐๐.๐๐	๒๖๕	๑๐๐.๐๐
รายได้จากการประกอบอาชีพ										
ต่ำกว่า ๕๐๐ บาท	๕	๓๓.๓๓	๑๒	๒๑.๐๕	๑๑	๒๐.๓๗	๑	๕.๐๐	๒๙	๑๘.๘๖
๕๐๐ ถึง ๙๐๐ บาท	๗	๔๖.๖๗	๓๐	๕๒.๖๓	๓๘	๗๖.๓๗	๕	๒๕.๐๐	๘๐	๕๔.๘๐
๙๐๑ ถึง ๑,๕๘๔ บาท	๓	๒๐.๐๐	๑๕	๒๖.๓๒	๓	๕.๕๖	๘	๔๕.๐๐	๓๐	๒๐.๕๕
๑,๕๘๕ ถึง ๑,๙๘๔ บาท	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๑	๕.๐๐	๑	๐.๖๘
๑,๙๘๕ ถึง ๒,๖๘๔ บาท	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๑	๑.๘๕	๔	๒๐.๐๐	๕	๓.๔๓
มากกว่า ๒,๖๘๔ บาท	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๑	๑.๘๕	๐	๐.๐๐	๑	๐.๖๘
รวม	๑๕	๑๐๐.๐๐	๕๗	๑๐๐.๐๐	๕๔	๑๐๐.๐๐	๒๐	๑๐๐.๐๐	๑๕๖	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑๒ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่ประกอบอาชีพรับจ้าง และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ มีจำนวนใกล้เคียงกันคือประกอบอาชีพรับจ้างมีร้อยละ ๕๒.๖๔ ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๔๘.๒๗ ระดับ ๓ ร้อยละ ๕๖.๕๘ ระดับ ๔ ร้อยละ ๓๕.๙๖ และระดับ ๕ ร้อยละ ๒๕ ส่วนที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพมีร้อยละ ๔๔.๕๓ ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๔๔.๘๓ ระดับ ๓ ร้อยละ ๓๓.๗๒ ระดับ ๔ ร้อยละ ๕๒.๖๓ และระดับ ๕ ร้อยละ ๔๔.๔๕ อาชีพที่มีคนทำน้อยที่สุดคือ ทำเกษตรกรรมมีจำนวน ๑ คน เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๔

ถ้าพิจารณาในแต่ละระดับการศึกษา จะพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๑ และ ๒ และระดับ ๓ ประกอบอาชีพรับจ้าง มีจำนวนสูงสุด จำนวนที่รองลงมายังไม่ได้ประกอบอาชีพ ส่วนระดับ ๔ และ ๕ นักศึกษาผู้ใหญ่หญิงยังไม่ได้ประกอบอาชีพ มีจำนวนสูงสุด ที่รองลงมาประกอบอาชีพรับจ้าง

ส่วนรายได้จากการประกอบอาชีพของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง อยู่ระหว่าง ๕๐๐ ถึง ๙๐๐ บาท มีมากที่สุด เป็นจำนวนร้อยละ ๕๔.๘๐ ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๔๖.๖๗ ระดับ ๓ ร้อยละ ๕๒.๖๓ ระดับ ๔ ร้อยละ ๗๖.๓๗ และระดับ ๕ ร้อยละ ๒๕ รองลงมาจะเห็นว่านักศึกษาที่มีรายได้ต่ำกว่า ๕๐๐ บาท และที่มีรายได้อยู่ระหว่าง ๙๐๑ ถึง ๑,๕๘๔ บาท มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือที่มีรายได้ ๙๐๑ ถึง ๑,๕๘๔ บาท มีจำนวนร้อยละ ๒๐.๕๕ ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๒๐ ระดับ ๓ ร้อยละ ๒๖.๗๒ ระดับ ๔ ร้อยละ ๕.๕๖ และระดับ ๕ ร้อยละ ๔๕ และที่มีรายได้ต่ำกว่า ๕๐๐ บาท มีจำนวนร้อยละ ๑๙.๘๖ ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๓๓.๓๓ ระดับ ๓ ร้อยละ ๒๑.๐๕ ระดับ ๔ ร้อยละ ๒๐.๓๗ และระดับ ๕ ร้อยละ ๕ (จำนวน ๑ คน)

ถ้าพิจารณาในแต่ละระดับการศึกษาจะพบว่า รายได้จากการประกอบอาชีพของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงทุกระดับยกเว้นระดับ ๕ อยู่ระหว่าง ๕๐๐ ถึง ๙๐๐ บาท มีจำนวนสูงสุด ส่วนระดับ ๕ รายได้ที่สูงสุดอยู่ระหว่าง ๙๐๑ ถึง ๑,๕๘๔ บาท รายได้จากการประกอบอาชีพที่มีจำนวนรองลงมาสำหรับระดับ ๑ และ ๒ และระดับ ๔ คือ มีรายได้ ต่ำกว่า ๕๐๐ บาท ส่วนระดับ ๓ และระดับ ๕ มีรายได้อยู่ระหว่าง ๙๐๑ ถึง ๑,๕๘๔ บาท

ตารางที่ ๑๓ ผู้อุปการะด้านการเงินเกี่ยวกับการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย จำแนกตามระดับการศึกษา

ผู้อุปการะ	ระดับ ๑ และ ๒		ระดับ ๓		ระดับ ๔		ระดับ ๕		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตนเอง	๕	๔๓.๓๓	๓๕	๔๖.๐๕	๕๕	๔๓.๖๕	๒๐	๒๗.๗๘	๑๑๕	๔๐.๖๑
บิดามารดา	๕	๒๖.๓๒	๑	๑๐.๕๓	๒๔	๑๕.๐๕	๑๕	๒๐.๘๓	๕๒	๑๗.๗๕
ภรรยา	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
ญาติพี่น้อง	๓	๑๕.๗๘	๕	๖.๕๘	๖	๔.๗๖	๗	๙.๓๒	๒๑	๗.๖๗
ผู้มีอุปการะคุณ	๐	๐.๐๐	๔	๕.๒๖	๒	๑.๕๕	๒	๒.๗๘	๘	๒.๗๓
เงินทุนจากที่ทำงาน	๐	๐.๐๐	๑๑	๑๔.๔๗	๕	๓.๖๕	๑๘	๒๕.๐๐	๓๔	๑๒.๕๗
ตนเองและบิดามารดา	๒	๑๐.๕๒	๘	๑๐.๕๓	๑๕	๑๕.๐๘	๖	๘.๓๓	๓๕	๑๑.๕๕
ตนเองและญาติพี่น้อง	๐	๐.๐๐	๓	๓.๙๕	๕	๓.๙๗	๒	๒.๗๘	๑๐	๓.๔๑
ตนเองและเงินทุนจากที่ทำงาน	๐	๐.๐๐	๒	๒.๖๓	๐	๐.๐๐	๒	๒.๗๘	๔	๑.๓๖
บิดามารดาและญาติพี่น้อง	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๖	๔.๗๖	๐	๐.๐๐	๖	๒.๐๕
รวม	๑๕	๑๐๐.๐๐	๗๖	๑๐๐.๐๐	๑๒๖	๑๐๐.๐๐	๗๒	๑๐๐.๐๐	๒๙๓	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑ พบว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ส่วนใหญ่
 จำนวนร้อยละ ๔๐.๖๑ ได้มาจากการทำงานหาเงินเอง ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ
 ๔๗.๓๗ ระดับ ๓ ร้อยละ ๔๖.๐๕ ระดับ ๔ ร้อยละ ๔๓.๖๕ และระดับ ๕ ร้อยละ ๒๗.๘๗
 รองลงมาได้รับอุปการะทางด้านการเงินจากบิดามารดาเป็นจำนวนร้อยละ ๑๗.๗๕ ในจำนวนนี้มีระดับ
 ๑ และ ๒ ร้อยละ ๒๖.๓๒ ระดับ ๓ ร้อยละ ๑๐.๕๕ ระดับ ๔ ร้อยละ ๑๘.๐๕ และระดับ ๕
 ร้อยละ ๒๐.๘๓ น้อยที่สุดมีจำนวนร้อยละ ๑.๘๖ ได้รับอุปการะทางด้านการเงินโดยการทำงาน
 หาเงินเอง และได้รับทุนจากที่ทำงาน ในจำนวนนี้เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๓ จำนวน ๒ คน
 ระดับ ๕ จำนวน ๒ คน

ถ้าพิจารณาในแต่ละระดับการศึกษา จะพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ชายทุกระดับ ทำงานหาเงิน
 มีจำนวนสูงสุด รองลงมา ระดับ ๑ และ ๒ และระดับ ๔ ได้รับอุปการะทางด้านการเงินจากบิดา
 มารดา สำหรับระดับ ๓ และระดับ ๕ จำนวนที่รองลงมาได้รับเงินทุนจากที่ทำงาน

ตารางที่ ๑๘ ผู้อุปการะทางด้านการเงินเกี่ยวกับการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง จำแนกตามระดับการศึกษา

ผู้อุปการะ	ระดับ ๑ และ ๒		ระดับ ๓		ระดับ ๔		ระดับ ๕		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตนเอง	๕	๓๑.๐๔	๒๗	๓๑.๓๕	๓๔	๒๕.๘๒	๘	๒๒.๒๒	๗๔	๒๕.๔๔
บิดามารดา	๑๑	๓๗.๕๓	๒๘	๓๒.๕๒	๔๓	๓๗.๗๒	๑๓	๓๖.๑๑	๙๕	๓๕.๘๕
สามี	๑	๓.๔๕	๓	๓.๔๕	๒	๑.๗๕	๐	๐.๐๐	๖	๒.๒๒
ญาติพี่น้อง	๔	๑๓.๗๕	๑๐	๑๑.๖๓	๑๖	๑๔.๐๔	๑	๒.๗๕	๓๑	๑๑.๗๖
ผู้มีอุปการะคุณ	๐	๐.๐๐	๓	๓.๔๕	๗	๖.๑๔	๑	๒.๗๕	๑๑	๔.๑๕
เงินทุนจากที่ทำงาน	๐	๐.๐๐	๓	๓.๔๕	๐	๐.๐๐	๓	๘.๓๓	๖	๒.๒๒
ตนเองและบิดามารดา	๔	๑๓.๗๕	๗	๘.๑๔	๕	๔.๓๕	๔	๑๑.๑๑	๒๐	๗.๕๕
ตนเองและญาติพี่น้อง	๐	๐.๐๐	๔	๔.๖๕	๔	๓.๕๑	๐	๐.๐๐	๘	๓.๐๒
ตนเองและเงินทุนจากที่ทำงาน	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๔	๑๑.๑๑	๔	๑.๕๑
บิดามารดาและญาติพี่น้อง	๐	๐.๐๐	๑	๑.๑๖	๓	๒.๖๓	๒	๕.๕๖	๖	๒.๒๒
รวม	๒๕	๑๐๐.๐๐	๘๖	๑๐๐.๐๐	๑๑๔	๑๐๐.๐๐	๓๖	๑๐๐.๐๐	๒๖๕	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑๔ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาผู้ใหญ่หญิงได้รับอุปการะจากบิดามารดา มีมากที่สุดเป็นจำนวนร้อยละ ๓๕.๘๕ ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๓๗.๕๓ ระดับ ๓ ร้อยละ ๓๒.๕๖ ระดับ ๔ ร้อยละ ๓๗.๗๒ และระดับ ๕ ร้อยละ ๓๖.๑๑ รองลงมาได้รับอุปการะ ทางด้านการเงินโดยการทำงานหาเงินเอง มีจำนวนร้อยละ ๒๘.๔๔ ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๓๑.๐๔ ระดับ ๓ ร้อยละ ๓๑.๓๘ ระดับ ๔ ร้อยละ ๒๘.๘๒ และระดับ ๕ ร้อยละ ๒๒.๒๒ ที่น้อยสุดได้รับอุปการะทางด้านการเงินจากตนเองและได้รับเงินทุนจากที่ทำงาน มีจำนวนร้อยละ ๑.๕๑ (จำนวน ๔ คน) เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๕

ถ้าพิจารณาในแต่ละระดับการศึกษา จะพบว่านักศึกษาผู้ใหญ่หญิงทุกระดับ ได้รับอุปการะ ทางด้านการเงินจากบิดามารดามีจำนวนสูงสุด รองลงมาทำงานหาเงินเอง

ตารางที่ ๑๕ การมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย จำแนกตามระดับการศึกษา

ลักษณะของการมาเข้า เรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่	ระดับ ๑ และ ๒		ระดับ ๓		ระดับ ๔		ระดับ ๕		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โดยตนเอง	๕	๔๓.๓๖	๔๓	๕๖.๕๘	๓๗	๖๑.๑๑	๕๖	๓๖.๒๒	๑๘๑	๖๑.๓๗
เพื่อนแนะนำ	๔	๒๑.๐๕	๑๖	๒๑.๐๕	๒๓	๑๘.๒๕	๕	๑๖.๕๐	๕๖	๑๗.๗๕
บิดามารดาแนะนำ	๒	๑๐.๕๓	๒	๒.๖๓	๕	๗.๑๔	๓	๔.๑๗	๑๖	๕.๔๖
ญาติพี่น้องแนะนำ	๒	๑๐.๕๓	๑๑	๑๔.๔๘	๑๒	๙.๕๓	๗	๙.๓๖	๓๖	๑๐.๙๖
ประกาศโฆษณา	๐	๐.๐๐	๒	๒.๖๓	๕	๓.๙๗	๑	๑.๓๙	๘	๒.๗๓
โดยตนเองและญาติพี่น้อง แนะนำ	๒	๑๐.๕๓	๒	๒.๖๓	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๔	๑.๓๗
รวม	๑๘	๑๐๐.๐๐	๗๖	๑๐๐.๐๐	๑๒๖	๑๐๐.๐๐	๗๑	๑๐๐.๐๐	๒๙๓	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑๕ พบว่าการมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายส่วนใหญ่มาเข้าเรียนด้วยความสนใจของตนเอง มีจำนวนร้อยละ ๒๑.๓๗ ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๔๗.๓๖ ระดับ ๓ ร้อยละ ๕๖.๕๘ ระดับ ๔ ร้อยละ ๒๑.๑๑ และระดับ ๕ ร้อยละ ๓๒.๒๒ รองลงมา มีจำนวนร้อยละ ๑๗.๓๕ ที่มาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ โดยการแนะนำของเพื่อน ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๒๑.๐๕ ระดับ ๓ ร้อยละ ๒๑.๐๕ ระดับ ๔ ร้อยละ ๑๘.๒๕ และระดับ ๕ ร้อยละ ๑๒.๕๐ ที่น้อยสุดมีจำนวนร้อยละ ๑.๓๗ มาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ด้วยความสนใจของตนเองและการแนะนำของญาติพี่น้อง ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ จำนวน ๒ คน และระดับ ๓ จำนวน ๒ คน

ถ้าพิจารณาในแต่ละระดับการศึกษาจะพบว่า การมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายทุกระดับมาเข้าเรียนด้วยความสนใจของตนเอง มีจำนวนมากที่สุด รองลงมา เข้าเรียนโดยการแนะนำของเพื่อน

ตารางที่ ๑๖ การมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง จำแนกตามระดับการศึกษา

ลักษณะของการมาเข้า เรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่	ระดับ ๑ และ ๒		ระดับ ๓		ระดับ ๔		ระดับ ๕		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้วยตนเอง	๑๒	๔๑.๓๘	๕๒	๒๐.๘๗	๒๔	๕๖.๑๔	๒๑	๕๘.๓๓	๑๔๙	๕๖.๒๓
เพื่อนแนะนำ	๗	๒๔.๑๔	๑๒	๑๘.๒๐	๑๒	๑๔.๐๘	๒	๑๖.๖๗	๔๕	๑๖.๘๘
บิดามารดาแนะนำ	๔	๑๓.๓๘	๔	๔.๖๕	๑๑	๘.๖๕	๑	๒.๗๘	๒๐	๗.๕๕
ญาติพี่น้องแนะนำ	๕	๑๗.๒๔	๑๑	๑๒.๓๘	๒๑	๑๘.๕๒	๗	๑๘.๕๔	๕๔	๑๖.๖๑
สามีแนะนำ	๑	๓.๔๕	๒	๒.๓๓	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๓	๑.๑๓
ประกาศโฆษณา	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๒	๑.๗๕	๐	๐.๐๐	๒	๐.๗๕
ด้วยตนเองและญาติพี่น้อง แนะนำ	๐	๐.๐๐	๑	๑.๑๔	๐	๐.๐๐	๑	๒.๗๘	๒	๐.๗๕
รวม	๒๙	๑๐๐.๐๐	๘๖	๑๐๐.๐๐	๑๑๔	๑๐๐.๐๐	๓๖	๑๐๐.๐๐	๒๖๕	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๑๖ พบว่าการมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง ส่วนใหญ่เข้ามาเรียนด้วยความสนใจของตนเอง มีจำนวนร้อยละ ๕๖.๒๓ ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๔๑.๓๘ ระดับ ๓ ร้อยละ ๒๐.๔๗ ระดับ ๔ ร้อยละ ๕๖.๑๔ และระดับ ๕ มีจำนวนร้อยละ ๕๕.๓๓ รองลงมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่โดยการแนะนำของเพื่อนมีจำนวนร้อยละ ๑๖.๕๕ ในจำนวนนี้มีระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๒๔.๑๔ ระดับ ๓ ร้อยละ ๑๘.๒๐ ระดับ ๔ ร้อยละ ๑๔.๐๔ และระดับ ๕ ร้อยละ ๑๖.๖๗ ที่น้อยสุมมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่โดยการประกาศโฆษณา และด้วยความสนใจของตนเองและญาติพี่น้องแนะนำ แต่ละลักษณะมีจำนวนร้อยละ ๐.๗๕ ในจำนวนนี้เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๓ จำนวน ๑ คน ระดับ ๕ จำนวน ๑ คน

ถ้าพิจารณาในแต่ละระดับการศึกษา จะพบว่า การมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงทุกระดับ เข้ามาเรียนด้วยความสนใจของตนเอง มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาเข้าเรียนโดยการแนะนำของเพื่อน

ตารางที่ ๑๗ เหตุผลที่เข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๑ และ ๒ จำแนกตามเพศ

ลักษณะ เหตุผล	ลำดับความสำคัญของเหตุผล											
	ลำดับที่ ๑				ลำดับที่ ๒				ลำดับที่ ๓			
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อายุเกิน ๑๘ ปีบริบูรณ์	๒	๑๐.๕๓	๘	๒๗.๕๗	๓	๑๕.๗๙	๕	๑๗.๒๔	๐	๐.๐๐	๑	๓.๕๕
ขาดทุนทรัพย์	๒	๓๑.๕๘	๒	๖.๖๗	๐	๐.๐๐	๒	๖.๕๖	๐	๐.๐๐	๑	๓.๕๕
เรียนตามเพื่อน ต้องทำงานในเวลา กลางวัน	๑	๕.๒๖	๒	๖.๘๘	๒	๑๐.๕๒	๐	๐.๐๐	๒	๑๐.๕๒	๒	๖.๕๖
สอบเรียนต่อในภาค ปกติไม่ได้	๑๐	๕๒.๖๓	๑๓	๔๔.๘๓	๒	๑๐.๕๒	๑	๓.๕๕	๑	๕.๒๖	๐	๐.๐๐
รวม	๑๘	๑๐๐.๐๐	๒๙	๑๐๐.๐๐	๗	๓๖.๘๓	๘	๒๗.๕๕	๓	๑๕.๗๙	๔	๑๓.๘๐

จากตารางที่ ๑๗ พบว่า เหตุผลที่สำคัญที่สุดของการมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของ
 นักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๑ และ ๒ คือต้องทำงานในเวลากลางวันมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ
 ๕๒.๒๓ รองลงมามีเหตุผลของการมาเข้าเรียนคือ ขาดทุนทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๕๕ สำหรับ
 นักศึกษาหญิง (ระดับ ๑ และ ๒) เหตุผลที่สำคัญที่สุดของการมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ คือ
 ต้องทำงานในเวลากลางวัน มีมากที่สุดถึงร้อยละ ๔๔.๘๓ รองลงมามีเหตุผลของการมาเข้าเรียน
 คือ มีอายุเกิน ๑๔ ปีบริบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕๗

เหตุผลที่มีความสำคัญเป็นลำดับที่ ๒ ของนักศึกษานักเรียนชายและนักศึกษานักเรียนหญิง ที่มี
 จำนวนสูงสุดคืออายุเกิน ๑๔ ปีบริบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๗๕ และ ๑๗.๒๔ ตามลำดับ

เหตุผลที่มีความสำคัญเป็นลำดับสุดท้ายของนักศึกษานักเรียนชายและนักศึกษานักเรียนหญิง ที่มี
 จำนวนสูงสุดคือ เรียนตามเพื่อนมีจำนวนร้อยละ ๑๐.๕๒ และ ๖.๕๐ ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๘ เหตุผลที่เข้าเรียนผู้ใหญ่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๓ จำแนกตามเพศ

ลักษณะเหตุผล	ลำดับความสำคัญของเหตุผล															
	ลำดับที่ ๑		ลำดับที่ ๒		ลำดับที่ ๓		ลำดับที่ ๔									
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง								
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ						
อายุเกิน ๑๘ ปี																
บริบูรณ์	๓๘	๔๔.๗๕	๒๑	๒๔.๕๒	๗	๘.๒๑	๑๖	๑๘.๖๐	๗	๘.๒๑	๑๐	๑๑.๖๓	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
ขาดทุนทรัพย์	๘	๑๐.๕๓	๒๑	๒๔.๕๒	๑๖	๒๑.๐๕	๒๑	๒๔.๕๒	๘	๑๐.๕๓	๕	๕.๘๑	๑	๑.๑๖	๐	๐.๐๐
เรียนตามเพื่อน	๒	๒.๖๓	๔	๔.๖๕	๑๐	๑๓.๑๖	๘	๙.๓๐	๑	๑.๓๒	๓	๓.๕๕	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
ต้องการงานใน																
เวลากลางวัน	๒๗	๓๕.๕๒	๓๘	๔๕.๓๕	๑๘	๒๓.๖๘	๑๘	๒๒.๐๕	๑๖	๒๑.๐๕	๗	๘.๑๕	๑	๑.๑๖	๐	๐.๐๐
สอบเรียนต่อใน																
ภาคปกติไม่ได้	๕	๕.๕๘	๑	๑.๑๖	๗	๘.๒๑	๒	๒.๓๓	๒	๒.๖๓	๖	๖.๘๘	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
รวม	๗๖	๑๐๐.๐๐	๘๖	๑๐๐.๐๐	๕๘	๗๖.๓๑	๖๖	๗๖.๗๕	๓๘	๔๔.๗๕	๓๑	๓๖.๐๕	๒	๒.๖๓	๐	๐.๐๐

จากตารางที่ ๑๘ พบว่า เหตุผลที่สำคัญที่สุดของการมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของ
 นักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๓ ที่มีจำนวนสูงสุดคือ อายุเกิน ๑๘ ปีบริบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๓๕ รอง
 ลงมามีเหตุผลของการมาเข้าเรียนคือ ต้องทำงานในเวลากลางวัน มีจำนวนร้อยละ ๓๕.๕๒ ส่วน
 เหตุผลที่สำคัญที่สุดของการมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๓ ที่มีจำนวน
 สูงสุดคือ ต้องทำงานในเวลากลางวัน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๓๕ รองลงมามีเหตุผลของการมาเข้า
 เรียนคือ อายุเกิน ๑๘ ปีบริบูรณ์ และขาดทุนทรัพย์ แต่ละลักษณะเหตุผลมีจำนวนร้อยละ ๒๔.๘๒

เหตุผลที่มีความสำคัญเป็นลำดับที่ ๒ ของการมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของนักศึกษา
 ผู้ใหญ่ชาย ที่มีจำนวนสูงสุดคือ ต้องทำงานในเวลากลางวัน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๒๘ ส่วนเหตุผล
 ที่มีจำนวนสูงสุดของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง คือ ขาดทุนทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๘๒

เหตุผลที่มีความสำคัญเป็นลำดับที่ ๓ ของการมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของนักศึกษา
 ผู้ใหญ่ชาย ที่มีจำนวนสูงสุดคือ ต้องทำงานในเวลากลางวัน ส่วนเหตุผลที่มีความสำคัญเป็นลำดับสຸค
 ท้ายและมีจำนวนสูงสุดคือ มีอายุเกิน ๑๘ ปีบริบูรณ์

เหตุผลที่มีความสำคัญเป็นลำดับสุดท้ายของการมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของนักศึกษา
 ผู้ใหญ่ชาย คือ ขาดทุนทรัพย์ และต้องทำงานในเวลากลางวัน แต่ละลักษณะเหตุผลมีจำนวน ๑ คน

ตารางที่ ๑๕ เหตุผลที่เข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๔ จำแนกตามเพศ

ลักษณะ เหตุผล	ลำดับความสำคัญของเหตุผล															
	ลำดับที่ ๑		ลำดับที่ ๒		ลำดับที่ ๓		ลำดับที่ ๔									
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง								
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ								
อายุเกิน ๑๘ ปี																
บริบูรณ์	๒๓	๒๑.๘๓	๒๐	๑๗.๕๕	๑๘	๑๕.๒๘	๘	๗.๘๘	๘	๗.๑๘	๑๐	๘.๗๗	๑	๐.๗๘	๑	๐.๘๘
ขาดทุนทรัพย์	๒๓	๑๘.๒๕	๓๓	๒๘.๘๕	๑๗	๑๓.๘๘	๑๕	๑๒.๒๘	๕	๓.๑๗	๕	๔.๓๘	๐	๐.๐๐	๑	๐.๘๘
เรียนตามเพื่อน	๕	๓.๘๗	๖	๕.๒๖	๑๑	๘.๗๗	๖	๕.๒๖	๕	๔.๗๖	๕	๔.๓๘	๓	๒.๓๘	๐	๐.๐๐
ต้องทำงานใน																
เวลากลางวัน	๕๗	๔๕.๒๘	๓๑	๒๗.๑๘	๒๗	๒๑.๘๓	๓๓	๒๘.๘๕	๑๕	๑๑.๘๐	๕	๔.๓๘	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
สอบเรียนต่อใน																
ภาคปกติไม่ได้	๑๔	๑๑.๑๑	๒๔	๒๑.๐๕	๖	๔.๗๖	๘	๗.๘๘	๗	๕.๕๖	๕	๓.๕๑	๑	๐.๗๘	๐	๐.๐๐
รวม	๑๒๖	๑๐๐.๐๐	๑๑๕	๑๐๐.๐๐	๗๘	๖๒.๗	๗๖	๖๒.๒๗	๕๐	๓๖.๕๓	๒๘	๒๕.๕๕	๕	๓.๘๖	๒	๑.๘๖

จากตารางที่ ๑๕ พบว่า เหตุผลที่สำคัญที่สุดของการมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของ
 นักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๔ ที่มีจำนวนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๒๔ รองลงมาคือเหตุผลของการ
 มาเข้าเรียนคือ มีอายุเกิน ๑๔ ปีบริบูรณ์ มีจำนวนร้อยละ ๒๑.๔๓ ที่น้อยสุดมีจำนวนร้อยละ
 ๓.๕๗ มีเหตุผลของการมาเข้าเรียนคือ เรียนตามเพื่อน ส่วนเหตุผลที่สำคัญที่สุดของการมาเข้า
 เรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๔ มีจำนวนสูงสุด คือ ขาดทุนทรัพย์ คิดเป็น
 ร้อยละ ๒๘.๕๕ รองลงมาคือจำนวนใกล้เคียงกัน คือ มีจำนวนร้อยละ ๒๗.๑๕ ที่น้อยสุดมีจำนวน
 ร้อยละ ๕.๒๖ มีเหตุผลของการมาเข้าเรียนคือ เรียนตามเพื่อน

เหตุผลที่มีความสำคัญเป็นลำดับที่ ๒ ของการมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของนักศึกษา
 ผู้ใหญ่ชาย และนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง คือ ต้องทำงานในเวลากลางวัน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔๓ และ
 ๒๘.๕๕ ตามลำดับ

เหตุผลที่มีความสำคัญเป็นลำดับที่ ๓ ของการมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของนักศึกษา
 ผู้ใหญ่ชาย ที่มีจำนวนสูงสุด คือ ต้องทำงานในเวลากลางวัน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๕๐ ส่วนนักศึกษา
 ผู้ใหญ่หญิง เหตุผลที่มีจำนวนมากที่สุดคือมีอายุเกิน ๑๔ ปีบริบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๗

เหตุผลที่มีความสำคัญเป็นลำดับสุดท้ายของการมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของนักศึกษา
 ผู้ใหญ่ชายที่มีจำนวนมากที่สุดคือ เรียนตามเพื่อน มีจำนวนร้อยละ ๒.๓๘ ส่วนนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงมี
 เหตุผลของการมาเรียนคือ อายุเกิน ๑๔ ปีบริบูรณ์และขาดทุนทรัพย์ แต่ละลักษณะเหตุผลมีจำนวน

ตารางที่ ๒๐ เหตุผลที่เข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๕ จำนวนตามเพศ

	ลำดับความสำคัญของเหตุผล											
	ลำดับที่ ๑				ลำดับที่ ๒				ลำดับที่ ๓			
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อายุเกิน ๑๔ ปีบริบูรณ์	๑๓	๑๘.๐๖	๘	๒๒.๒๒	๕	๖.๕๔	๒	๕.๕๖	๕	๖.๕๔	๒	๕.๕๖
ขาดทุนทรัพย์	๑๔	๑๘.๔๔	๗	๑๘.๔๔	๘	๑๖.๖๗	๒	๕.๕๖	๑๑	๑๕.๒๘	๐	๐.๐๐
เรียนตามเพื่อน ต้องทำงานในเวลา กลางวัน	๐.๐๐	๐.๐๐	๕	๑๓.๘๘	๕	๖.๕๔	๒	๕.๕๖	๒	๒.๗๗	๑	๒.๗๗
สอบเรียนต่อในภาค ปกติไม่ได้	๓๐	๔๑.๖๗	๑๐	๒๗.๗๗	๑๗	๒๓.๖๑	๘	๒๒.๒๒	๕	๖.๕๔	๒	๕.๕๖
รวม	๑๕	๒๐.๘๓	๖	๑๖.๖๗	๕	๖.๕๔	๒	๕.๕๖	๗	๙.๗๒	๓	๘.๓๓
รวม	๗๖	๑๐๐.๐๐	๓๖	๑๐๐.๐๐	๕๐	๖๖.๖๖	๑๖	๔๔.๔๔	๓๐	๔๑.๖๖	๘	๒๒.๒๒

จากตารางที่ ๒๐ พบว่า เหตุผลที่สำคัญที่สุดของการมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของ
 นักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๕ ที่มีจำนวนสูงสุดคือต้องทำงานในเวลากลางวัน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๖๗
 รองลงมามีเหตุผลของการมาเข้าเรียนคือ สอบเรียนในภาคปกติไม่ได้ ชาคหุณหรัพย์และมื่ออายุเกิน
 ๑๔ ปีบริบูรณ์คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๘๓ ๑๕.๔๔ และ ๑๘.๐๖ ตามลำดับ จะเห็นว่าทั้ง ๓ ลักษณะ
 เหตุผลมีจำนวนใกล้เคียงกัน ส่วนเหตุผลที่สำคัญที่สุดของการมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของ
 นักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๕ ที่มีจำนวนสูงสุด คือต้องทำงานในเวลากลางวัน คิดเป็นร้อยละ
 ๒๗.๗๘ รองลงมามีเหตุผลของการมาเข้าเรียนคือ มีอายุเกิน ๑๔ ปีบริบูรณ์ ชาคหุณหรัพย์ สอบ
 เรียนต่อในภาคปกติ และเรียนตามเพื่อน มีจำนวนร้อยละ ๒๒.๒๒ ๑๕.๔๔ ๑๖.๖๗ และ
 ๑๓.๘๘ ตามลำดับ จะเห็นว่าทั้ง ๔ ลักษณะเหตุผลมีจำนวนใกล้เคียงกัน

เหตุผลที่มีความสำคัญเป็นลำดับที่ ๒ ของการมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของนัก
 ศึกษาผู้ใหญ่ชายและนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ต้องทำงานในเวลากลางวัน คิดเป็น
 ร้อยละ ๒๓.๖๑ และ ๒๒.๒๒ ตามลำดับ

เหตุผลที่มีความสำคัญเป็นลำดับสุดท้ายของการมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของนักศึกษา
 ผู้ใหญ่ชาย ที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ชาคหุณหรัพย์ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๒๘ สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง มี
 เหตุผลของการมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่คือ สอบเรียนต่อในภาคปกติไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ
 ๘.๓๓ ซึ่งเป็นจำนวนที่มีมากที่สุด

ตารางที่ ๒ จุดมุ่งหมายที่มาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๑ และ ๒ จำแนกตามเพศ

ลักษณะจุด มุ่งหมาย	ลำดับความสำคัญของจุดมุ่งหมาย											
	ลำดับที่ ๑				ลำดับที่ ๒				ลำดับที่ ๓			
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการหาความรู้ เพิ่มเติม	๑๒	๖๕.๑๖	๑๘	๖๕.๕๑	๐	๐.๐๐	๓	๑๐.๓๔	๑	๕.๒๖	๑	๓.๔๕
อยากปรับปรุงชีวิต ความเป็นอยู่ในครอบครัว ให้ดีขึ้น	๐	๐.๐๐	๑	๓.๔๕	๓	๑๕.๓๘	๑	๓.๔๕	๑	๕.๒๖	๑	๓.๔๕
อยากได้ประกาศนียบัตร เพื่อหวังโอกาส ในการทำงานที่ดี กว่าเดิม	๖	๓๑.๕๘	๔	๑๓.๓๘	๔	๒๑.๐๕	๖	๒๐.๖๘	๐	๐.๐๐	๓	๑๐.๓๔
อยากได้ประกาศนียบัตร เพื่อแสดงว่าได้รับ การศึกษาเท่านั้น	๐	๐.๐๐	๒	๖.๙๐	๑	๕.๒๖	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐

ตารางที่ ๒๒ (ต่อ)

ลักษณะจุด มุ่งหมาย	ลำดับความสำคัญของจุดมุ่งหมาย											
	ลำดับที่ ๑				ลำดับที่ ๒				ลำดับที่ ๓			
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อยากไปประกาศนียบัตร เพื่อ ไปศึกษาต่อ	๑	๕.๒๖	๒	๖.๙๐	๔	๒๑.๐๕	๑	๓.๔๕	๒	๑๐.๕๒	๐	๐.๐๐
จะใช้เวลาปรับปรุงงานที่ทำอยู่	๐	๐.๐๐	๑	๓.๔๕	๒	๑๐.๕๒	๓	๑๐.๓๔	๑	๕.๒๖	๐	๐.๐๐
รวม	๑๘	๑๐๐.๐๐	๒๘	๑๐๐.๐๐	๑๔	๗๓.๖๗	๑๔	๔๘.๒๗	๓	๒๖.๓๐	๕	๑๗.๒๔

จากตารางที่ ๒๓ จุดมุ่งหมายที่สำคัญที่สุดของการมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายและหญิงระดับ ๑ และ ๒ คือต้องการหาความรู้เพิ่มเติม ที่มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๑๖ และ ๖๕.๕๑ ตามลำดับ รองลงมานักศึกษาผู้ใหญ่ชายและหญิงระดับ ๑ และ ๒ มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการประกาศนียบัตร เพื่อหวังโอกาสในการทำงานที่ดีกว่าเดิมมีจำนวนร้อยละ ๓๑.๕๕ และ ๑๓.๓๕ ตามลำดับ

จุดมุ่งหมายที่สำคัญเป็นลำดับที่ ๒ ของการมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่มีจำนวนมากสุดคือ อยากรได้ประกาศนียบัตร เพื่อหวังโอกาสในการทำงานที่ดีกว่าเดิม และอยากรได้ประกาศนียบัตร เพื่อไปศึกษาต่อ แต่ละลักษณะจุดมุ่งหมายมีจำนวนร้อยละ ๒๑.๐๕ สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการประกาศนียบัตร เพื่อหวังโอกาสในการทำงานที่ดีกว่าเดิม มีจำนวนมากสุด คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๖๕

จุดมุ่งหมายที่สำคัญเป็นลำดับสุดท้ายของการมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย คือ อยากรได้ประกาศนียบัตร เพื่อไปศึกษาต่อ มีจำนวนร้อยละ ๑๐.๕๖ และมีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการหาความรู้เพิ่มเติม อยากรปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ในครอบครัวให้ดีขึ้น และจะใช้ความรู้ไปปรับปรุงงานที่ทำอยู่ แต่ละลักษณะจุดมุ่งหมายมีจำนวนร้อยละ ๕.๒๖ (จำนวน ๑ คน) ส่วนจุดมุ่งหมายของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงคือ เพื่อต้องการประกาศนียบัตร เพื่อหวังโอกาสในการทำงานที่ดีกว่าเดิม มีจำนวนร้อยละ ๑๐.๓๔ และมีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการหาความรู้เพิ่มเติม และเพื่อปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ในครอบครัวให้ดีขึ้น แต่ละลักษณะจุดมุ่งหมายมีจำนวนร้อยละ ๓.๔๕ (จำนวน ๑ คน)

ตารางที่ ๒๒ จุดมุ่งหมายที่เข้ามาเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๓ จำแนกตามเพศ

ลักษณะของจุด มุ่งหมาย	ลำดับความสำคัญของจุดมุ่งหมาย															
	ลำดับที่ ๑		ลำดับที่ ๒				ลำดับที่ ๓				ลำดับที่ ๔					
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการหาความรู้ เพิ่มเติม	๑๑	๕๓.๕๕	๔๘	๕๖.๕๘	๗	๘.๒๑	๘	๑๐.๕๓	๗	๘.๒๑	๘	๑๐.๕๓	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
อยากปรับปรุงชีวิต ความเป็นอยู่ใน ครอบครัวให้ดีขึ้น	๖	๗.๘๘	๖	๖.๘๘	๑๒	๑๕.๓๘	๑๓	๑๕.๑๒	๘	๑๐.๕๓	๑๔	๑๖.๒๘	๑	๑.๓๒	๐	๐.๐๐
อยากได้ประกาศนียบัตร เพื่อหวังโอกาส ในการทำงานที่ดี กว่าเดิม	๘	๒.๓๓	๑๒	๑๓.๕๕	๑๕	๑๘.๗๕	๒๔	๓๓.๗๖	๑	๑.๓๒	๘	๙.๓๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
อยากได้ประกาศนียบัตร เพื่อแสดงว่าได้ รับการศึกษาเท่านั้น	๒	๒.๖๓	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๑๖	๒๑.๐๕	๐	๐.๐๐	๑	๑.๓๒	๐	๐.๐๐

ตารางที่ ๒๒ (ต่อ)

ลักษณะของ จุดมุ่งหมาย	ลำดับความสำคัญของจุดมุ่งหมาย															
	ลำดับที่ ๑		ลำดับที่ ๒		ลำดับที่ ๓		ลำดับที่ ๔		ลำดับที่ ๕		ลำดับที่ ๖		ลำดับที่ ๗		ลำดับที่ ๘	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อยากได้ประกาศนียบัตร เพื่อ ไปศึกษาต่อ	๑๔	๑๘.๔๖	๑๕	๑๗.๕๔	๑๖	๒๑.๐๕	๑๑	๑๒.๗๕	๒	๒.๖๓	๑๒	๑๓.๕๕	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
จะใจความรูปรูปปรุงงานที่ทำอยู่	๕	๖.๕๘	๔	๔.๖๕	๖	๗.๘๙	๗	๘.๑๔	๐	๐.๐๐	๘	๙.๓๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
รวม	๓๖	๑๐๐.๐๐	๘๖	๑๐๐.๐๐	๕๕	๗๓.๖๘	๒๔	๘๐.๒๔	๓๔	๔๔.๗๕	๕๑	๕๕.๓๐	๒	๒.๖๔	๐	๐.๐๐

จากตารางที่ ๒ จุดมุ่งหมายที่สำคัญที่สุดของการมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของ
นักศึกษาผู้ใหญ่ชายและหญิงระดับ ๓ ที่มีจำนวนสูงสุดคือ ต้องการหาความรู้เพิ่มเติม คิดเป็นจำนวน
ร้อยละ ๕๓.๕๕ และ ๕๖.๕๕ ตามลำดับ รองลงมาคือจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการประกาศนียบัตร เพื่อ
ไปศึกษาต่อ มีจำนวนร้อยละ ๑๘.๘๒ และ ๑๗.๕๔ ตามลำดับ

จุดมุ่งหมายที่มีความสำคัญเป็นลำดับที่ ๒ ของการมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของนัก
ศึกษาผู้ใหญ่ชายที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ต้องการประกาศนียบัตร เพื่อไปศึกษาต่อมีร้อยละ ๒๑.๐๕ ส่วน
จุดมุ่งหมายของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง ที่มีจำนวนมากที่สุดคือต้องการประกาศนียบัตร เพื่อช่วงโอกาสใน
การทำงานที่ดีกว่าเดิม มีร้อยละ ๓๓.๗๒

จุดมุ่งหมายที่มีความสำคัญเป็นลำดับที่ ๓ ของการมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของนัก
ศึกษาผู้ใหญ่ชายที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ต้องการประกาศนียบัตร เพื่อแสดงว่าได้รับการศึกษาเท่านั้น
มีร้อยละ ๒๑.๐๕ ส่วนจุดมุ่งหมายที่มีความสำคัญเป็นลำดับสุดท้ายของการมาเข้าเรียนของนักศึกษา
ผู้ใหญ่หญิง เพื่อต้องการปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ในครอบครัวให้ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๒๘ เป็น
จำนวนสูงสุด

จุดมุ่งหมายที่มีความสำคัญเป็นลำดับสุดท้ายของการมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ของ
นักศึกษาผู้ใหญ่ชาย คือ ต้องการปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ในครอบครัวให้ดีขึ้นและต้องการประกาศ
นียบัตร เพื่อการศึกษาเท่านั้น

ตารางที่ ๒๓ จุดมุ่งหมายที่เข้ามาเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๔ จำแนกตามเพศ

ลักษณะจุด มุ่งหมาย	ลำดับความสำคัญของจุดมุ่งหมาย															
	ลำดับที่ ๑		ลำดับที่ ๒				ลำดับที่ ๓				ลำดับที่ ๔					
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการหาความรู้ เพิ่มเติม	๔๘	๓๘.๑๐	๔๔	๓๘.๕๕	๑๕	๑๕.๐๘	๑๕	๑๓.๑๖	๑๑	๘.๓๓	๑๔	๑๒.๒๘	๑	๐.๓๕	๑	๐.๘๘
อยากปรับปรุงชีวิต ความเป็นอยู่ใน ครอบครัวให้ดีขึ้น	๕	๓.๑๔	๔	๓.๕๑	๑๕	๑๕.๐๘	๑๓	๑๑.๕๑	๑๓	๑๐.๓๓	๑๑	๙.๖๕	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
อยากได้ประกาศนียบัตร เพื่อหวังโอกาส ในการทำงานที่ดี กว่าเดิม	๒๓	๒๑.๔๓	๑๕	๑๓.๑๖	๒๔	๑๕.๐๕	๒๔	๒๑.๐๕	๑๐	๗.๕๕	๑๖	๑๔.๐๔	๐	๐.๐๐	๑	๐.๐๐
อยากได้ประกาศนียบัตร เพื่อแสดงว่าได้ รับการศึกษาเท่านั้น	๒	๑.๕๕	๐	๐.๐๐	๓	๒.๓๘	๐	๐.๐๐	๓	๒.๓๘	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐

ตารางที่ ๒๓ (ต่อ)

ลักษณะจุด มุ่งหมาย	ลำดับความสำคัญของจุดมุ่งหมาย															
	ลำดับที่ ๑		ลำดับที่ ๒		ลำดับที่ ๓		ลำดับที่ ๔									
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง								
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ								
อยากได้ประกาศนียบัตร เพื่อไปศึกษาต่อ	๓๒	๒๕.๓๘	๔๘	๔๒.๑๑	๑๖	๑๒.๓๖	๑๐	๘.๖๕	๑๓	๑๐.๓๓	๑๐	๘.๓๓	๑	๐.๘๕	๑	๐.๘๕
จะใช้ความรู้ปรับปรุง งานที่ทำอยู่	๘	๖.๓๕	๓	๒.๖๓	๖	๕.๓๖	๗	๖.๑๕	๑๕	๑๑.๑๑	๐	๐.๐๐	๒	๑.๕๕	๔	๓.๕๑
รวม	๑๒๖	๑๐๐.๐๐	๑๑๕	๑๐๐.๐๐	๘๗	๖๘.๐๕	๓๓	๒๕.๘๑	๖๕	๕๐.๘๐	๕๑	๔๔.๓๕	๔	๓.๑๓	๗	๖.๑๕

จากการวางที่ ๒๓ จะพบว่า จุดมุ่งหมายที่เข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ที่สำคัญที่สุด
 ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๔ คือ ต้องการหาความรู้เพิ่มเติม มีจำนวนมากสุด คิดเป็นร้อยละ
 ๓๘.๑๐ รองลงมา มีจำนวนร้อยละ ๒๕.๓๘ มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการประกาศนียบัตรเพื่อไปศึกษา
 ต่อ ส่วนจุดมุ่งหมายที่สำคัญที่สุดของนักศึกษาหญิงระดับ ๔ คือ ต้องการประกาศนียบัตรเพื่อไปศึกษา
 ต่อ มีจำนวนมากสุดคิดเป็นร้อยละ ๔๒.๑๑ รองลงมา มีจำนวนร้อยละ ๓๘.๕๘ มีจุดมุ่งหมายเพื่อ
 ต้องการหาความรู้เพิ่มเติม

จุดมุ่งหมายที่เข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ที่มีความสำคัญเป็นลำดับที่ ๒ ของนักศึกษา
 ผู้ใหญ่ชายและหญิง คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๐๕ และ ๒๑.๐๕

จุดมุ่งหมายที่เข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ที่มีความสำคัญเป็นลำดับที่ ๓ ของนักศึกษา
 ผู้ใหญ่ชายคือ จะนำความรู้ไปปรับปรุงงานที่ทำอยู่มีจำนวนมากคิดเป็นร้อยละ ๑๑.๑๑ ส่วนนักศึกษา
 ผู้ใหญ่หญิง มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการหาความรู้เพิ่มเติมมีจำนวนมากสุดร้อยละ ๑๒.๒๘

จุดมุ่งหมายที่เข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ที่มีความสำคัญเป็นลำดับสุดท้ายของนักศึกษา
 ผู้ใหญ่ชายที่มีจำนวนมากกว่า เหตุผลอื่นคือ จะนำความรู้ไปปรับปรุงงานที่ทำอยู่ คิดเป็นร้อยละ
 ๑.๕๕ (จำนวน ๒ คน) ส่วนจุดมุ่งหมายของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงคือ ต้องการนำความรู้ไปปรับปรุง
 งานที่ทำอยู่ มีจำนวนร้อยละ ๓.๕๑ เป็นจำนวนมากสุด

ตารางที่ ๒๘ จุดมุ่งหมายที่มาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๕ จำแนกตามเพศ

ลักษณะจุด มุ่งหมาย	ลำดับความสำคัญของจุดมุ่งหมาย													
	ลำดับที่ ๑		ลำดับที่ ๒		ลำดับที่ ๓		ลำดับที่ ๔							
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ						
ต้องการหาความรู้ เพิ่มเติม	๓๒	๘๘.๘๕	๑๓	๘๗.๒๒	๘	๑๑.๑๑	๘	๑๑.๑๑	๘	๑๑.๑๑	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
อยากปรับปรุงชีวิต ความเป็นอยู่ใน ครอบครัวให้ดีขึ้น	๓	๘.๓๒	๐	๐.๐๐	๑๒	๑๖.๖๗	๑	๒.๓๘	๑๐	๑๓.๘๘	๒	๕.๕๖	๐	๐.๐๐
อยากได้ประกาศนียบัตร เพื่อหวังโอกาส ในการทำงานที่ดี กว่าเดิม	๓	๘.๓๒	๕	๑๓.๘๘	๘	๑๒.๕๐	๖	๑๖.๖๗	๘	๑๒.๕๐	๘	๑๑.๑๑	๐	๐.๐๐
อยากได้ประกาศนียบัตร เพื่อแสดงว่าได้ การศึกษาเท่านั้น	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐

ตารางที่ ๒๕ (ต่อ)

ลักษณะจุด มุ่งหมาย	ลำดับความสำคัญของจุดมุ่งหมาย															
	ลำดับที่ ๑				ลำดับที่ ๒				ลำดับที่ ๓				ลำดับที่ ๔			
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อยากได้ประกาศนียบัตร เพื่อไปศึกษาต่อ	๒๔	๓๓.๓๓	๑๔	๓๘.๘๘	๑๗	๒๓.๖๑	๑๐	๒๗.๗๘	๕	๖.๘๘	๑	๒.๗๘	๐	๐.๐๐	๑	๒.๗๘
จะใช้เวลาปรับปรุง งานที่ทำอยู่	๒	๒.๗๘	๐	๐.๐๐	๔	๕.๕๖	๒	๕.๕๖	๘	๑๑.๑๑	๔	๑๑.๑๑	๐	๐.๐๐	๒	๕.๕๖
รวม	๗๒	๑๐๐.๐๐	๓๖	๑๐๐.๐๐	๕๐	๖๘.๔๕	๒๓	๖๓.๘๐	๔๐	๕๕.๕๕	๑๕	๔๑.๖๗	๐	๐.๐๐	๓	๗.๙๔

จากตารางที่ ๒๔ จะพบว่า จุดมุ่งหมายที่มาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ที่สำคัญที่สุดของ นักศึกษาผู้ใหญ่ชายและหญิงมีจำนวนร้อยละ ๔๔.๔๕ และ ๔๗.๒๒ ตามลำดับ รองลงมาคือจุดมุ่ง หมายเพื่อต้องการประกาศนียบัตร เพื่อไปศึกษาต่อมีจำนวนร้อยละ ๓๓.๓๓ และ ๓๘.๘๘ ตามลำดับ

จุดมุ่งหมายที่มาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ที่มีความสำคัญเป็นลำดับที่ ๒ ของนักศึกษา ผู้ใหญ่ชายและหญิงที่มีจำนวนมากสุดคือ ต้องการประกาศนียบัตร เพื่อไปศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๖๑ และ ๒๓.๗๘ ตามลำดับ

จุดมุ่งหมายที่มาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ที่มีความสำคัญเป็นลำดับที่ ๓ ของนักศึกษา ผู้ใหญ่ชาย ที่มีจำนวนมากสุดคือ ต้องการปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ในครอบครัวให้ดีขึ้น มีจำนวน ๑๓.๘๘ ส่วนจุดมุ่งหมายของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่มีจำนวนมากสุดคือ ต้องการหาความรู้เพิ่มเติม และเพื่อต้องการประกาศนียบัตร เพื่อหวังโอกาสในการทำงานที่ดีกว่าเดิม และจะนำความรู้ไปใช้ ปรับปรุงงานที่ทำอยู่ แต่ละลักษณะจุดมุ่งหมายมีจำนวนร้อยละ ๑๑.๑๑

จุดมุ่งหมายที่มาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ที่มีความสำคัญเป็นลำดับสุดท้ายของนักศึกษา ผู้ใหญ่หญิง คือ จะใช้ความรู้ไปปรับปรุงงานที่ทำอยู่มีร้อยละ ๕.๕๖ และต้องการประกาศนียบัตร เพื่อไปศึกษาต่อ มีร้อยละ ๒.๗๘

ตอนที่ ๒ ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่

ก. ปัญหาของนักศึกษาผู้ใหญ่

ปัญหาของนักศึกษาผู้ใหญ่แบ่งเป็น ๔ ด้าน ประกอบด้วยข้อกระทงต่าง ๆ มีจำนวน ๕๖ ข้อ มีรายละเอียดดังนี้

๑. ปัญหาด้านหลักสูตร มี ๕ ข้อกระทง

๒. ปัญหาด้านการเรียนการสอน แบ่งเป็น

ก. ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน มี ๑๕ ข้อกระทง

ข. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักศึกษา มี ๕ ข้อกระทง

๓. ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการศึกษา แบ่งเป็น

ก. ปัญหาด้านค่าใช้จ่าย มี ๓ ข้อกระทง

ข. ปัญหาด้านอุปกรณ์ตำราเรียน มี ๓ ข้อกระทง

ค. ปัญหาด้านการบริหาร มี ๖ ข้อกระทง

ง. ปัญหาด้านตัวนักศึกษา มี ๔ ข้อกระทง

จ. ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม มี ๗ ข้อกระทง

๔. ปัญหาเกี่ยวกับความไม่สมหวังเมื่อมาเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่มี ๔ ข้อกระทง

ผู้วิจัยนำคะแนนของผู้ที่ตอบข้อกระทงครบทุกข้อมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละข้อกระทง และแต่ละด้านของปัญหาด้านต่าง ๆ โดยจำแนกตามเพศและระดับการศึกษา ปรากฏผลแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๒๕ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาต่าง ๆ นักศึกษา
ผู้ใหญ่ระดับ ๑ และ ๒ จำแนกตามเพศ

ลักษณะของปัญหา	ชาย		หญิง	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
๑. ค่าน้ำหนักสูตร	๐.๔๘	๐.๕๐	๐.๕๓	๐.๔๒
๒. ค่านการ เรียนการสอน				
ค่านครูผู้สอน	๐.๒๓	๐.๒๔	๐.๓๘	๐.๒๓
ค่านค่านักศึกษาเอง	๐.๓๑	๐.๒๕	๐.๒๓	๐.๔๓
๓. ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อ				
การศึกษา				
ค่านค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการ				
ศึกษา	๐.๒๓	๐.๓๕	๐.๑๕	๐.๒๒
ค่านอุปกรณ์ตำราเรียน	๐.๕๑	๐.๒๓	๐.๕๑	๐.๔๘
ค่านการบริหาร	๐.๑๓	๐.๒๔	๐.๐๓	๐.๑๐
ค่านค่านักศึกษา	๐.๕๑	๐.๕๔	๐.๔๔	๐.๕๓
ค่านสิ่งแวดลอม	๐.๔๑	๐.๔๑	๐.๔๔	๐.๕๓
๔. ความไม่สมหวังเมื่อมา				
เข้าเรียนในโรงเรียน				
ผู้ใหญ่	๐.๘๒	๐.๔๔	๐.๓๕	๐.๕๑

จากตารางที่ ๒๕ จะเห็นว่านักศึกษายุี่ใหญ่ชายและหญิงระดับ ๑ และ ๒ มีปัญหาค่านต่าง ๆ
อยู่ในเกณฑ์น้อย และบางค่านก็ไม่มีปัญหา

ถ้าพิจารณาเฉพาะนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการศึกษาค้นคว้าเรียน ค้นคว้าตัวนักศึกษา และมีปัญหาเกี่ยวกับความไม่สมหวังเมื่อมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ แต่อยู่ในเกณฑ์น้อย ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่มีปัญหา

สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง พบว่า มีปัญหาค้นคว้าหลักสูตร ด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการศึกษาค้นคว้าเรียนค้นคว้าสิ่งแวคล้อม และมีปัญหาเกี่ยวกับความไม่สมหวังเมื่อมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ แต่อยู่ในเกณฑ์น้อยเช่นเดียวกับนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่มีปัญหา

ตารางที่ ๒๖ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาคำถามต่าง ๆ ของนักศึกษามหาวิทยาลัย ๓ จำแนกตามเพศ

ลักษณะของปัญหา	ชาย		หญิง	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
๑. คำนห้หลักสูตร	๐.๓๗	๐.๖๘	๐.๓๓	๐.๖๓
๒. คำนการ เรียนการ สอน				
คำนครูผู้สอน	๐.๕๑	๐.๖๘	๐.๘๒	๐.๕๑
คำนตัวนักศึกษารอง	๐.๕๐	๐.๖๘	๐.๘๘	๐.๕๖
๓. ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อ				
การศึกษา				
คำนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ การ				
ศึกษา	๐.๘๖	๐.๖๘	๐.๖๘	๐.๖๖
คำนอุปกรณ์ตำราเรียน	๑.๐๐	๐.๓๑	๐.๘๘	๐.๓๖
คำนการบริหาร	๐.๕๖	๐.๓๖	๐.๘๐	๐.๕๘
คำนตัวนักศึกษา	๐.๘๖	๐.๓๑	๐.๓๖	๐.๓๖
คำนสิ่งแวกล้อม	๐.๘๕	๐.๕๖	๐.๓๘	๐.๕๓
๔. ความไม่สมทวงเมื่อมาเข้า				
เรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่	๐.๘๘	๐.๓๓	๑.๐๐	๐.๖๖

จากตารางที่ ๒๖ จะเห็นว่านักศึกษามหาวิทยาลัยชายระดับ ๓ ไม่มีปัญหาคำนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ การเรียน ส่วนปัญหาคำนอื่นมีอยู่ในเกณฑ์น้อย

สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยหญิงระดับ ๓ ไม่มีปัญหาคำนการเรียนการ สอนเกี่ยวกับครูผู้สอน และ ไม่มีปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการศึกษา คำนการบริหาร ปัญหาคำนอื่นมีอยู่ในเกณฑ์น้อย

ตารางที่ ๒๓ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาต่าง ๆ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๔ จำแนกตามเพศ

ลักษณะของปัญหา	ชาย		หญิง	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
๑. กานหลักสูตร	๑.๐๐	๐.๓๑	๑.๐๐	๐.๖๔
๒. กานการ เรียนการสอน				
กานครูสอน	๐.๘๒	๐.๓๑	๐.๓๔	๐.๖๓
กานตัวนักศึกษาเอง	๑.๑๓	๐.๖๒	๑.๐๔	๐.๖๔
๓. ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อ				
การศึกษา				
กานค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการ				
ศึกษา	๐.๖๖	๐.๓๕	๐.๖๑	๐.๖๐
กานอุปกรณ์ตำราเรียน	๑.๐๕	๐.๘๖	๑.๐๔	๐.๓๔
กานการบริหาร	๐.๘๑	๐.๓๔	๐.๓๖	๐.๓๑
กานตัวนักศึกษา	๐.๘๖	๐.๓๔	๐.๘๒	๐.๓๑
กานสิ่งแวดล้อม	๑.๑๕	๐.๓๑	๑.๑๐	๐.๕๓
๔. ความไม่สมหวังเมื่อมาเข้า				
เรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่	๑.๕๑	๐.๓๔	๑.๖๓	๐.๓๕

จากตารางที่ ๒๓ จะเห็นว่านักศึกษาผู้ใหญ่ชายและหญิงระดับ ๔ มีปัญหาเกี่ยวกับความไม่สมหวังเมื่อมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๑.๕๑ และ ๑.๖๓ ตามลำดับ ส่วนปัญหาคำนอื่นมีอยู่ในเกณฑ์น้อย

ตารางที่ ๒๘ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาค้นต่าง ๆ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๕ จำแนกตามเพศ

ลักษณะของปัญหา	ชาย		หญิง	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
๑. คานหลักสูตร	๑.๐๕	๐.๓๑	๐.๖๓	๐.๕๘
๒. คานการ เรียนการ สอน				
คานครูสอน	๐.๙๐	๐.๖๑	๐.๖๔	๐.๕๐
คานคานักศึกษาเอง	๑.๒๑	๐.๕๓	๐.๙๔	๐.๕๖
๓. ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อ				
การศึกษา				
คานค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ				
การศึกษา	๑.๐๑	๐.๖๓	๐.๔๙	๐.๕๙
คานอุปกรณ์ตำราเรียน	๑.๑๓	๐.๘๕	๐.๘๒	๐.๘๒
คานการบริหาร	๐.๖๔	๐.๖๓	๐.๔๕	๐.๕๘
คานคานักศึกษา	๑.๑๖	๐.๘๓	๐.๙๐	๐.๘๘
คานสิ่งแวกสอม	๑.๑๑	๐.๖๙	๑.๑๕	๐.๓๓
๔. ความไม่สมหวังเมื่อมา				
เข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่	๑.๓๘	๐.๓๓	๑.๓๑	๐.๘๓

จากตารางที่ ๒๘ จะเห็นว่านักศึกษาผู้ใหญ่ชายและหญิงระดับ ๕ มีปัญหาค้นต่าง ๆ อยู่ใน
 เกณฑ์น้อย

หน้า ๑

๑๑ หน้า

๕. นักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๔ มีข้อกระทงที่เป็นปัญหาดังแสดงในตารางที่ ๒๕

ตารางที่ ๒๕ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อกระทงที่เป็นปัญหาในค่านต่าง ๆ ของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๔

ลักษณะของปัญหา	\bar{X}	SD
๑. ด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษา "ไม่มีเวลาทบทวนบทเรียนหรือทำการบ้าน"	๑.๗๑	๑.๐๗
๒. ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการศึกษาค้นคว้า "มีเสียงจากภายนอกมารบกวนในขณะที่เรียนเสมอ"	๑.๖๕	๑.๑๘
๓. ความไม่สมหวังเมื่อเข้ามาเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ "เมื่อเรียนแล้วความรู้ไม่เท่ากับนักเรียนภาคกลางวัน"	๑.๗๕	๑.๐๓
"บางวิชาเรียนไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย"	๑.๖๔	๐.๕๕
"นักศึกษาสอบตกกันมาก"	๑.๕๔	๑.๐๔

๖. นักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๔ มีข้อกระทงที่เป็นปัญหาในคำถามต่าง ๆ ดังแสดงในตาราง
ที่ ๓๖

ตารางที่ ๓๖ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อกระทงที่เป็นปัญหาในคำถามต่าง ๆ ของนักศึกษาระดับผู้ใหญ่หญิงระดับ ๔

ลักษณะของปัญหา	\bar{X}	SD
๑. คำหลักสูตร		
"เนื้อหาวิชาการวืคเกินไป"	๑.๕๘	๑.๐๕
๒. ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการศึกษาค้นคว้า		
คานสิ่งแวดลอม		
"มีเสียงจากภายนอกมารบกวนในขณะที่เรียนเสมอ"	๑.๕๘	๑.๑๓
"ในห้องเรียนมียุ่งวมและเวลาเรียนมียุ่งกัน"	๒.๑๑	๑.๐๕
๓. ความไม่สมหวังเมื่อเข้ามาเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่		
"เมื่อเรียนแล้วความรู้ไม่เท่ากับนักเรียนภาคกลางวัน"	๑.๕๐	๑.๐๘
"บางวิชาเรียนไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย"	๑.๖๖	๑.๐๕

๗. นักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๕ มีข้อกระทงที่เป็นปัญหาในคำถามต่าง ๆ ดังแสดงในตาราง
ที่ ๓๑

ตารางที่ ๓๑ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อกระทงที่เป็นปัญหาในคำถามต่าง ๆ ของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๕

ลักษณะของปัญหา	\bar{X}	SD
๑. ด้ำนการ เรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง "ไม่มีเวลาทบทวนบทเรียนหรือทำการบ้าน"	๑.๕๔	๑.๐๖
๒. ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการศึกษา ด้ำนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา "ค่าใช้จ่ายในการ เรียนเป็นภาระมาก" ด้ำนตัวนักศึกษา "รุดคิดทำให้มาเรียนไม่ทัน เพราะต้องเลิกงานแล้วจึงมาเรียน" ด้ำนสิ่งแวดล้อม "อากาศในห้องเรียนร้อนอบอ้าว"	๑.๕๔ ๑.๕๑ ๑.๗๒	๑.๐๕ ๑.๑๖ ๑.๐๕
๓. ความไม่สมหวังเมื่อมาเข้าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ "เมื่อเรียนแล้วความรู้ไม่เท่ากับนักเรียนภาคกลางวัน" "บางวิชาเรียนไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย"	๑.๕๐ ๑.๕๗	๑.๐๕ ๐.๕๘

๘. นักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๕ มีปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมคือ "ในห้องเรียนมียุ่งชุมและเวลาเรียนมียุ่งกัน" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๐๖ และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๐๔ ส่วนปัญหาที่เกี่ยวกับความไม่สมหวังเมื่อเข้ามาเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่คือ "บางวิชาเรียนไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๑.๕๖ มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๑

ข. ความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่

ความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่แบ่งเป็น ๔ ด้าน ประกอบด้วยขอกระทรวงต่าง ๆ มีจำนวน ๔๘ ข้อ มีรายละเอียดดังนี้

๑. ความต้องการด้านหลักสูตร มี ๖ ขอกระทรวง

๒. ความต้องการด้านการเรียนการสอน แบ่งเป็น

ก. ความต้องการเกี่ยวกับครูผู้สอน มี ๑๕ ขอกระทรวง

ข. ความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอน มี ๗ ขอกระทรวง

๓. ความต้องการความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ มี ๑๕ ขอกระทรวง

๔. ความคาดหวังหลังจากจบการเรียนระดับที่กำลังศึกษาอยู่ มี ๕ ขอกระทรวง

ผู้วิจัยนำคะแนนของผู้ที่ตอบขอกระทรวงครบทุกข้อมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละขอกระทรวง และแต่ละด้านของความต้องการด้านต่าง ๆ โดยจำแนกตามเพศและระดับการศึกษา ปรากฏผลแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๓๒ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการด้านต่าง ๆ
ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๑ และ ๒ จำแนกตามเพศ

ลักษณะความต้องการ	ชาย		หญิง	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
๑. ด้านหลักสูตร	๑.๖๑	๐.๕๐	๑.๕๘	๐.๕๘
๒. ด้านการ เรียนการสอน				
ด้านครูผู้สอน	๑.๕๓	๐.๘๕	๑.๕๕	๐.๕๖
ด้านตัวนักศึกษาเอง	๑.๕๘	๐.๖๗	๑.๕๐	๐.๕๒
๓. ความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่	๑.๒๑	๐.๗๖	๑.๓๕	๐.๑๕
๔. ความคาดหวังหลังจากจบการศึกษา				
ระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่	๑.๑๗	๐.๕๓	๑.๐๑	๐.๖๒

จากตาราง จะเห็นว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ชายและหญิงระดับ ๑ และ ๒ มีความต้องการด้าน
หลักสูตรและด้านการ เรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอนอยู่ในเกณฑ์มาก ส่วนความต้องการด้านอื่น มีความ
ต้องการอยู่ในเกณฑ์น้อย

ตารางที่ ๓๓ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการด้านต่าง ๆ
ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๓ จำแนกตามเพศ

ลักษณะความต้องการ	ชาย		หญิง	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
๑. ด้านหลักสูตร	๑.๖๕	๐.๘๕	๑.๘๔	๐.๙๐
๒. ด้านการ เรียนการสอน				
ด้านครูผู้สอน	๑.๕๘	๐.๘๓	๑.๕๘	๐.๘๐
ด้านตัวนักศึกษาเอง	๑.๖๒	๑.๕๑	๑.๒๘	๐.๖๓
๓. ความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่	๑.๕๘	๐.๖๔	๑.๖๒	๐.๗๑
๔. ความคาดหวังหลังจากจบการศึกษา				
ระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่	๑.๒๓	๐.๖๑	๑.๐๔	๐.๘๕

จากตาราง จะเห็นว่านักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๓ มีความต้องการด้านหลักสูตรด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอนและด้านตัวนักศึกษาเอง และความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน อยู่ในเกณฑ์มาก ส่วนความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์น้อย

สำหรับนักศึกษาหญิงระดับ ๓ มีความต้องการด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอน และความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน อยู่ในเกณฑ์มาก ส่วนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง และความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ มีอยู่ในเกณฑ์น้อย

ตารางที่ ๓๔ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้อการด้านต่าง ๆ
ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๔ จำแนกตามเพศ

ลักษณะความต้อการ	ชาย		หญิง	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
๑. ด้านหลักสูตร	๑.๘๓	๐.๓๘	๒.๐๕	๐.๖๓
๒. ด้านการ เรียนการสอน				
ด้านครูผู้สอน	๑.๓๓	๐.๓๖	๑.๘๘	๐.๖๒
ด้านตัวนักศึกษาเอง	๑.๕๕	๐.๖๘	๑.๖๒	๐.๖๑
๓. ความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่	๑.๓๘	๐.๘๐	๑.๓๓	๐.๕๓
๔. ความคาดหวังหลังจากจบการศึกษา				
ระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่	๑.๐๓	๐.๓๓	๑.๐๒	๐.๓๓

จากตาราง จะเห็นว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ชายและหญิงระดับ ๔ มีความต้อการด้านหลักสูตร
ด้านการ เรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอนและด้านตัวนักศึกษาเอง และความช่วยเหลือจากโรงเรียน
ผู้ใหญ่ มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน อยู่ในเกณฑ์มาก ส่วนความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาระดับที่นัก
ศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ มีอยู่ในเกณฑ์น้อย ทั้งนักศึกษาผู้ใหญ่ชายและหญิงคือ มีค่าเฉลี่ยเพียง ๐.๐๓ และ
๑.๐๒ ตามลำดับ

ตารางที่ ๓๕ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้อการด้านต่าง ๆ
ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๕ จำแนกตามเพศ

ลักษณะความต้อการ	ชาย		หญิง	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
๑. ด้านหลักสูตร	๒.๐๘	๐.๕๓	๒.๐๖	๐.๖๕
๒. ด้านการ เรียนการสอน				
ด้านครูผู้สอน	๒.๑๒	๐.๕๐	๒.๓๓	๐.๓๘
ด้านตัวนักศึกษาเอง	๑.๘๘	๐.๕๘	๒.๐๕	๐.๖๓
๓. ความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่	๒.๑๐	๐.๖๒	๒.๒๗	๐.๕๓
๔. ความคาดหวังหลังจากจบการศึกษา ระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่	๑.๒๖	๐.๓๘	๑.๑๘	๐.๔๒

จากตาราง จะเห็นว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ชายและหญิงระดับ ๕ มีความต้อการด้านหลักสูตร
ด้านการ เรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอนและด้านตัวนักศึกษาเอง และความช่วยเหลือจากโรงเรียน
ผู้ใหญ่ มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน (อยู่ในเกณฑ์มาก) ส่วนความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาระดับที่นัก
ศึกษา กำลังศึกษาอยู่ มีอยู่ในเกณฑ์น้อย ทั้งนักศึกษาผู้ใหญ่ชายและหญิงคือ มีค่าเฉลี่ยเพียง ๑.๒๖
และ ๑.๑๘ ตามลำดับ

ถ้าพิจารณาข้อกระทงที่เป็นความต้องการ (มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๑.๕ ขึ้นไป) ในด้านต่าง ๆ แยกตามเพศ และระดับการศึกษาพบว่า

นักศึกษาผู้ใหญ่ชายและหญิงระดับ ๑ และ ๒ ระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ มีข้อกระทงที่เป็นความต้องการ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๓๖ ก ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อกระทงที่เป็นความต้องการ ในด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๑ และ ๒ ตั้งแต่ระดับมากขึ้นไป

ลักษณะของความต้องการ	ลำดับที่ของ ความต้องการ	\bar{X}	SD
๑. <u>ด้านหลักสูตร</u>			
"เนื้อหาวิชาที่เรียนนำไปใช้ในการทำงานได้"	๑	๑.๗๘	๑.๑๘
"เนื้อหาวิชาที่จัดให้การ เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ"	๒	๑.๗๘	๑.๒๘
"จัดเฉพาะเนื้อหาวิชาที่สำคัญมาให้เรียน"	๒	๑.๗๘	๑.๓๓
"จัดเนื้อหาวิชาให้ง่ายและเข้าใจได้รวดเร็วยิ่งขึ้น"	๒	๑.๗๘	๑.๓๓
๒. <u>ด้านการเรียนการสอน</u>			
<u>ด้านครูผู้สอน</u>			
"ครูควรประเมินผลการเรียนบ่อย ๆ เพื่อให้ นักศึกษากระตือรือร้นอยู่เสมอ"	๑	๒.๕๓	๐.๗๗
"ครูควรมีอุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมกับเรื่องที่สอน"	๒	๒.๐๐	๑.๒๘
"ควรจัดครูที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ได้ดี"	๒	๒.๐๐	๑.๓๓
"ครูควรสอนเพิ่มเติมจากตำรา ยกตัวอย่างนอก ตำราเรียน"	๓	๑.๘๘	๑.๓๘

ตารางที่ ๓๖ ก (ต่อ)

ลักษณะของความต้องการ	ลำดับที่ของ ความต้องการ	\bar{X}	SD
"ครูควรสอนอย่างมีหลักเกณฑ์และเน้นเฉพาะที่สำคัญ"	๔	๑.๗๘	๑.๑๘
"ครูควรสนใจและเอาใจใส่นักศึกษาให้มาก ในขณะที่เรียน"	๕	๑.๖๓	๑.๓๘
"ครูควรมีวิธีสอนที่เข้าใจง่าย"	๖	๑.๕๘	๑.๓๕
"ครูควรสอนคำตำรา โดยอ่านหนังสือให้ฟัง" <u>ด้านตัวนักศึกษาเอง</u>	๗	๑.๕๓	๑.๒๒
"นักศึกษาต้องการความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการเรียนต่อในระดับสูงได้"	๑	๒.๓๗	๐.๘๖
"นักศึกษาต้องการความรู้เพื่อใช้ปรับปรุงงานที่กำลังทำอยู่"	๒	๑.๘๘	๑.๑๐
"นักศึกษาต้องการโอกาสในการซักถามปัญหาในชั้นเรียน"	๓	๑.๕๘	๑.๓๘
๓. <u>ความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่</u>			
"โรงเรียนควรจัดแนะแนวทางการศึกษาหรือแนะแนวอาชีพแก่นักศึกษา"	๑	๑.๘๕	๑.๓๘
"โรงเรียนควรจัดขยายอุปกรณ์และตำราเรียน"	๒	๑.๘๘	๑.๒๘
"โรงเรียนควรจัดบริการข่าวสารแก่นักศึกษา"	๓	๑.๖๘	๑.๒๐
"โรงเรียนควรจัดบริการค้ำประมพบพยาบาล"	๔	๑.๕๓	๑.๓๘
๔. <u>ความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่</u>			
"ศึกษาต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไป"	๑	๒.๔๒	๐.๘๘

จากตารางที่ ๓๖ ก จะเห็นว่านักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๑ และ ๒ มีความต้องการด้านหลักสูตร เป็นลำดับที่ ๑ คือ ต้องการเนื้อหาวิชาที่นำไปใช้ในการทำงาน ลำดับที่ ๒ ต้องการเนื้อหาวิชาที่เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ จักเฉพาะเนื้อหาวิชาที่สำคัญมาให้เรียน และจักเนื้อหาวิชาให้ง่ายและเข้าใจได้รวดเร็วขึ้น

นักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๑ และ ๒ มีความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอนที่เป็นความต้องการลำดับที่ ๑ คือ ครูควรประเมินผลการเรียนบ่อย ๆ เพื่อให้ให้นักศึกษากระตือรือร้นอยู่เสมอ ลำดับที่ ๒ คือ ครูควรมีอุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมกับเรื่องที่สอน และควรจัดครูที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้ดี ลำดับที่ ๓ คือ ครูควรสอนเพิ่มเติมจากตำรา ยกตัวอย่างนอกตำราเรียน

ความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเองที่เป็นความต้องการลำดับที่ ๑ คือ นักศึกษาต้องการความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการเรียนต่อในชั้นสูงได้ ลำดับที่ ๒ คือ นักศึกษาต้องการความรู้เพื่อไปรับปฏิบัติงานที่กำลังทำอยู่ และลำดับที่ ๓ นักศึกษาต้องการโอกาสในการซักถามปัญหาในชั้นเรียน

นักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๑ และ ๒ ต้องการความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ดังนี้ ต้องการให้โรงเรียน จัดแนะแนวทางการศึกษาหรือแนะแนวอาชีพแก่นักศึกษาเป็นความต้องการลำดับที่ ๑ โรงเรียนควรจัดขยายอุปกรณ์และตำราเรียนเป็นความต้องการลำดับที่ ๒ และโรงเรียนควรจัดบริการข่าวสารแก่นักศึกษาเป็นความต้องการลำดับที่ ๓

ส่วนด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๑ และ ๒ มีความต้องการที่จะศึกษาต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไป เท่านั้น

ตารางที่ ๓๖ ข ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อกระทงที่เป็นความต้องการใน
ด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๑ และ ๒ ทั้งแต่ระดับมากขึ้นไป

ลักษณะของความต้องการ	ลำดับที่ของ ความต้องการ	\bar{X}	SD
๑. ด้านหลักสูตร			
"จัดเนื้อหาวิชาให้ง่ายและเข้าใจได้รวดเร็วขึ้น"	๑	๒.๔๘	๐.๗๘
"เนื้อหาวิชาที่เรียนนำไปใช้ในการทำงานได้"	๒	๒.๔๑	๐.๕๘
"เนื้อหาวิชาที่จัดให้ควร เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ"	๓	๒.๓๗	๐.๕๘
"จัดเฉพาะเนื้อหาวิชาที่สำคัญมาให้เรียน"	๔	๒.๐๗	๑.๑๐
"เพิ่มรายละเอียดลงในเนื้อหาวิชาบางวิชา"	๕	๑.๕๐	๑.๑๘
๒. ด้านการ เรียนการสอน			
ด้านครูผู้สอน			
"ครูควรสอนอย่างมีหลัก เกิดผล และ เน้นเฉพาะที่สำคัญ"	๑	๒.๑๔	๐.๕๒
"ครูควรมือปกรณการสอนที่เหมาะสมกับเรื่องที่สอน"	๑	๒.๑๔	๐.๕๘
"ควรจัดครูที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ได้ดี"	๑	๒.๑๔	๑.๐๖
"ครูควรสนใจและเอาใจใส่นักศึกษาให้มากในขณะที่ เรียน"	๒	๒.๐๗	๑.๐๐
"ครูควรมีวิธีสอนที่เข้าใจง่าย"	๒	๒.๐๗	๑.๐๓
"ครูควรประเมินผลการเรียนบ่อย ๆ เพื่อให้นัก ศึกษากระตือรือร้นอยู่เสมอ"	๓	๒.๐๐	๑.๑๗
"ครูควรสอนเพิ่มเติมจากตำรา ยกตัวอย่างนอก ตำราเรียน"	๔	๑.๕๘	๑.๒๔
"ครูควรตรงต่อเวลา และ เข้าสอนสม่ำเสมอ"	๕	๑.๕๘	๑.๓๐
"ครูควรสอนโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมด้วย"	๖	๑.๕๒	๑.๐๘

ตารางที่ ๓๖ ข (ต่อ)

ลักษณะของความตองการ	ลำดับที่ของ ความตองการ	\bar{X}	SD
<u>ด้านตัวนักศึกษาเอง</u>			
"นักศึกษาตองการความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการเรียนต่อในชั้นสูงได้"	๑	๒.๕๕	๐.๘๗
"นักศึกษาตองการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน"	๒	๑.๗๖	๑.๐๖
"นักศึกษาตองการเรียนในชั้นเรียนให้มาก ทำการบ้านน้อยลง"	๓	๑.๗๒	๑.๐๐
"นักศึกษาตองการโอกาสในการซักถามปัญหาในชั้นเรียน"	๔	๑.๕๒	๑.๒๑
๓. <u>ความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ</u>			
"โรงเรียนควรจัดบริการแนะแนวทางการศึกษาหรือแนะแนวอาชีพแก่นักศึกษา"	๑	๒.๐๐	๑.๑๐
"โรงเรียนควรจัดบริการค่านปฐมพยาบาล"	๒	๑.๕๗	๑.๒๔
"เมื่อจบแล้วโรงเรียนควรจัดบริการหางานให้แก่ นักศึกษา"	๓	๑.๘๖	๑.๒๕
"โรงเรียนควรจัดสอนอุปกรณ์และตำราเรียน"	๔	๑.๕๕	๑.๗๒
"โรงเรียนควรจัดบริการค่านอุปกรณ์และตำราเรียนให้นักศึกษา"	๕	๑.๕๒	๑.๓๓
๔. <u>ความคาดหวังหลังจากจบการศึกษา ระดับที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่</u>			
"ศึกษาต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไป"	๑	๒.๕๕	๐.๘๕

จากตารางที่ ๓๖ ข จะเห็นว่านักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๑ และ ๒ มีความต้องการด้านหลักสูตรดังนี้ จัดเนื้อหาวิชาให้ง่ายและเข้าใจได้เร็วขึ้น เป็นลำดับที่ ๑ ความต้องการลำดับที่ ๒ คือ ต้องการ เนื้อหาวิชาที่นำไปใช้ในการทำงานได้ และลำดับที่ ๓ ต้องการ เนื้อหาวิชาที่จัดให้ควร เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ

ความต้องการด้านการ เรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอนของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๑ และ ๒ มีลำดับที่ของความต้องการดังนี้ ลำดับที่ ๑ ครูควรสอนอย่างมีหลักเกณฑ์และเน้นเฉพาะที่สำคัญ ครูควรมีอุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมกับเรื่องที่สอน และครูที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้ดี ลำดับที่ ๒ ต้องการครูที่สนใจและเอาใจใส่ให้นักศึกษาให้มากในขณะที่เรียน และครูที่มีวิธีสอนที่เข้าใจง่าย และความต้องการลำดับที่ ๓ คือ ครูควรประเมินผลการเรียนบ่อย ๆ เพื่อให้ให้นักศึกษากระตือรือร้นอยู่เสมอ

ส่วนความต้องการด้านการ เรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาผู้ใหญ่เองของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๑ และ ๒ มีลำดับความต้องการดังนี้ ลำดับที่ ๑ ต้องการความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการ เรียนต่อในชั้นสูงได้ ลำดับที่ ๒ ต้องการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และต้องการเรียนในชั้นเรียนให้มากที่สุดเท่าที่ทำได้

นักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๑ และ ๒ ต้องการความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ดังนี้ ต้องการให้โรงเรียนจัดบริการแนะแนวทางการศึกษาหรือแนะแนวอาชีพแก่นักศึกษา เป็นความต้องการลำดับที่ ๑ โรงเรียนควรจัดบริการคำปรึกษาพยาบาลเป็นลำดับที่ ๒ และเมื่อจบแล้วโรงเรียนควรจัดบริการหางานให้แก่นักศึกษาเป็นลำดับที่ ๓

สำหรับด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาในระดับที่กำลังศึกษาอยู่ นักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๑ และ ๒ มีความต้องการ เพียงเพื่อศึกษาต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไป

ตารางที่ ๓๗ ก ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อกระทงที่เป็นความต้องการใน
 ด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๓ ตั้งแต่ระดับมากขึ้นไป

ลักษณะของความต้องการ	ลำดับที่ของ ความต้องการ	\bar{X}	SD
๑. ด้านหลักสูตร			
"เนื้อหาที่จัดให้ควรเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ"	๑	๑.๘๗	๑.๑๓
"จัดเฉพาะเนื้อหาวิชาที่สำคัญมาให้เรียน"	๒	๑.๘๗	๑.๐๘
"จัดเนื้อหาวิชาให้ง่ายและ เข้าใจได้รวดเร็วขึ้น"	๓	๑.๘๒	๑.๑๘
"เนื้อหาวิชาที่เรียนนำไปใช้ในการทำงานได้"	๔	๑.๕๘	๑.๒๐
"เพิ่มรายละเอียดลงในเนื้อหาวิชาบางวิชา"	๕	๑.๕๗	๑.๑๒
๒. ด้านการเรียนการสอน			
ด้านตัวครู			
"ครูควรมีวิธีสอนที่เข้าใจง่าย"	๑	๑.๘๕	๑.๑๓
"ครูควรประเมินผลการเรียนบ่อย ๆ เพื่อให้ให้นัก ศึกษากระตือรือร้นอยู่เสมอ"	๒	๑.๘๓	๑.๑๕
"ครูควรสนใจและเอาใจใส่นักศึกษาให้มากในขณะที่ เรียน"	๓	๑.๘๘	๑.๑๘
"ครูควร เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม"	๔	๑.๘๖	๑.๒๑
"ควรจัดครูที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ได้ดี"	๕	๑.๘๖	๑.๒๓
"ครูควรมีอุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมกับ เรื่องที่สอน"	๖	๑.๗๕	๑.๑๘
"ครูควรตรงต่อเวลาและ เข้าสอนสม่ำเสมอ"	๗	๑.๗๕	๑.๓๓
"ครูควรสอนอย่างมีหลัก เกณฑ์เน้นเฉพาะที่สำคัญ"	๘	๑.๗๒	๑.๐๘
"ครูควร เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้อภิปรายบ้าง"	๙	๑.๖๖	๑.๑๐
"ครูควรสอนเพิ่มเติมจากตำรา ยกตัวอย่างนอกตำรา เรียน"	๑๐	๑.๕๓	๑.๑๕

ตารางที่ ๓๗ ก (ต่อ)

ลักษณะของความต้องการ	ลำดับที่ของ ความต้องการ	\bar{X}	SD
<u>ด้านตัวนักศึกษาเอง</u>			
"นักศึกษาต้องการความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการ เรียนต่อในชั้นสูง"	๑	๒.๒๖	๑.๐๘
"นักศึกษาต้องการโอกาสในการซักถามปัญหาในชั้น เรียน"	๒	๑.๗๖	๑.๑๘
"นักศึกษาต้องการความรู้เพื่อใช้ในการปรับปรุง ที่กำลังทำอยู่"	๓	๑.๖๒	๑.๑๘
๓. <u>ความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่</u>			
"โรงเรียนควรจัดบริการด้านอุปกรณ์และตำราเรียนให้ นักศึกษา"	๑	๒.๐๗	๑.๐๒
"ห้องสมุดควร เปิดบริการให้ขอยืมหนังสือและตำรา เรียน"	๒	๒.๐๓	๑.๐๓
"เมื่อจบแล้วโรงเรียนควรจัดบริการหางานให้แก่ นักศึกษา"	๓	๒.๐๐	๐.๘๕
"โรงเรียนควรจัดขายอุปกรณ์และตำราเรียน"	๔	๑.๘๒	๑.๑๕
"โรงเรียนควรดูแลเกี่ยวกับความสะอาดของอาคาร สถานที่ให้ดี"	๕	๑.๘๘	๑.๑๓
"โรงเรียนควรกำหนดให้นักศึกษาแต่ง เครื่องแบบ ของโรงเรียน"	๖	๑.๖๘	๑.๒๘
"โรงเรียนควรจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้"	๗	๑.๕๘	๑.๑๐
"โรงเรียนควรจัดบริการชาวสวนแก่นักศึกษา"	๘	๑.๕๘	๑.๑๘
"โรงเรียนควรจัดสอนพิเศษให้เวลาปิดเทอม"	๘	๑.๕๘	๑.๒๐

ตารางที่ ๓๗ ก (ต่อ)

ลักษณะของความต้องการ	ลำดับที่ของ ความต้องการ	\bar{X}	SD
๔. <u>ความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาในระดับที่นักศึกษา</u>			
<u>กำลังศึกษาอยู่</u>			
"ศึกษาต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไป"	๑	๒.๑๒	๑.๐๕
"ศึกษาต่อทางด้านวิชาชีพ"	๒	๑.๕๘	๑.๑๘

จากตารางที่ ๓๗ ก จะเห็นว่าความต้องการด้านหลักสูตรของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๓ ลำดับที่ ๑ คือ เนื้อหาวิชาที่เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ ลำดับที่ ๒ ให้จัดเฉพาะเนื้อหาวิชาที่สำคัญมาให้เรียน และให้จัดเนื้อหาวิชาให้ง่าย และเข้าใจได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เป็นความต้องการลำดับที่ ๓

ในด้านกรเรียนการสอนเกี่ยวกับครูสอน นักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๓ ต้องการให้ครูมีวิธีสอนที่เข้าใจง่าย เป็นความต้องการลำดับที่ ๑ ลำดับที่ ๒ ต้องการให้ครูประเมินผลการเรียนบ่อย ๆ เพื่อให้นักศึกษากระตือรือร้นอยู่เสมอ และลำดับที่ ๓ ต้องการให้ครูสนใจและ เอาใจใส่นักศึกษาให้มากในขณะที่เรียน

สำหรับความต้องการกรเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ความต้องการลำดับที่ ๑ คือ ความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการเรียนต่อในชั้นสูง ลำดับที่ ๒ คือ โอกาสในการซักถามปัญหาในชั้นเรียน และความรู้เพื่อใช้ในการปรับปรุงงานที่กำลังทำอยู่ เป็นความต้องการลำดับที่ ๓

ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ นักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๓ ต้องการให้โรงเรียนจัดบริการด้านอุปกรณ์และตำราเรียนให้นักศึกษา เป็นความต้องการลำดับที่ ๑ ห้องสมุดควรเปิดบริการให้ยืมหนังสือและตำราเรียน เป็นความต้องการลำดับที่ ๒ และเมื่อจบแล้วโรงเรียนควรจัดบริการหางานให้แก่ักศึกษาเป็นความต้องการลำดับที่ ๓

ด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๓ คือ ต้องการศึกษา
ต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไป เป็นความต้องการลำดับที่ ๑ ส่วนความต้องการที่เป็นลำดับรองลงมา คือ
ต้องการศึกษาต่อทางด้านวิชาชีพ

ตารางที่ ๓๓ ข ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อกระทงที่เป็นความต้องการด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๓ ตั้งแต่ระดับมากขึ้นไป

ลักษณะของความต้องการ	ลำดับที่ของ ความต้องการ	\bar{X}	SD
๑. <u>ด้านหลักสูตร</u>			
"เนื้อหาวิชาที่จัดให้ควร เป็นพื้นฐานในการ ศึกษาต่อ"	๑	๒.๑๗	๑.๐๑
"จัดเฉพาะเนื้อหาวิชาที่สำคัญมาให้เรียน"	๒	๒.๐๘	๑.๐๕
"จัดเนื้อหาวิชาให้ง่ายและเข้าใจได้รวดเร็วยิ่งขึ้น"	๓	๒.๐๒	๑.๐๑
"เพิ่มรายละเอียดลงในเนื้อหาวิชาบางวิชา"	๔	๒.๐๑	๐.๘๘
"เนื้อหาวิชาที่เรียนนำไปใช้ในการทำงานได้"	๕	๑.๗๓	๑.๑๑
๒. <u>ด้านการเรียนการสอน</u>			
<u>ด้านครูผู้สอน</u>			
"ครูควรสนใจและเอาใจใส่นักศึกษาให้มากในขณะที่เรียน"	๑	๒.๐๗	๑.๐๐
"ครูควรประเมินผลการเรียนน้อย ๆ เพื่อให้นักศึกษากระตือรือร้นอยู่เสมอ"	๒	๒.๐๐	๑.๑๗
"ครูควร เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม"	๓	๑.๘๔	๑.๒๐
"ครูควร สอนอย่างมีหลักเกณฑ์ เน้นเฉพาะที่สำคัญ"	๔	๑.๘๘	๑.๑๑
"ครูควรมีวิธีสอนที่เข้าใจง่าย"	๕	๑.๘๗	๑.๒๒
"ครูควรมีอุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมกับเรื่องที่สอน"	๖	๑.๘๑	๑.๑๑
"ควรจัดครูที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้ดี"	๗	๑.๖๗	๑.๒๘
"ครูควรสอนเพิ่มเติมจากตำรา ยกตัวอย่างนอกตำราเรียน"	๘	๑.๕๘	๑.๑๘

ตารางที่ ๓๗ ข (ต่อ)

ลักษณะของความต้องการ	ลำดับที่ของความต้องการ	\bar{X}	SD
"ครูควรสอนโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมด้วย"	๘	๑.๕๗	๑.๑๒
"ครูควรตรงต่อเวลาและเขาสอนสม่ำเสมอ"	๑๐	๑.๕๖	๑.๓๒
<u>กานตัวนักศึกษาเอง</u>			
"นักศึกษาต้องการความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการเรียน ต่อในชั้นสูงได้"	๑	๒.๑๗	๑.๐๘
"นักศึกษาต้องการโอกาสในการซักถามปัญหาในชั้นเรียน"	๒	๑.๕๒	๑.๒๑
๓. <u>ความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่</u>			
"ห้องสมุดควรเปิดบริการให้ขอยืมหนังสือและตำราเรียน"	๑	๒.๐๗	๑.๐๒
"โรงเรียนควรจัดแนะแนวทางการศึกษาหรือแนะแนว อาชีพแก่นักศึกษา"	๒	๒.๐๕	๐.๕๘
"โรงเรียนควรจัดขายอุปกรณ์และตำราเรียน"	๓	๒.๐๐	๑.๐๘
"โรงเรียนควรจัดบริการด้านอุปกรณ์และตำราเรียน ให้นักศึกษา"	๔	๑.๕๘	๐.๕๕
"โรงเรียนควรจัดบริการข่าวสารแก่นักศึกษา"	๕	๑.๘๓	๐.๕๖
"โรงเรียนควรจัดสอนพิเศษเพิ่มเติมในเวลาปิดเทอม"	๖	๑.๗๕	๑.๐๘
"โรงเรียนควรจัดบริการด้านปฐมพยาบาล"	๗	๑.๗๖	๑.๑๑
"เมื่อเรียนจบแล้ว โรงเรียนควรจัดบริการหางาน ให้นักศึกษา"	๘	๑.๖๗	๑.๐๘
"โรงเรียนควรกำหนดให้นักศึกษาแต่งเครื่องแบบของ โรงเรียน"	๙	๑.๖๕	๑.๓๑
"โรงเรียนควรดูแลเกี่ยวกับความสะอาดของอาคาร สถานที่ให้ดี"	๑๐	๑.๖๓	๑.๒๖

ตารางที่ ๓๗ ข (ต่อ)

ลักษณะของความต้องการ	ลำดับที่ของ ความต้องการ	\bar{X}	SD
๔. ความคาดหวังหลังจากจบการศึกษา ระดับที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่			
"ศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าต่อไป"	๑	๒.๓๐	๑.๐๓
"ศึกษาต่อทางด้านวิชาชีพ"	๒	๑.๖๓	๑.๑๕

จากตารางที่ ๓๗ ข ปรากฏว่าความต้องการด้านหลักสูตรของนักศึกษานิติใหญ่หญิงระดับ ๓ ลำดับที่ ๑ คือ เนื้อหาวิชาที่เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ ลำดับที่ ๒ ให้จัดเฉพาะเนื้อหาวิชาที่สำคัญ มาให้เรียนนี้ และให้จัดเนื้อหาวิชาให้ง่ายและเข้าใจได้รวดเร็วขึ้น เป็นความต้องการลำดับที่ ๓

ในด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอน นักศึกษานิติใหญ่หญิงระดับ ๓ ต้องการให้ครู สนใจและเอาใจใส่นักศึกษาให้มากในขณะที่เรียน เป็นความต้องการลำดับที่ ๑ ลำดับที่ ๒ ต้องการให้ ครูประเมินผลการเรียนบ่อย ๆ เพื่อทำให้นักศึกษากระตือรือร้นอยู่เสมอ และลำดับที่ ๓ ต้องการให้ ครูเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม

ส่วนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ความต้องการลำดับที่ ๑ คือ นักศึกษาต้องการความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการเรียนต่อไปขั้นสูงได้ และลำดับรองลงมานักศึกษา ต้องการโอกาสในการซักถามปัญหาในชั้นเรียน

ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่นักศึกษานิติใหญ่หญิงระดับ ๓ ต้องการ ให้ห้องสมุดเปิดบริการให้ขอยืมหนังสือและตำราเรียน เป็นความต้องการลำดับที่ ๑ ต้องการให้โรงเรียน จัดบริการแนะแนวทางการศึกษาหรือแนะแนวอาชีพแก่นักศึกษา เป็นความต้องการลำดับที่ ๒ และต้องการ ให้โรงเรียนจัดขยายอุปกรณ์และตำราเรียนเป็นความต้องการลำดับที่ ๓

สำหรับด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่ถึงระดับ ๓ คือ ต้องการ
ศึกษาต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไป เป็นความต้องการลำดับที่ ๑ ส่วนความต้องการลำดับรองลงมาไป คือ
ต้องการศึกษาต่อทางด้านวิชาชีพ

ตารางที่ ๓๘ ก ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อกระทงที่เป็นความต้องการด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๔ ทั้งแกระดับมากขึ้นไป

ลักษณะของความต้องการ	ลำดับที่ของ ความต้องการ	\bar{X}	SD
๑. ด้านหลักสูตร			
"เนื้อหาวิชาที่จัดให้ควร เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ"	๑	๒.๑๐	๑.๑๐
"จัดเฉพาะเนื้อหาวิชาที่สำคัญมาให้เรียน"	๒	๒.๐๔	๑.๑๑
"จัดเนื้อหาวิชาให้ง่ายและ เข้าใจไ้รวดเร็วขึ้น"	๓	๑.๘๘	๑.๑๒
"เพิ่มรายละเอียดลงในเนื้อหาวิชาบางวิชา"	๔	๑.๘๑	๑.๐๒
"เนื้อหาวิชาที่เรียนนำไปใช้ในการทำงานได้"	๕	๑.๘๗	๑.๐๖
๒. ด้านการ เรียนการสอน			
ด้านครูผู้สอน			
"ครูควรประเมินผลการ เรียนบ่อย ๆ เพื่อทำให้นัก ศึกษากระตือรือร้นอยู่เสมอ"	๑	๒.๒๖	๑.๐๑
"ควรจัดครูที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ได้ดี"	๒	๒.๑๘	๑.๑๑
"ครูควรมีวิธีสอนที่เข้าใจง่าย"	๓	๒.๑๖	๑.๑๒
"ครูควรสอนอย่างมีหลักเกณฑ์และ เน้นเฉพาะที่สำคัญ"	๔	๒.๑๐	๑.๐๖
"ครูควรมีอุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมกับ เรื่องที่สอน"	๕	๒.๐๓	๑.๐๓
"ครูควร เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม"	๖	๑.๘๘	๑.๑๑
"ครูควรสอนเพิ่มเติมจากตำรา ยกตัวอย่างนอกตำรา เรียน"	๗	๑.๘๗	๑.๐๗
"ครูควรตรงต่อเวลาและเข้าสอนสม่ำเสมอ"	๗	๑.๘๗	๑.๑๘
"ครูควรสนใจและเอาใจใส่ให้นักศึกษาให้มาก ในขณะที่ เรียน"	๘	๑.๘๖	๑.๑๓

ตารางที่ ๓๘ ก (ต่อ)

ลักษณะของความต้องการ	ลำดับที่ของ ความต้องการ	\bar{X}	SD
"ครูควร เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้อภิปรายบ้าง"	๕	๑.๕๕	๑.๑๐
"ครูควร สอนโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมด้วย"	๑๐	๑.๕๓	๑.๐๒
<u>ด้านตัวนักศึกษาเอง</u>			
"นักศึกษาต้องการ ความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการ เรียน ต่อในชั้นสูงได้"	๑	๒.๒๒	๑.๐๓
"นักศึกษาต้องการ โอกาสในการซักถามปัญหาในชั้น เรียน"	๒	๑.๗๗	๐.๕๕
"นักศึกษาต้องการ ความรู้ เพื่อใช้ในการปรับปรุงงาน ที่กำลังทำอยู่"	๓	๑.๖๗	๑.๐๖
"นักศึกษาต้องการ เรียนในชั้นเรียนให้มาก ทำการบ้าน ให้น้อยลง"	๔	๑.๕๖	๑.๐๒
๓. <u>ความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่</u>			
"ห้องสมุดควร เปิดบริการให้ขอยืมหนังสือและตำราเรียน"	๑	๒.๑๖	๑.๐๒
"โรงเรียนควร จัดขายอุปกรณ์และตำราเรียน"	๒	๒.๐๗	๑.๐๒
"โรงเรียนควร จัดแนะแนวทางการศึกษาหรือแนะแนว อาชีพแก่นักศึกษา"	๓	๒.๐๖	๑.๑๑
"โรงเรียนควร จัดบริการด้านอุปกรณ์และตำราเรียน ให้นักศึกษา"	๔	๑.๕๔	๑.๐๘
"โรงเรียนควร ดูแลเกี่ยวกับความสะอาดของอาคาร สถานที่ให้ดี"	๕	๑.๘๘	๑.๑๘
"โรงเรียนควร จัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้"	๖	๑.๘๗	๑.๑๘
"ควร เพิ่มห้องส้วมและดูแลความสะอาดเรียบร้อย"	๗	๑.๘๓	๑.๑๕

ตารางที่ ๓๘ ก (ต่อ)

ลักษณะของความต้องการ	ลำดับที่ของ ความต้องการ	\bar{X}	SD
"โรงเรียนควรถวายบริการข่าวสารแก่นักศึกษา"	๘	๑.๘๒	๑.๑๑
"โรงเรียนควรถวายให้มีที่พักในหอเรียน"	๙	๑.๖๖	๑.๒๙
"โรงเรียนควรถวายบริการค้ำประมพยามาล"	๑๐	๑.๖๔	๑.๑๔
"เมื่อจบแล้ว โรงเรียนควรถวายบริการหางานให้แก่ นักศึกษา"	๑๑	๑.๖๐	๑.๒๒
๔. ความคาดหวังหลังจากจบการศึกษา ระดับที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่			
"ศึกษาต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไป"	๑	๒.๑๖	๐.๙๒
"ศึกษาต่อทางด้านวิชาชีพ"	๒	๑.๘๙	๑.๑๐

จากตารางที่ ๓๘ ก ปรากฏว่า ความต้องการด้านหลักสูตรของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๔ ลำดับที่ ๑ คือ ต้องการเนื้อหาวิชาที่เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ ลำดับที่ ๒ ต้องการให้จัดเฉพาะเนื้อหาวิชาที่สำคัญมาให้เรียน และต้องการให้จัดเนื้อหาวิชาให้ง่ายและเข้าใจได้รวดเร็วขึ้น เป็นความต้องการลำดับที่ ๓

ในด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอน นักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๔ ต้องการให้ครูประเมินผลการเรียนบ่อย ๆ เพื่อให้นักศึกษากระตือรือร้นอยู่เสมอ เป็นความต้องการลำดับที่ ๑ ความต้องการลำดับที่ ๒ คือ ต้องการครูที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้ดี และความต้องการลำดับที่ ๓ คือ ต้องการให้ครูมีวิธีสอนที่เข้าใจง่าย

ส่วนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ความต้องการลำดับที่ ๑ คือ นักศึกษาต้องการความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการเรียนต่อในชั้นสูงได้ ความต้องการลำดับที่ ๒ คือ นักศึกษาต้องการโอกาสในการซักถามปัญหาในชั้นเรียนและนักศึกษาดูต้องการความรู้เพื่อใช้ในการปรับปรุงงานที่กำลังทำอยู่เป็นความต้องการลำดับที่ ๓

ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ นักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๔ ต้องการให้ห้องสมุดเปิดบริการให้ขอยืมหนังสือและตำราเรียน เป็นความต้องการลำดับที่ ๑ ต้องการให้โรงเรียนจัดขยายอุปกรณ์และตำราเรียน เป็นความต้องการลำดับที่ ๒ และต้องการให้โรงเรียนจัดบริการการแนะแนวทางการศึกษาและแนะแนวอาชีพแก่นักศึกษา เป็นความต้องการลำดับที่ ๓

สำหรับด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๔ คือ ต้องการศึกษาต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไป เป็นความต้องการลำดับที่ ๑ ความต้องการลำดับรองลงมาคือต้องการศึกษาต่อทางด้านวิชาชีพ

ตารางที่ ๓๘ ข ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อกระทงที่เป็นความต้องการด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๔ ตั้งแต่ระดับมากขึ้นไป

ลักษณะของความต้องการ	ลำดับที่ของ ความต้องการ	\bar{X}	SD
๑. ด้านหลักสูตร			
"เนื้อหาวิชาที่จัดควร เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ"	๑	๒.๔๑	๐.๘๘
"จัดเฉพาะ เนื้อหาวิชาที่สำคัญมาให้เรียน"	๒	๒.๓๓	๐.๗๕
"เพิ่มรายละเอียดลงในเนื้อหาวิชาบางวิชา"	๓	๒.๒๑	๐.๘๓
"จัดเนื้อหาวิชาให้ง่ายและเข้าใจได้รวดเร็วยิ่งขึ้น"	๔	๒.๑๒	๐.๘๘
"เนื้อหาวิชาที่เรียนนำไปใช้ในการทำงานได้"	๕	๒.๑๐	๐.๘๕
๒. ด้านการเรียนการสอน			
ด้านครูผู้สอน			
"ครูควรมีวิธีสอนที่เข้าใจง่าย"	๑	๒.๔๘	๐.๘๗
"ครูควรสอนอย่างมีหลักเกณฑ์และเน้นเฉพาะที่สำคัญ"	๒	๒.๓๖	๐.๘๐
"ควรจัดครูที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้ก็"	๓	๒.๒๖	๑.๐๐
"ครูควรประเมินผลการเรียนบ่อย ๆ เพื่อให้นักศึกษา กระตือรือร้นอยู่เสมอ"	๔	๒.๒๕	๑.๐๐
"ครูควรสนใจและ เอาใจใส่นักศึกษาให้มากในขณะที่เรียน"	๕	๒.๒๔	๐.๘๕
"ครูควรตรงต่อเวลาและเข้าสอนสม่ำเสมอ"	๖	๒.๒๐	๑.๐๖
"ครูควร เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม"	๗	๒.๑๖	๑.๐๖
"ครูควรสอนเพิ่มเติมจากตำรา ยกตัวอย่างนอกตำรา เรียน"	๘	๒.๐๖	๑.๐๔
"ครูควรมีอุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมกับเรื่องที่สอน"	๙	๑.๘๖	๑.๐๕
"ครูควรสอนโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมด้วย"	๑๐	๑.๘๖	๑.๐๒

ตารางที่ ๓๘ ข (ต่อ)

ลักษณะของความต้องการ	ลำดับที่ของความต้องการ	\bar{X}	SD
"ควรจัดครูที่มีอารมณ์ขันมาสอน เพราะนักศึกษาเครียด เครียดจากการทำงานมาแล้วทั้งวัน"	๑๑	๑.๖๒	๑.๐๘
<u>ค่านักศึกษาเอง</u>			
"นักศึกษาต้องการความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการเรียน ต่อในชั้นสูงได้"	๑	๒.๘๒	๐.๘๑
"นักศึกษาต้องการโอกาสในการซักถามปัญหาในชั้นเรียน"	๒	๑.๘๘	๐.๘๗
"นักศึกษาต้องการความรู้เพื่อใช้ในการปรับปรุงงานที่ กำลังทำอยู่"	๓	๑.๗๑	๑.๐๘
"นักศึกษาต้องการเรียนในชั้นเรียนให้มาก ทำการบ้าน น้อยลง"	๔	๑.๖๑	๑.๑๒
"นักศึกษาต้องการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน"	๕	๑.๕๑	๑.๐๒
๓. <u>ความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่</u>			
"ห้องสมุดควรเปิดบริการให้ขอยืมหนังสือและตำราเรียน"	๑	๒.๒๕	๐.๘๑
"โรงเรียนควรจัดแนะแนวทางการศึกษาหรือแนะแนว อาชีพแก่นักศึกษา"	๒	๒.๒๑	๐.๘๒
"โรงเรียนควรดูแลเกี่ยวกับความสะอาดของอาคาร สถานที่ให้ดี"	๓	๒.๑๓	๑.๐๘
"โรงเรียนควรจัดขายอุปกรณ์และตำราเรียน"	๔	๑.๘๖	๐.๘๘
"โรงเรียนควรกำหนดให้นักศึกษาแต่งเครื่องแบบของ โรงเรียน"	๕	๑.๘๔	๑.๑๒
"โรงเรียนควรจัดบริการค่านอุปกรณ์และตำราเรียน ให้นักศึกษา"	๖	๑.๘๒	๐.๘๕

ตารางที่ ๓๘ ข (ต่อ)

ลักษณะของความต้องการ	ลำดับที่ของ ความต้องการ	\bar{X}	SD
"โรงเรียนควรจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้"	๖	๑.๘๒	๑.๐๓
"โรงเรียนควรจัดบริการด้านปฐมพยาบาล"	๗	๑.๗๗	๑.๐๒
"เมื่อเรียนจบแล้ว โรงเรียนควรจัดบริการหางาน ให้แก่นักศึกษา"	๘	๑.๗๑	๑.๐๑
"ควรเพิ่มห้องส้วมและดูแลความสะอาดเรียบร้อย"	๙	๑.๖๗	๑.๑๕
"โรงเรียนควรจัดบริการข่าวสารแก่นักศึกษา"	๑๐	๑.๖๕	๑.๐๒
"โรงเรียนควรจัดสอนพิเศษเพิ่มเติมในเวลาปกติ"	๑๑	๑.๕๘	๑.๑๐
๔. <u>ความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาในระดับนักศึกษา</u>			
<u>กำลังศึกษาอยู่</u>			
"ศึกษาต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไป"	๑	๒.๕๐	๐.๘๘
"ศึกษาต่อทางด้านวิชาชีพ"	๒	๑.๕๔	๑.๑๐

จากตารางที่ ๓๘ ข ปรากฏว่า ความต้องการด้านหลักสูตรของนักศึกษาผู้ใหญ่ถึงระดับ ๔ ลำดับที่ ๑ คือ ต้องการเนื้อหาวิชาที่เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ ลำดับที่ ๒ ต้องการให้จัดเฉพาะเนื้อหาวิชาที่สำคัญมาให้เรียน และต้องการให้เพิ่มรายละเอียดลงในเนื้อหาวิชาทางวิชา เป็นความต้องการ ลำดับที่ ๓

ในด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอน นักศึกษาผู้ใหญ่ถึงระดับ ๔ ต้องการให้ครูมีวิธีสอนที่เข้าใจง่ายเป็นความต้องการลำดับที่ ๑ ต้องการให้ครูสอนอย่างมีหลักเกณฑ์และเน้นเฉพาะที่สำคัญ เป็นความต้องการลำดับที่ ๒ และความต้องการลำดับที่ ๓ คือ ต้องการครูที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้คือ

ส่วนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ความต้องการลำดับที่ ๑ คือ นักศึกษาต้องการความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการเรียนต่อในชั้นสูงได้ ความต้องการลำดับที่ ๒ คือ นักศึกษาต้องการโอกาสในการซักถามปัญหาในชั้นเรียน และความต้องการลำดับที่ ๓ คือ นักศึกษาต้องการความรู้เพื่อใช้ในการปรับปรุงงานที่กำลังทำอยู่

ด้านความต้องการด้านความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่นักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๔ ต้องการให้ห้องสมุดเปิดบริการให้ขอยืมหนังสือและตำราเรียน เป็นความต้องการลำดับที่ ๑ ต้องการให้โรงเรียนจัดบริการการแนะแนวทางการศึกษาหรือแนะแนวอาชีพแก่นักศึกษา เป็นความต้องการลำดับที่ ๒ ส่วนความต้องการลำดับที่ ๓ คือ ต้องการให้โรงเรียนดูแลเกี่ยวกับความสะอาดของอาคารสถานที่ให้ดี

สำหรับด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๔ คือ ต้องการศึกษาต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไปเป็นความต้องการลำดับที่ ๑ ความต้องการลำดับรองลงมาคือ ต้องการศึกษาดูทางด้านวิชาชีพ

ตารางที่ ๓๙ ก ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อกระทงที่เป็นความต้องการด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๕ ตั้งแต่ระดับมากขึ้นไป

ลักษณะของความต้องการ	ลำดับที่ของ ความต้องการ	\bar{X}	SD
๑. ด้านหลักสูตร			
"จัดเฉพาะเนื้อหาวิชาที่สำคัญมาให้เรียน"	๑	๒.๗๘	๐.๘๘
"เนื้อหาวิชาที่จัดให้ควร เป็นขั้นพื้นฐานในการศึกษาต่อ"	๒	๒.๘๖	๐.๗๘
"เพิ่มรายละเอียดลงในเนื้อหาวิชาบางวิชา"	๓	๒.๒๘	๐.๗๒
"จัดเนื้อหาวิชาให้ง่ายและเข้าใจได้รวดเร็วขึ้น"	๔	๒.๒๑	๐.๘๐
"เนื้อหาวิชาที่เรียนนำไปใช้ในการทำงานได้"	๕	๒.๑๑	๑.๐๘
๒. ด้านการเรียนการสอน			
ด้านครูผู้สอน			
"ครูควรมีวิธีสอนที่เข้าใจง่าย"	๑	๒.๖๘	๐.๖๕
"ควรจัดครูที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้ดี"	๒	๒.๕๗	๐.๖๗
"ครูควรมือประกอบการสอนที่เหมาะสมกับเรื่องที่สอน"	๓	๒.๕๓	๐.๖๘
"ครูควรตรงต่อเวลาและเข้าสอนสม่ำเสมอ"	๔	๒.๘๗	๐.๘๘
"ครูควรสอนเพิ่มเติมจากตำรา ยกตัวอย่างนอกตำราเรียน"	๕	๒.๘๖	๐.๗๗
"ครูควรประเมินผลการเรียนบ่อย ๆ เพื่อทำให้นักศึกษากระตือรือร้นอยู่เสมอ"	๕	๒.๘๖	๐.๘๗
"ครูควร เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม"	๖	๒.๓๘	๐.๘๕
"ครูควรสนใจและเอาใจใส่นักศึกษาให้มากในขณะที่เรียน"	๗	๒.๒๘	๐.๘๘
"ครูควรสอนอย่างมีหลักการและเน้นเฉพาะที่สำคัญ"	๘	๒.๒๒	๐.๖๘
"ครูควรสอนโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมด้วย"	๙	๒.๐๘	๐.๘๘
"ครูควร เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้อภิปรายบ้าง"	๑๐	๑.๘๘	๐.๘๗

ตารางที่ ๓๔ ก (ต่อ)

ลักษณะของความต้องการ	ลำดับที่ของความต้องการ	\bar{X}	SD
"ควรเพิ่มครูที่สอนนักศึกษาผู้ใหญ่"	๑๑	๑.๘๕	๐.๕๘
"ควรจัดครูที่มีอารมณ์ขันมาสอน เพราะนักศึกษาเครียด เครียดจากการทำงานมาแล้วทั้งวัน"	๑๒	๑.๘๑	๐.๕๗
<u>ด้านตัวนักศึกษาเอง</u>			
"นักศึกษาต้องการความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการเรียน ต่อในชั้นสูงได้"	๑	๒.๖๓	๐.๖๖
"นักศึกษาต้องการโอกาสในการซักถามปัญหาในชั้นเรียน"	๒	๒.๑๘	๐.๗๘
"นักศึกษาต้องการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน"	๓	๑.๕๗	๐.๘๔
"นักศึกษาต้องการเรียนในชั้นให้มาก ทำการบ้านน้อยลง"	๓	๑.๕๗	๐.๕๒
"นักศึกษาต้องการโอกาสอภิปรายในชั้นเรียน"	๔	๑.๕๒	๐.๘๗
"นักศึกษาต้องการความรู้เพื่อใช้ในการปรับปรุงงานที่ กำลังทำอยู่"	๔	๑.๕๒	๑.๐๘
๓. <u>ความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่</u>			
"ห้องสมุดควรเปิดบริการให้ขอยืมหนังสือและตำราเรียน"	๑	๒.๔๓	๐.๘๐
"โรงเรียนควรจัดแนะแนวทางการศึกษาหรือแนะแนว อาชีพแก่นักศึกษา"	๒	๒.๓๕	๐.๘๗
"โรงเรียนควรดูแลเกี่ยวกับความสะอาดของอาคาร สถานที่ให้ดี"	๓	๒.๒๘	๐.๘๖
"โรงเรียนควรจัดให้มีพักผ่อนในห้องเรียน"	๔	๒.๒๘	๐.๕๔
"โรงเรียนควรจัดขายอุปกรณ์และตำราเรียน"	๕	๒.๒๒	๐.๘๘
"โรงเรียนควรจัดบริการข่าวสารแก่นักศึกษา"	๖	๒.๑๘	๐.๕๐
"โรงเรียนควรจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้"	๖	๒.๑๘	๐.๕๖

ตารางที่ ๓๕ ก (ต่อ)

ลักษณะของความต้องการ	ลำดับที่ของ ความต้องการ	\bar{X}	SD
"เก็บค่าเล่าเรียนให้ถูกลง"	๓	๒.๑๔	๑.๐๓
"โรงเรียนควรจัดบริการค่าน้ำดื่มพยาบาล"	๔	๒.๑๑	๐.๘๕
"ควรเพิ่มห้องส้วมและดูแลความสะอาดเรียบร้อย"	๕	๒.๐๑	๑.๐๑
"โรงเรียนควรลดหย่อนเวลามาเรียนของนักศึกษา บ้าง เพราะบางคนต้องทำงานจึงมาไม่ทันเรียนหรือ หยุดเรียน"	๑๐	๑.๕๔	๑.๑๖
"เมื่อเรียนจบแล้ว โรงเรียนควรจัดบริการหางาน ให้แก่นักศึกษา"	๑๑	๑.๘๕	๑.๑๕
"โรงเรียนควรจัดสอนพิเศษเพิ่มเติมในเวลาปกติแถม"	๑๒	๑.๖๔	๑.๑๕
๔. <u>ความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาในระดับที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่</u>			
"ศึกษาต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไป"	๑	๒.๖๑	๐.๓๑
"ศึกษาต่อทางด้านวิชาชีพ"	๒	๑.๘๓	๑.๑๐

จากตารางที่ ๓๕ ก จะเห็นว่า ความต้องการด้านหลักสูตรของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๕ ลำดับที่ ๑ คือ ต้องการให้จัดเฉพาะเนื้อหาวิชาที่สำคัญมาให้เรียน ความต้องการลำดับถัดมาคือ ต้องการให้จัดเนื้อหาวิชาที่เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ และความต้องการลำดับที่ ๓ คือ ความต้องการให้เพิ่มรายละเอียดลงในเนื้อหาวิชาบางวิชา

ความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๕ ด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอน คือ ต้องการให้ครูมีวิธีสอนที่เข้าใจง่าย เป็นความต้องการลำดับที่ ๑ ต้องการให้จัดครูที่มีความสามารถใน

ตารางที่ ๓๔ ข (ต่อ)

ลักษณะของความต้องการ	ลำดับที่ของความต้องการ	\bar{X}	SD
"ควรจัดครูที่มีอารมณ์ขันมาสอน เพราะนักศึกษาเครียด เครียดจากการทำงานมาแล้วทั้งวัน"	๘	๒.๓๓	๐.๘๓
"ครูควรสอนโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมด้วย"	๘	๒.๑๘	๐.๘๒
"ครูควร เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้อภิปรายบ้าง"	๑๐	๒.๑๘	๐.๘๗
"ควร เพิ่มครูที่สอนนักศึกษาผู้ใหญ่" <u>ค่านักศึกษาเอง</u>	๑๑	๑.๘๒	๑.๑๑
"นักศึกษาต้องการ ความรู้ เพื่อใช้ในการปรับปรุงงาน ที่กำลังทำอยู่"	๑	๒.๗๒	๐.๖๖
"นักศึกษาต้องการ โอกาสในการซักถามปัญหาในชั้นเรียน"	๒	๒.๓๖	๐.๘๐
"นักศึกษาต้องการ มีส่วนร่วมในการ เรียนการสอน"	๓	๒.๑๘	๐.๘๕
"นักศึกษาต้องการ เรียนในชั้นเรียนให้มาก ทำการบ้าน ให้น้อยลง"	๔	๒.๐๘	๑.๐๕
"นักศึกษาต้องการ โอกาสอภิปรายในชั้นเรียน"	๕	๑.๘๖	๑.๐๘
"นักศึกษาต้องการ ความรู้ เพื่อใช้ในการปรับปรุงงาน ที่กำลังทำอยู่"	๖	๑.๘๔	๑.๐๘
๓. <u>ความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่</u>			
"โรงเรียนควรจัดแนะแนวทางการศึกษาหรือแนะแนว อาชีพแก่นักศึกษา"	๑	๒.๖๑	๐.๖๐
"ห้องสมุดควร เปิดบริการให้ขอยืมหนังสือและตำราเรียน"	๑	๒.๖๑	๐.๗๓
"โรงเรียนควรจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้"	๑	๒.๖๑	๐.๗๓
"โรงเรียนควรจัดให้มีพักผ่อนในห้องเรียน"	๑	๒.๖๑	๐.๘๐

การถ่ายทอดความรู้ได้คือ เป็นความต้องการลำดับที่ ๒ และต้องการให้ครูมีอุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมกับ
เรื่องที่สอน เป็นความต้องการลำดับที่ ๓

ส่วนความต้องการลำดับที่ ๑ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๕ ด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับ
ตัวนักศึกษาเอง คือ นักศึกษาต้องการความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการเรียนต่อในชั้นสูงได้ ความต้องการ
ลำดับที่ ๒ คือ นักศึกษาต้องการโอกาสในการซักถามปัญหาในชั้นเรียน และนักศึกษามีส่วนร่วมใน
การสอนเป็นความต้องการลำดับที่ ๓

สำหรับความต้องการความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ นักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๕ ต้องการ
ให้ห้องสมุดเปิดบริการให้ขอยืมหนังสือและตำราเรียน เป็นความต้องการลำดับแรก ต้องการให้โรงเรียน
จัดบริการแนะแนวทางการศึกษาหรือแนะแนวอาชีพแก่นักศึกษา เป็นความต้องการลำดับที่ ๒ ส่วนความ
ต้องการลำดับที่ ๓ คือ ต้องการให้โรงเรียนดูแลความสะอาดเกี่ยวกับอาคารสถานที่ให้ดี

และก้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๕ คือ ต้องการศึกษา
ต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไป เป็นความต้องการลำดับแรก และความต้องการลำดับรองลงมาคือ ต้องการศึกษา
ต่อทางด้านวิชาชีพ

ตารางที่ ๓๘ ข ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อกระทงที่เป็นความต้องการด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๕ ตั้งแต่ระดับมากขึ้นไป

ลักษณะของความต้องการ	ลำดับที่ของ ความต้องการ	\bar{X}	SD
๑. <u>ด้านหลักสูตร</u>			
"เนื้อหาวิชาที่จัดให้ควร เป็นพื้นฐานในการ ศึกษาต่อ"	๑	๒.๔๗	๐.๗๗
"จัดเฉพาะเนื้อหาวิชาที่สำคัญมาให้เรียน"	๒	๒.๔๒	๐.๕๔
"จัดเนื้อหาวิชาให้ง่ายและเข้าใจได้รวดเร็วยิ่งขึ้น"	๓	๒.๑๔	๑.๗๕
"เนื้อหาวิชาที่เรียนนำไปใช้ในการทำงานได้"	๔	๒.๑๑	๐.๕๐
"เพิ่มรายละเอียดลงในเนื้อหาวิชาบางวิชา"	๕	๒.๐๘	๐.๕๔
๒. <u>ด้านการเรียนการสอน</u>			
<u>ด้านครูผู้สอน</u>			
"ควรจัดครูที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้ดี"	๑	๒.๕๒	๐.๒๘
"ครูควรมีวิธีสอนที่เข้าใจง่าย"	๒	๒.๗๕	๐.๔๘
"ครูควรประเมินผลการเรียนบ่อย ๆ เพื่อให้นักศึกษา กระตือรือร้นอยู่เสมอ"	๓	๒.๗๕	๐.๕๐
"ครูควรมีอุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมกับเรื่องที่สอน"	๓	๒.๗๕	๐.๕๕
"ครูควรสนใจและเอาใจใส่นักศึกษาให้มาก ในขณะที่ เรียน"	๔	๒.๗๒	๐.๕๑
"ครูควรตรงต่อเวลา และ เข้าสอนสม่ำเสมอ"	๔	๒.๗๒	๐.๖๖
"ครูควร เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม"	๕	๒.๖๑	๐.๖๕
"ครูควรสอนอย่างมีหลักเกณฑ์และ เน้นเฉพาะที่สำคัญ"	๖	๒.๕๖	๐.๖๕
"ครูควรสอนเพิ่มเติมจากตำรา ยกตัวอย่างนอกตำรา เรียน"	๗	๒.๔๒	๐.๗๓

ตารางที่ ๓๔ ข (ต่อ)

ลักษณะของความต้องการ	ลำดับที่ของ ความต้องการ	\bar{X}	SD
"ครูจัดครูที่มีอารมณ์มาสอน เพราะนักศึกษาเคร่ง เครียดจากการทำงานมาแล้วทั้งวัน"	๘	๒.๓๓	๐.๘๓
"ครูควรสอนโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมด้วย"	๙	๒.๑๙	๐.๘๒
"ครูควร เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้อภิปรายบ้าง"	๑๐	๒.๑๙	๐.๘๗
"ควร เพิ่มครูที่สอนนักศึกษาผู้ใหญ่"	๑๑	๑.๙๒	๑.๑๑
<u>ด้านตัวนักศึกษาเอง</u>			
"นักศึกษาต้องการ ความรู้ เพื่อใช้ในการปรับปรุงงาน ที่กำลังทำอยู่"	๑	๒.๗๒	๐.๖๖
"นักศึกษาต้องการ โอกาสในการซักถามปัญหาในชั้นเรียน"	๒	๒.๓๖	๐.๙๐
"นักศึกษาต้องการมีส่วนร่วมในการ เรียนการสอน"	๓	๒.๑๙	๐.๙๕
"นักศึกษาต้องการ เรียนในชั้นเรียนให้มาก ทำการบ้าน ให้น้อยลง"	๔	๒.๐๘	๑.๐๕
"นักศึกษาต้องการ โอกาสอภิปรายในชั้นเรียน"	๕	๑.๙๖	๑.๐๙
"นักศึกษาต้องการ ความรู้ เพื่อใช้ในการปรับปรุงงาน ที่กำลังทำอยู่"	๖	๑.๙๔	๑.๐๙
๓. <u>ความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่</u>			
"โรงเรียนควรจัดแนะแนวทางการศึกษาหรือแนะแนว อาชีพแก่นักศึกษา"	๑	๒.๖๑	๐.๖๐
"ห้องสมุดควร เปิดบริการให้ขอยืมหนังสือและตำราเรียน"	๑	๒.๖๑	๐.๗๓
"โรงเรียนควรจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้"	๑	๒.๖๑	๐.๗๓
"โรงเรียนควรจัดให้มีพักผ่อนในห้องเรียน"	๑	๒.๖๑	๐.๘๐

ตารางที่ ๓๔ ข (ต่อ)

ลักษณะของความข้องการ	ลำดับที่ของ ความข้องการ	\bar{X}	SD
"โรงเรียนควรดูแลเกี่ยวกับความสะอาดของอาคาร สถานที่ให้ดี"	๒	๒.๕๖	๐.๓๓
"โรงเรียนควรจัดบริการค่านปฐมพยาบาล"	๓	๒.๕๕	๐.๖๕
"โรงเรียนควรจัดบริการค่านอุปกรณ์และตำราเรียน ให้นักศึกษา"	๔	๒.๓๕	๐.๓๓
"โรงเรียนควรจัดขายอุปกรณ์และตำราเรียน"	๕	๒.๓๖	๐.๕๓
"โรงเรียนควรจัดบริการข่าวสารแก่นักศึกษา"	๖	๒.๓๑	๐.๕๒
"ควรเพิ่มห้องส้วมและดูแลความสะอาดเรียบร้อย"	๗	๒.๒๕	๑.๐๒
"เก็บค่าเล่าเรียนให้ถูกลง"	๘	๒.๐๘	๑.๐๘
"โรงเรียนควรลดหย่อนเวลามาเรียนของนักศึกษาบ้าง เพราะบางคนต้องทำงานจึงมาเรียนไม่ทันหรือหยุด เรียน"	๙	๑.๕๒	๑.๐๕
"โรงเรียนควรกำหนดให้นักศึกษาแต่งเครื่องแบบของ โรงเรียน"	๑๐	๑.๕๓	๑.๒๕
"เมื่อเรียนจบแล้ว โรงเรียนควรจัดบริการหางานให้ แก่นักศึกษา"	๑๑	๑.๓๕	๑.๐๘
"โรงเรียนควรจัดสอนพิเศษเพิ่มเติมในเวลาปิดเทอม"	๑๒	๑.๓๒	๑.๒๑
๔. <u>ความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาระดับชั้นศึกษา กำลังศึกษาอยู่</u>			
"ศึกษาต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไป"	๑	๒.๕๕	๐.๕๕
"ศึกษาต่อทางด้านวิชาชีพ"	๒	๑.๕๕	๑.๐๖

จากตารางที่ ๓๕ ข จะเห็นว่านักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๕ มีความต้องการด้านหลักสูตร ลำดับที่ ๑ คือ ต้องการเนื้อหาวิชาที่เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ ลำดับที่ ๒ คือ ต้องการให้จัดเฉพาะเนื้อหาวิชาที่สำคัญมาให้เรียน และ ลำดับที่ ๓ ต้องการให้จัดเนื้อหาวิชาให้ง่ายและเข้าใจได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

ความต้องการลำดับที่ ๑ ในด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอนของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๕ คือ ต้องการให้จัดครูที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้ดี ความต้องการลำดับที่ ๒ คือ ต้องการให้ครูมีวิธีสอนที่เข้าใจง่าย และความต้องการลำดับที่ ๓ ได้แก่ต้องการให้ครูประเมินผล การเรียนบ่อย ๆ เพื่อให้ให้นักศึกษากระตือรือร้นอยู่เสมอ

ส่วนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๕ มีดังนี้ ความต้องการลำดับที่ ๑ ได้แก่ นักศึกษาต้องการความรู้เพื่อใช้ในการปรับปรุงงานที่กำลังทำอยู่ ความต้องการลำดับที่ ๒ ได้แก่ นักศึกษาต้องการโอกาสในการซักถามปัญหาในชั้นเรียน และความต้องการลำดับที่ ๓ ได้แก่ นักศึกษาต้องการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน

ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๕ คือ ต้องการให้โรงเรียนจัดบริการการแนะแนวทางการศึกษาหรือแนะแนวอาชีพ แก่นักศึกษาเป็นความต้องการลำดับที่ ๑ ความต้องการลำดับที่ ๒ คือ ต้องการให้ห้องสมุดของโรงเรียนเปิดบริการให้ขอยืมหนังสือและตำราเรียน ส่วนความต้องการลำดับที่ ๓ คือ ต้องการให้โรงเรียนจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้

นักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๕ มีความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาระดับที่กำลังศึกษาอยู่ขณะนี้ จะศึกษาต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไปเป็นความต้องการลำดับแรก และความต้องการลำดับรองลงมาคือ ต้องการศึกษาค้นคว้าทางวิชาชีพ

จากตารางที่ ๓๖ ๓๗ ๓๘ และ ๓๙ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ชายและหญิง ระดับ ๑ และ ๒
ระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ มีจำนวนข้อกระทงที่เป็นความต้องการด้านต่าง ๆ ที่อยู่ในเกณฑ์ตั้งแต่
มากขึ้นไป ดังแสดงในตารางที่ ๔๐

ตารางที่ ๔๐ แสดงจำนวนข้อกระทงที่เป็นความต้องการในค่านต่าง ๆ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ จำแนกตามระดับการศึกษาและเพศ

ลักษณะความต้องการ	จำนวน ข้อกระทงทั้งหมด	ระดับ ๑ และ ๒		ระดับ ๓		ระดับ ๔		ระดับ ๕	
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
๑. ค่านหลักสูตร	๖	๔	๕	๕	๕	๕	๕	๕	๕
๒. ค่านการ เรียนการสอน									
ค่านครูผู้สอน	๑๕	๘	๑๐	๑๐	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๓
ค่านตัวนักศึกษาเอง	๓	๓	๓	๓	๒	๒	๕	๖	๖
๓. ความช่วยเหลือจาก									
โรงเรียนผู้ใหญ่	๑๕	๔	๕	๕	๑๐	๑๑	๑๓	๑๔	๑๕
๔. ความคาดหวังหลังจาก									
จบการศึกษาในระดับที่นัก									
ศึกษากว่านักศึกษาอายุ	๕	๑	๑	๒	๒	๒	๒	๒	๒
รวม	๔๔	๒๐	๒๔	๒๘	๒๘	๓๑	๓๓	๔๐	๔๑

จากตารางที่ ๕๐ เมื่อพิจารณาจำนวนข้อกระทงในแต่ละด้านจะเห็นว่า

๑. จำนวนข้อกระทงที่เป็นความต้องการด้านหลักสูตรของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายและหญิงทุกระดับ ยกเว้นนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๑ และ ๒ มีจำนวนเท่ากันคือ ๕ ข้อ จากจำนวนข้อกระทงทั้งหมด ๖ ข้อ ส่วนนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๑ และ ๒ มีจำนวนข้อกระทงที่เป็นความต้องการด้านหลักสูตรเพียง ๔ ข้อ

๒. จำนวนข้อกระทงที่เป็นความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอนของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายและหญิงระดับ ๕ มีจำนวนเท่ากันคือ ๑๓ ข้อ จากจำนวนข้อกระทงทั้งหมด ๑๕ ข้อ และเป็นจำนวนมากสุด จำนวนที่น้อยสุดคือจำนวนข้อกระทงของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๑ และ ๒ มีเพียง ๘ ข้อ

๓. จำนวนข้อกระทงที่เป็นความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเองของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายและหญิงระดับ ๕ มีจำนวนเท่ากันคือ ๖ ข้อ จากจำนวนข้อกระทงทั้งหมด ๗ ข้อ และเป็นจำนวนมากสุด จำนวนที่น้อยสุดคือจำนวนข้อกระทงของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๓ และนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๔ ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ ๒ ข้อ

๔. จำนวนข้อกระทงที่เป็นความต้องการด้านความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๕ มีจำนวน ๑๕ ข้อ ซึ่งเท่ากับจำนวนข้อกระทงทั้งหมด รองลงมาคือจำนวนข้อกระทงของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๕ มีจำนวน ๑๔ ข้อ ที่น้อยสุด มีจำนวนข้อกระทงเพียง ๔ ข้อ เป็นความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๑ และ ๒

๕. จำนวนข้อกระทงที่เป็นความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายและหญิงระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ มีจำนวน ๒ ข้อ เท่ากันจากจำนวนข้อกระทง ๕ ข้อ สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ชายและหญิง ระดับ ๑ และ ๒ มีจำนวนข้อกระทงเพียง ๑ ข้อ

โดยสรุปจะเห็นว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ชายและหญิงระดับ ๕ มีจำนวนข้อกระทงที่เป็นความต้องการมีจำนวนมากที่สุดคือ ๔๐ และ ๔๑ ข้อตามลำดับ และนักศึกษาผู้ใหญ่ชายและหญิงระดับ ๑ และ ๒ มีจำนวนข้อกระทงที่เป็นความต้องการมีจำนวนน้อยที่สุดคือ ๒๐ และ ๒๔ ตามลำดับ

ตอนที่ ๓ เป็นผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-way Analysis of Variance) เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาผู้ใหญ่จำแนกตามเพศ โดยมีอาชีพและระดับการศึกษาเป็นตัวแปรอิสระ (Independent variable) แต่เนื่องจากนักศึกษาผู้ใหญ่แต่ละระดับมีปัญหาอยู่ในเกณฑ์น้อยในบางด้าน คือ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๐.๕๑ ถึง ๑.๕๐ และไม่มีปัญหาในบางด้าน คือมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๐ ถึง ๐.๕๐ ผู้วิจัยจึงไม่เสนอผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาผู้ใหญ่^๑

ตอนที่ ๔ เป็นผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-way Analysis of Variance) เพื่อเปรียบเทียบความต้องการด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอน ด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ด้านความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ และด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่^๒ จำแนกตามเพศ โดยมีอาชีพและระดับการศึกษาเป็นตัวแปรอิสระ ในการเปรียบเทียบนี้รวมความต้องการของนักศึกษาที่มีอยู่ในเกณฑ์น้อยด้วย คือมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๐.๕๑ ถึง ๑.๕๐ รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

^๑ รายละเอียดของตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน อยู่ในภาคผนวก ก

^๒ เฉพาะด้านความคาดหวังนี้จะวิเคราะห์เปรียบเทียบเป็นรายข้อกระทง

ในตารางที่ ๔๑ ๔๓ ๔๕ ๔๖ และ ๔๘ เป็นผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ (๔ x ๒) ของคะแนนความต้องการด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครู ผู้สอน ด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ด้านความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ และ ด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาในระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ตามลำดับ โดยจำแนกตามระดับการศึกษา คือ ระดับ ๑ และ ๒ ระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ และจำแนกตามประเภทของอาชีพคือ อาชีพรับจ้าง และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ

ตารางที่ ๔๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการคำนำหลักสูตร ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	d.f	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๓	๒๐๘.๓๕	๖๙.๕๘	๓.๒๓	$p < .๐๕$
ประเภทของอาชีพ (B)	๑	๐.๐๓	๐.๐๓	๐.๐๐	$p > .๐๕$
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๓	๘.๐๑	๒.๖๗	๐.๑๒	$p > .๐๕$
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๑๐	๔๕๒๘.๑๐	๒๑.๕๗		

จากตารางที่ ๔๑ จะเห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการคำนำหลักสูตรของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายจำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทอาชีพ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟกเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น ($p < .๐๕$) ซึ่งแสดงว่าคะแนนความต้องการคำนำหลักสูตรของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ระดับ ๑ และ ๒ ระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕ % ผู้วิจัยจึงทดสอบค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของคันทัน (Duncan's New Multiple Range test) ดังแสดงในตารางที่ ๔๑ สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่มีอาชีพรับจ้างและที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ จะมีความต้องการคำนำหลักสูตรไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๘๒ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านหลักสูตรของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ละควยวิธีการทดสอบของคินคิน (Duncan's New Multiple Range test) จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๓	ระดับ ๑ และ ๒	ระดับ ๔	ระดับ ๕
	๘.๖๓	๘.๖๔	๑๐.๘๖	๑๒.๓๗	
ระดับ ๓	๘.๖๓	-	๐.๐๕	๑.๓๓ *	๒.๗๔ *
ระดับ ๑ และ ๒	๘.๖๔		-	๑.๒๔ *	๒.๖๕ *
ระดับ ๔	๑๐.๘๖			-	๑.๕๑ *
ระดับ ๕	๑๒.๓๗				-

* p < .05

จากตารางที่ ๘๒ ปรากฏว่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านหลักสูตรระหว่างระดับการศึกษาคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๔ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๑ และ ๒ และระดับ ๓ และคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ระดับ ๕ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๑ และ ๒ ระดับ ๓ และระดับ ๔ นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอน ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๓	๑๖๓๕.๕๑	๕๔๕.๑๘	๘.๓๘	p < .๐๑
ประเภทของอาชีพ (B)	๑	๑๕.๘๖	๑๕.๘๖	๐.๑๓	p > .๐๕
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๓	๘๘.๐๒	๒๙.๓๔	๐.๒๔	p > .๐๕
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๑๐	๒๖๑๔๑.๑๕	๑๒๔.๔๘		

จากตารางที่ ๔๓ จะเห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอนของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟกเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น (p < .๐๑) ซึ่งแสดงว่าคะแนนความต้องการในด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอนของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ระดับ ๑ และ ๒ ระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น ๘๘ % ผู้วิจัยจึงทดสอบค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของตันคัน ดังแสดงในตารางที่ ๔๓ พบว่าสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่มีอาชีพรับจ้างและที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพจะมีความต้องการในด้านนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๔๔ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอนของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ระดับ ๑ ด้วยวิธีการทดสอบของทีนคิน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๑ และ ๒ ๒๒.๘๘	ระดับ ๓ ๒๓.๓๒	ระดับ ๔ ๒๕.๘๘	ระดับ ๕ ๓๐.๘๘
ระดับ ๑ และ ๒	๒๒.๘๘	-	๐.๔๓	๓.๑๐	๗.๘๘ *
ระดับ ๓	๒๓.๓๒		-	๒.๖๗	๗.๕๖ *
ระดับ ๔	๒๕.๘๘			-	๔.๘๘ *
ระดับ ๕	๓๐.๘๘				-

* $p < .05$

จากตารางที่ ๔๔ ปรากฏว่า ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอนระหว่างระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๕ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๑ และ ๒ ระดับ ๓ และระดับ ๔ นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ของนักศึกษามัธยมศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๓	๓๒๘.๘๘	๑๐๙.๖๑	๒.๑๑	p > .๐๕
ประเภทของอาชีพ (B)	๑	๖๒.๘๒	๖๒.๘๒	๑.๒๑	p > .๐๕
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๓	๕๒.๖๑	๑๗.๕๔	๐.๓๘	p > .๐๕
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๑๐	๑๐๘๘๐.๐๗	๕๑.๘๖		

จากตารางที่ ๔๕ จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเองของนักศึกษามัธยมศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทอาชีพ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟคเตอร์ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟคเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาและแฟคเตอร์ที่เป็นประเภทของอาชีพ และเพื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๘๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่นักศึกษาผู้ใหญ่ชาย จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๓	๒๒๕๕.๓๐	๗๕๓.๑๐	b.๓๓	p < .๐๑
ประเภทของอาชีพ (B)	๑	๓๑.๕๒	๓๑.๕๒	๐.๒๐	p > .๐๕
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๓	๘๘.๕๐	๒๙.๕๐	๐.๒๔	p > .๐๕
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๑๐	๒๘๕๘๘.๘๕	๑๓๖.๑๔		

จากตารางที่ ๘๖ จะเห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่นักศึกษาผู้ใหญ่ชาย จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟกเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น ($p < .๐๑$) ซึ่งแสดงว่าคะแนนความต้องการในด้านความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ ของนักศึกษามหาวิทยาลัย ระดับ ๑ และ ๒ ระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่จะมีความเชื่อมั่น ๙๙% ผู้วิจัยจึงทดสอบค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของกันตัน ดังแสดงในตารางที่ ๘๖ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัย ที่มีอาชีพรับจ้างและยังไม่ได้ประกอบอาชีพจะมีความต้องการในด้านนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยารวมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๔๗ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่นักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ละคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของคันทันคน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๑ และ ๒	ระดับ ๓	ระดับ ๔	ระดับ ๕
		๑๘.๑๑	๒๒.๘๖	๒๕.๔๕	๒๙.๘๘
ระดับ ๑ และ ๒	๑๘.๑๑	—	๔.๗๕	๗.๓๔*	๑๑.๗๗*
ระดับ ๓	๒๒.๘๖		—	๒.๕๘	๗.๐๒*
ระดับ ๔	๒๕.๔๕			—	๔.๔๓
ระดับ ๕	๒๙.๘๘				—

*
P < .05

จากตารางที่ ๔๗ ปรากฏว่า ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ระหว่างระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๔ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๑ และ ๒ และระดับ ๓ ด้วย นอกนั้นไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔๘ ก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษา ระดับที่กำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ที่ต้องการศึกษาต่อ ทางด้านวิชาชีพ จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P.
ระดับการศึกษา (A)	๓	๑๒.๒๘	๔.๐๙	๓.๒๐	$P < .๐๕$
ประเภทของอาชีพ (B)	๑	๖.๐๗	๖.๐๗	๔.๗๔	$P < .๐๕$
ระดับการศึกษา x ประเภท ของอาชีพ (AB)	๓	๔.๒๗	๑.๔๒	๑.๑๑	$P > .๐๕$
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๑๐	๒๒๘.๘๐	๑.๒๘		

จากตารางที่ ๔๘ ก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟคเตอร์ ปรากฏว่า ระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษา ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ต้องการศึกษาต่อทางด้านวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .๐๕$) (โดยที่นักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ประกอบอาชีพรับจ้างมีความต้องการในด้านนี้มากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ) แต่ปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษา กับประเภทของอาชีพไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๔๘ ข เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาในระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ที่ต้องการศึกษาต่อทางด้านวิชาชีพ ของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ที่สะดวกวิธีการทดสอบของคืนคนจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๑ และ ๒ ๑.๑๖	ระดับ ๓ ๑.๖๐	ระดับ ๔ ๑.๘๖	ระดับ ๕ ๑.๕๘
ระดับ ๑ และ ๒	๑.๑๖	-	๐.๔๔	๐.๓๖ *	๐.๘๓ *
ระดับ ๓	๑.๖๐		-	๐.๖๖	๐.๓๘
ระดับ ๔	๑.๘๖			-	๐.๑๖
ระดับ ๕	๑.๕๘				-

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔๘ ข ปรากฏว่า ความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาในระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ที่ต้องการศึกษาต่อทางด้านวิชาชีพระหว่างระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๕ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๑ และ ๒ และระดับ ๓ คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๔ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๑ และ ๒ และระดับ ๓ และคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๓ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๑ และ ๒ สำหรับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๔ กับระดับ ๕ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๔๘ ค ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ที่ต้องการศึกษาต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไป จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๓	๑๓.๒๐	๔.๔๓	๕.๘๗	p < .๐๑
ประเภทของอาชีพ (B)	๑	๐.๕๑	๐.๕๑	๐.๖๖	p > .๐๕
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๓	๑.๖๖	๐.๕๕	๐.๗๒	p > .๐๕
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๑๐	๑๖๒.๓๐			

จากตารางที่ ๔๘ ค ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ต้องการศึกษาในชั้นที่สูงกว่าขึ้นไป พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเฉพาะในแฟกเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น ($p < .๐๑$) สำหรับนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ที่ประกอบอาชีพรับจ้างและยังไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความต้องการด้านนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยารวมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๔๘ ง เปรียบเทียบของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ที่ต้องการศึกษาในชั้นที่สูงกว่าขึ้นไป ของนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่สองที่ศึกษาด้วยวิธีการทดสอบของกันคน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๓	ระดับ ๔	ระดับ ๑ และ ๒	ระดับ ๕
ระดับ ๓	๒.๐๐	-	๐.๒๓	๐.๔๒	๐.๗๕ *
ระดับ ๔	๒.๒๓		-	๐.๑๕	๐.๕๑ *
ระดับ ๑ และ ๒	๒.๔๒			-	๐.๓๒
ระดับ ๕	๒.๗๕				-

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔๘ ง ปรากฏว่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่สองที่ศึกษาต่อในชั้นที่สูงกว่าขึ้นไประหว่างระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่สองระดับ ๕ สูงกว่านักศึกษามัธยมศึกษาปีที่สองระดับ ๓ และระดับ ๔ นอกนั้นไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๔๘ จ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษา ระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ที่ต้องการจะอยู่กับบ้าน นำความรู้ไปปรับปรุงชีวิตในบ้าน จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๓	๓.๔๘	๑.๑๖	๑.๓๖	$p > .๐๕$
ประเภทของอาชีพ (B)	๑	๐.๕๑	๐.๕๖	๐.๐๗	$p > .๐๕$
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๓	๓.๘๑	๑.๒๗	๑.๔๘	$p > .๐๕$
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๑๐	๑๗๘.๘๒	๐.๘๖		

จากตารางที่ ๔๘ จ จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ต้องการอยู่กับบ้าน และนำความรู้ไปใช้ปรับปรุงชีวิตในบ้าน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟกเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาและที่เป็นประเภทของอาชีพ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยารวมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๔๘ ฉ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาที่ นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ที่ต้องการประกาศ นียบัตรเท่านั้น จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๓	๑๗.๐๕	๕.๖๘	๑๐.๕๓	$p < .๐๑$
ประเภทของอาชีพ (B)	๑	๐.๒๑	๐.๒๑	๐.๔๐	$p > .๐๕$
ระดับการศึกษา x ประเภท ของอาชีพ (AB)	๓	๐.๔๓	๐.๑๔	๐.๒๘	$p > .๐๕$
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๑๐	๑๐๘.๘๕	๐.๕๒		

จากตารางที่ ๔๘ ฉ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ ของคะแนน ความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ต้องการประกาศนียบัตร เท่านั้น พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเฉพาะในแฟกเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น ($p < .๐๑$) สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ประกอบอาชีพรับจ้างและยังไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความต้องการด้านนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยารวมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๔๘ ข เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลัง จากจบการศึกษา ระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ที่ต้องการประกาศนียบัตร เทานั้น ของนักศึกษานักใหญ่ชายที่ละควยวิธีทดสอบของคั่นคน จำแนก ตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๕	ระดับ ๔	ระดับ ๓	ระดับ ๑ และ ๒
ระดับ ๕	๐.๐๐	-	๐.๑๒	๐.๖๓*	๐.๗๕*
ระดับ ๔	๐.๑๒		-	๐.๕๑*	๐.๖๒*
ระดับ ๓	๐.๖๓			-	๐.๑๑
ระดับ ๑ และ ๒	๐.๗๕				-

*p < .๐๕

จากตารางที่ ๔๘ ข ปรากฏว่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความต้องการด้านความคาดหวังหลัง จากจบการศึกษา ระดับที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษานักใหญ่ชาย ที่ต้องการประกาศ นียบัตร เทานั้น ระหว่างระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษานักใหญ่ชายระดับ ๑ และ ๒ และ ระดับ ๓ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษานักใหญ่ชายระดับ ๔ และระดับ ๕ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔๘ ข ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบระดับการศึกษา ระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ที่ต้องการประกาศนียบัตรไปเลื่อนชั้นเงินเดือน จำแนกตามระดับการศึกษา และประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๓	๑๕.๐๐	๕.๐๐	๑๐.๗๖	p < .๐๕
ประเภทของอาชีพ (B)	๑	๒.๘๒	๒.๘๒	๖.๐๓	p < .๐๕
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๓	๑.๔๓	๐.๔๘	๑.๐๕	p > .๐๕
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๑๐	๘๘.๑๕	๐.๔๓		

จากตารางที่ ๔๘ ข ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ ปรากฏว่าระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ต้องการนำประกาศนียบัตรไปเลื่อนชั้นเงินเดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .๐๕$) (โดยที่นักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ประกอบอาชีพรับจ้างมีความต้องการด้านนี้สูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ) แต่ปฏิกริยารวมระหว่างระดับการศึกษากับประเภทของอาชีพ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๔๘ ฅ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลัง จากจบการศึกษา ระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ที่ต้องการนำประกาศนียบัตร ไปเลื่อนชั้นเงินเดือนของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ที่สะดวกวิธีการทดสอบของ คนอื่น จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๕	ระดับ ๔	ระดับ ๑ และ ๒	ระดับ ๓
		๐.๐๗	๐.๑๐	๐.๔๗*	๐.๗๐*
ระดับ ๕	๐.๐๗	—	๐.๐๓	๐.๔๐*	๐.๖๓*
ระดับ ๔	๐.๑๐		—	๐.๓๗	๐.๖๐
ระดับ ๑ และ ๒	๐.๔๗			—	๐.๒๓
ระดับ ๓	๐.๗๐				—

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔๘ ฅ ปรากฏว่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความต้อการด้านความคาดหวังหลัง จากจบการศึกษา ระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ที่ต้องการประกาศ นียบัตรไปเลื่อนชั้นเงินเดือน ระหว่างระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๑ และ ๒ และระดับ ๓ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ระดับ ๔ และระดับ ๕ นอกนั้นไม่ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ในตารางที่ ๔๕ ๕๑ ๕๓ ๕๕ และ ๕๗ เป็นผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟคเตอร์ (๓ x ๔) ของคะแนนความต้องการด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับ ครูผู้สอน ด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ด้านความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ๋และ ด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษา ระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ตามลำดับ โดยจำแนกตามระดับการศึกษาคือ ระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ และจำแนกตามประเภทของ อาชีพ คือ รับจ้าง ค้าขาย รับราชการและทำงานรัฐวิสาหกิจ และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ

ตารางที่ ๔๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านหลักสูตรของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๒	๒๔๐.๒๓	๑๒๐.๑๑	๕.๗๑	$p < .๐๑$
ประเภทของอาชีพ (B)	๓	๕๐.๕๐	๑๓.๖๓	๐.๖๕	$p > .๐๕$
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๖	๑๗.๘๘	๒.๙๘	๐.๑๔	$p > .๐๕$
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๕๓	๕๓๖๔.๕๘	๒๑.๐๕		

จากตารางที่ ๔๕ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านหลักสูตรของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายจำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟกเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น ($p < .๐๑$) ซึ่งแสดงว่าคะแนนความต้องการด้านหลักสูตรของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๙% ผู้วิจัยทดสอบค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของคันทัน ดังแสดงในตารางที่ ๔๕ สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่มีอาชีพรับจ้าง ค้าขาย รับราชการและทำงานรัฐวิสาหกิจ และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ จะมีความต้องการด้านหลักสูตรไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๕๐ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านหลักสูตร ของนักศึกษา
ผู้ใหญ่ชายที่ละดู กวยวิธีการทดสอบของกันัน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๓ ๕.๘๐	ระดับ ๔ ๑๐.๘๖	ระดับ ๕ ๑๒.๔๓
ระดับ ๓	๕.๘๐	-	๑.๐๖	๒.๖๓*
ระดับ ๔	๑๐.๘๖		-	๑.๖๑*
ระดับ ๕	๑๒.๔๓			-

* p < .05

จากตารางที่ ๕๐ ปรากฏว่า ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านหลักสูตร
ระหว่างระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยของความต้องการด้านหลักสูตร ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๕
สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๓ และระดับ ๔ สำหรับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่
ชายระดับ ๓ ไม่แตกต่างกับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๔ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๕๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอน ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๒	๒๒๑๔.๕๐	๑๑๐๗.๒๕	๕.๒๐	$p < .๐๑$
ประเภทของอาชีพ (B)	๓	๔๔๖.๔๔	๑๔๘.๘๑	๑.๒๔	$p > .๐๕$
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๖	๑๓๒.๘๓	๒๒.๑๔	๐.๑๘	$p > .๐๕$
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๕๓	๓๐๔๔๘.๐๕	๑๒๐.๓๕		

จากตารางที่ ๕๑ จะเห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอน ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟคเตอร์ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟคเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น ($p < .๐๑$) ซึ่งแสดงว่าคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอนของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น ๕๕ % ผู้วิจัยจึงทดสอบค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของกันตัน ก็แสดงในตารางที่ ๕๑ สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่มีอาชีพรับจ้าง ค่าขาย รัชราชการ และทำงานรัฐวิสาหกิจ และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ จะมีความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและ ประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๕๒ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอน ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ละควยวิธีการทดสอบของกันคน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๓	ระดับ ๔	ระดับ ๕
		๒๓.๘๐	๒๖.๒๕	๓๒.๐๔
ระดับ ๓	๒๓.๘๐	—	๒.๔๕	๘.๒๕*
ระดับ ๔	๒๖.๒๕		—	๕.๗๕*
ระดับ ๕	๓๒.๐๔			—

*
p < .05

จากตารางที่ ๕๒ ปรากฏว่า ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอน ระหว่างระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๕ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๓ และระดับ ๔ สำหรับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๓ ไม่แตกต่างกับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๔ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๕๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๒	๔๓๑.๘๐	๒๑๕.๙๐	๔.๖๗	p < .๐๕
ประเภทของอาชีพ (B)	๓	๑๔๔.๙๐	๔๘.๓๐	๑.๐๔	p > .๐๕
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๖	๘๓.๑๗	๑๓.๘๖	๐.๓๐	p > .๐๕
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๕๓	๑๑๗๖๕.๕๐	๔๖.๒๘		

จากตารางที่ ๕๓ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟกเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น ($p < .๐๕$) ซึ่งแสดงว่าคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕ % ผู้วิจัยจึงทดสอบค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของกันตัน ดังแสดงในตารางที่ ๕๓ สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่มีอาชีพรับจ้าง ค้าขาย รับราชการ และทำงานรัฐวิสาหกิจ และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ จะมีความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๕๕ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับ
ตัวนักศึกษาเอง ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ละคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๔	ระดับ ๓	ระดับ ๕
		๑๐.๘๐	๑๑.๔๘	๑๔.๐๕
ระดับ ๔	๑๐.๘๐	—	๐.๖๘	๓.๒๕*
ระดับ ๓	๑๑.๔๘		—	๒.๖๑*
ระดับ ๕	๑๔.๐๕			—

*
F < .05

จากตารางที่ ๕๕ ปรากฏว่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาระหว่างระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๕ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๓ และระดับ ๔ สำหรับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๔ ไม่แตกต่างกับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๓ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๕๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๒	๑๕๐๔.๑๓	๗๕๒.๐๘	๘.๒๓	p < .๐๑
ประเภทของอาชีพ (B)	๓	๓๕๕.๕๑	๑๑๘.๖๕	๒.๑๖	p > .๐๕
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๖	๒๔๘.๕๕	๔๑.๔๑	๐.๓๖	p > .๐๕
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๕๓	๒๕๑๔๔.๓๑	๑๑๕.๒๐		

จากตารางที่ ๕๕ จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่นักศึกษาผู้ใหญ่ชาย จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟคเตอร์ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟคเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น (p < .๐๑) ซึ่งแสดงว่าคะแนนความต้องการด้านความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๙ % ผู้วิจัยทดสอบค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของกันคั่น ดังแสดงในตารางที่ ๕๕ สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่มีอาชีพรับจ้าง ค้าขาย รับราชการ และทำงานรัฐวิสาหกิจ และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ จะมีความต้องการด้านความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๕๖ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความต้องการความช่วยเหลือ
 เหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่นักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ที่สะดวกวิธีทดสอบของกันคน
 จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ระดับ ๓	ระดับ ๔	ระดับ ๕
คะแนนเฉลี่ย	๒๓.๗๑	๒๖.๐๖	๓๑.๔๗
ระดับ ๓	๒๓.๗๑	-	๗.๗๖ *
ระดับ ๔	๒๖.๐๖	-	๕.๔๑ *
ระดับ ๕	๓๑.๔๗	-	-

*
 $p < .05$

จากตารางที่ ๕๖ ปรากฏว่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความ
 ช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ระหว่างระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๕ สูง
 กว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๓ และระดับ ๔ สำหรับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่
 ชายระดับ ๔ ไม่แตกต่างกับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๓ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๕๗ ก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษา ระดับที่กำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ที่ต้องการศึกษาต่อทางด้านวิชาชีพ จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๒	๘.๐๒	๔.๐๑	๓.๑๔	P < .๐๕
ประเภทของอาชีพ (B)	๓	๔.๑๓	๓.๐๔	๒.๓๘	P > .๐๕
ระดับการศึกษา x ประเภท ของอาชีพ (AB)	๖	๓.๒๑	๐.๕๓	๐.๔๒	P > .๐๕
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๕๓	๓๒๓.๔๐	๑.๒๘		

จากตารางที่ ๕๗ ก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ต้องการศึกษาต่อทางด้านวิชาชีพ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเฉพาะในแฟกเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น ($p < .๐๕$) สำหรับนักศึกษาที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขาย รับราชการและทำงานรัฐวิสาหกิจ และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความต้องการด้านนี้ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๕๗ ข เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ที่ต้องการศึกษาต่อทางด้านวิชาชีพของนักศึกษามัธยมศึกษา ที่สะดวกวิธีการทดสอบของกันคน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๓ ๑.๕๖	ระดับ ๔ ๑.๘๘	ระดับ ๕ ๑.๘๖
ระดับ ๓	๑.๕๖	—	๐.๓๓	๐.๔๐ *
ระดับ ๔	๑.๘๘		—	๐.๐๗
ระดับ ๕	๑.๘๖			—

* $p < .05$

จากตารางที่ ๕๗ ข ปรากฏว่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษามัธยมศึกษา ที่ต้องการศึกษาต่อทางด้านวิชาชีพระหว่างระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษามัธยมศึกษา ระดับ ๕ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษามัธยมศึกษา ระดับ ๓ นอกนั้นไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๕๗ ค ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ต้องการศึกษาต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไป จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๒	๑๖.๘๗	๘.๔๓	๑๑.๒๘	$p < .๐๑$
ประเภทของอาชีพ (B)	๓	๐.๕๘	๐.๓๓	๐.๔๔	$p > .๐๕$
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	b	๕.๕๑	๑.๕๘	๒.๑๑	$p > .๐๕$
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๕๓	๑๘๕.๑๖	๐.๗๕		

จากตารางที่ ๕๗ ค ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ที่ต้องการศึกษาต่อในชั้นสูงกว่าต่อไป พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเฉพาะในแฟกเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น ($p < .๐๑$) สำหรับนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ที่ประกอบอาชีพรับจ้างค้าขาย รับราชการและทำงานรัฐวิสาหกิจ และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความต้องการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยารวมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทอาชีพก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๕๗ ง เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลัง จากจบการศึกษาในระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ที่ต้องการศึกษาต่อในชั้น สูงกว่าต่อไป ของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่สะดวกวิธีทดสอบของกันคน จำแนก ตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๓ ๒.๑๒	ระดับ ๔ ๒.๑๖	ระดับ ๕ ๒.๗๕
ระดับ ๓	๒.๑๒	—	๐.๐๘	๐.๖๓ *
ระดับ ๔	๒.๑๖		—	๐.๕๕ *
ระดับ ๕	๒.๗๕			—

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๕๗ ง ปรากฏว่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความต้อการด้านความคาดหวังหลัง จากจบการศึกษาที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ที่ต้องการศึกษาต่อในชั้นที่ สูงกว่าต่อไป ระหว่างระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๕ สูงกว่าคะแนน เฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๓ และระดับ ๔ สำหรับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ระดับ ๓ และระดับ ๔ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๕๗ จ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษา ระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ที่ต้องการจะอยู่กับบ้าน นำความรู้ไปปรับปรุงชีวิตในบ้าน จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๒	๑.๑๘	๐.๖๐	๐.๗๖	$p > .๐๕$
ประเภทของอาชีพ (B)	๓	๕.๗๖	๑.๙๐	๒.๒๓	$p > .๐๕$
ระดับการศึกษา x ประเภท ของอาชีพ (AB)	๖	๓.๐๓	๐.๕๑	๐.๕๘	$p > .๐๕$
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๕๓	๒๑๖.๐๖	๐.๘๕		

จากตารางที่ ๕๗ จ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ต้องการอยู่กับบ้าน และนำความรู้ไปใช้ปรับปรุงชีวิตในบ้าน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟคเตอร์ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟคเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาและที่เป็นประเภทของอาชีพ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๕๗ ฉ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาที่ นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ที่ต้องการประกาศ นียบัตรเท่านั้น จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๒	๒๒.๒๑	๑๑.๑๐	๒๖.๑๒	$p < .๐๑$
ประเภทของอาชีพ (B)	๓	๒.๒๐	๐.๗๓	๑.๗๓	$p > .๐๕$
ระดับการศึกษา x ประเภท ของอาชีพ (AB)	๖	๓.๐๐	๐.๕๐	๑.๑๘	$p > .๐๕$
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๕๓	๑๐๗.๕๓	๐.๔๓		

จากตารางที่ ๕๗ ฉ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ที่ต้องการประกาศนียบัตรเท่านั้น พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเฉพาะในแฟกเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น ($p < .๐๑$) สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ก้าขาย รับราชการและทำงานรัฐวิสาหกิจ และยังไม่ได้ทำงาน มีความต้องการด้านนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๕๗ ข เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษา ระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ที่ต้องการประกาศนียบัตรเท่านั้น ของ นักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ที่ละควยวิธีทดสอบของคันทันน์ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๕	ระดับ ๔	ระดับ ๓
		๐.๐๑	๐.๑๔	๐.๓๒
ระดับ ๕	๐.๐๑	-	๐.๑๓	๐.๓๑*
ระดับ ๔	๐.๑๔		-	๐.๕๘*
ระดับ ๓	๐.๓๒			-

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๕๗ ข ปรากฏว่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษา ระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ที่ต้องการประกาศนียบัตรเท่านั้น คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๓ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๕ และระดับ ๔ ส่วนระดับ ๕ และระดับ ๔ มีคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๕๗ ข ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบระดับการศึกษาในระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษานักใหญ่ชาย ที่ต้องการประกาศนียบัตรไปเลื่อนชั้นเงินเดือน จำแนกตามระดับการศึกษา และประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๒	๑๕.๔๑	๗.๗๑	๑๓.๖๖	$p < .๐๑$
ประเภทของอาชีพ (B)	๓	๑๑๖.๘๖	๓๘.๘๕	๖๘.๐๕	$p < .๐๑$
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๖	๖.๑๘	๑.๐๓	๑.๘๓	$p > .๐๕$
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๕๓	๑๔๒.๗๒	๐.๕๖		

จากตารางที่ ๕๗ ข ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ ปรากฏว่าระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษานักใหญ่ชายที่ต้องการนำประกาศนียบัตรไปเลื่อนชั้นเงินเดือน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .๐๑$) แต่ปฏิกริยารวมระหว่างระดับการศึกษากับประเภทของอาชีพไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๕๗ ฉ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาระดับ
ที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ที่ต้องการประกาศนียบัตร เพื่อนำไปเลื่อนชั้นเงิน
เดือน ของนักศึกษามัธยมศึกษาที่ละคู่ ด้วยวิธีทดสอบของกันคน จำแนก
ตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๔ ๐.๒๗	ระดับ ๕ ๐.๓๒	ระดับ ๓ ๑.๐๐
ระดับ ๔	๐.๒๗	-	๐.๕๕*	๐.๗๓*
ระดับ ๕	๐.๓๒		-	๐.๒๘
ระดับ ๓	๑.๐๐			-

* $p < .05$

จากตารางที่ ๕๗ ฉ ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาระดับ
ที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษามัธยมศึกษาที่ ต้องการประกาศนียบัตรไปเลื่อนชั้นเงินเดือน
ระหว่างระดับการศึกษา ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษามัธยมศึกษา ระดับ ๕ และระดับ ๓ สูงกว่า
คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษามัธยมศึกษา ระดับ ๓ สำหรับระดับ ๓ และระดับ ๕ มีคะแนนเฉลี่ยไม่แตก
ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๕๘ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาระดับที่นักศึกษา
กำลังศึกษาอยู่ที่ต้องการประกาศนียบัตร เพื่อนำไปเลื่อนขั้นเงินเดือน
ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ละคู่ ด้วยวิธีทดสอบของคันทัน จำแนกตามประเภท
ของอาชีพ

ประเภทของอาชีพ	ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ				
	คะแนนเฉลี่ย	๐.๑๒	๐.๓๔	๐.๕๔	รับราชการและทำงาน รัฐวิสาหกิจ
ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ	๐.๑๒	—	๐.๒๒	๐.๔๒	๒.๐๕ *
รับจ้าง	๐.๓๔	—	—	๐.๒๐	๑.๘๓ *
ค้าขาย	๐.๕๔	—	—	—	๑.๖๓ *
รับราชการและ ทำงานรัฐวิสาหกิจ	๒.๑๓	—	—	—	—

* $p < .05$

จากตารางที่ ๕๘ คะแนนเฉลี่ยด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาระดับที่นักศึกษา
กำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ที่ต้องการประกาศนียบัตร เพื่อนำไปเลื่อนขั้นเงินเดือน จำแนก
ตามประเภทของอาชีพ คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่รับราชการและทำงานรัฐวิสาหกิจสูงกว่า
คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ ประกอบอาชีพรับจ้างและค้าขาย นอกนั้น
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๕๕ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความต่องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาในระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ที่ละคู่ ด้วยวิธีทดสอบของทีนคน จำแนกตามประเภทของอาชีพ

ประเภทของอาชีพ	คะแนนเฉลี่ย	ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ			รับราชการและทำงาน รัฐวิสาหกิจ
		ค่าชาย	รับจ้าง	รับจ้าง	
	๔.๕๓	๕.๒๕	๕.๕๑	๘.๑๘	
ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ	๔.๕๓	๐.๓๒	๐.๕๘	๓.๒๕ *	
ค่าชาย	๕.๒๕	-	๐.๒๖	๒.๕๓ *	
รับจ้าง	๕.๕๑		-	๒.๖๗ *	
รับราชการและทำงาน					
รัฐวิสาหกิจ	๘.๑๘			-	

*
p < .05

จากตารางที่ ๕๕ ปรากฏว่า ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความต่องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาในระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ระหว่างประเภทของอาชีพ คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ประกอบอาชีพรับราชการสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค่าชาย และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.๐๕

ในตารางที่ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ และ ๒๔ เป็นผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟคเตอร์ (๒ x ๕) ของคะแนนความต้องการด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอน ด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ด้านความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ และด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาในระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายตามลำดับ โดยจำแนกตามระดับการศึกษา คือ ระดับ ๔ และระดับ ๕ และจำแนกตามประเภทของอาชีพคือ รับจ้าง ทำธุรกิจ ค้าขาย รับราชการและทำงานรัฐวิสาหกิจ และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ

ตารางที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านหลักสูตร ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย จำแนกตามระดับการศึกษาและอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๑	๘๔.๘๓	๘๔.๘๓	๔.๒๐	p < .๐๕
ประเภทของอาชีพ (B)	๔	๓๓.๕๐	๘.๓๘	๐.๔๕	p > .๐๕
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๔	๑๕.๗๕	๔.๕๕	๐.๒๓	p > .๐๕
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๑๘๗	๓๔๘๘.๑๒	๑๘.๖๔		

จากตารางที่ ๒ จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านหลักสูตร ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟคเตอร์ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟคเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น (p < .๐๕) ซึ่งแสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ระดับ ๔ และระดับ ๕ มีความต้องการด้านหลักสูตร แตกต่างกันในระดับความเชื่อมั่น ๕๕ % สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่มีอาชีพรับจ้างทำธุรกิจ ค้าขาย รับราชการและทำงานรัฐวิสาหกิจ และ ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความต้องการด้านหลักสูตร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๒๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอน ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๑	๕๔๓.๑๕	๕๔๓.๑๕	๕.๐๐	P < .๐๑
ประเภทของอาชีพ (B)	๔	๒๕๓.๕๒	๓๓.๓๘	๐.๓๐	P > .๐๕
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๔	๒๑๘.๔๕	๕๔.๖๑	๐.๕๒	P > .๐๕
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๑๘๓	๑๕๕๕๓.๔๑	๑๐๔.๓๖		

จากตารางที่ ๒๑ จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอน ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย จำแนกตามระดับการศึกษา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟคเตอร์ ($p < .๐๑$) ซึ่งแสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๔ และระดับ ๕ มีความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอน แตกต่างกันในระดับความเชื่อมั่น ๙๙ % สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่มีอาชีพรับจ้าง ทำธุรกิจ ค้าขาย รับราชการและทำงานรัฐวิสาหกิจ และยังไม่ได้ประกอบอาชีพมีความต้องการด้านนี้ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๒๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ของนักศึกษานักศึกษานักศึกษานักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๑	๓๘๐.๖๘	๓๘๐.๖๘	๒๐.๑๓	$p < .๐๑$
ประเภทของอาชีพ (B)	๔	๑๕๕.๓๘	๓๘.๘๕	๒.๑๑	$p > .๐๕$
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๔	๕๕.๕๔	๑๓.๘๘	๐.๗๓	$p > .๐๕$
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๑๘๗	๓๕๓๖.๖๘	๑๘.๘๑		

จากตารางที่ ๒๒ จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ของนักศึกษานักศึกษานักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟกเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น ($p < .๐๑$) ซึ่งแสดงว่านักศึกษานักศึกษานักศึกษา ระดับ ๔ และระดับ ๕ มีความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๙ % สำหรับนักศึกษานักศึกษานักศึกษาที่มีอาชีพรับจ้าง ทำธุรกิจ ค้าขาย รับราชการและทำงานรัฐวิสาหกิจ และยังไม่ได้ประกอบอาชีพมีความต้องการด้านนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาปฏิกริยารวมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๒๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่นักศึกษาผู้ใหญ่ชาย จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๑	๗๖๖.๘๘	๗๖๖.๘๘	๖.๒๐	P < .๐๕
ประเภทของอาชีพ (B)	๔	๗๖๔.๗๕	๑๙๑.๑๘	๑.๕๕	P > .๐๕
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๔	๖๘.๒๘	๑๗.๐๗	๐.๑๔	P > .๐๕
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๑๘๗	๒๓๑๒๔.๔๔	๑๒๓๓.๖๖		

จากตารางที่ ๒๓ จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ชาย จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟกเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น ($p < .๐๕$) ซึ่งแสดงว่านักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๔ และระดับ ๕ มีความต้องการด้านความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น ๕๕ % สำหรับนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่มีอาชีพรับจ้าง ทำธุรกิจ ค้าขาย รับราชการและทำงานรัฐวิสาหกิจ และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความต้องการด้านนี้ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาปฏิกริยารวมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๒๔ ก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษา ระดับที่กำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ที่ต้องการศึกษาต่อ ทางด้านวิชาชีพ จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๑	๐.๘๑	๐.๓๑	๐.๒๖	P > .๐๕
ประเภทของอาชีพ (B)	๔	๑๐.๑๗	๒.๕๔	๒.๑๐	P > .๐๕
ระดับการศึกษา x ประเภท ของอาชีพ (AB)	๔	๑.๕๖	๐.๓๙	๐.๓๒	p > .๐๕
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๑๘๗	๒๒๖.๖๕	๑.๒๑		

จากตารางที่ ๒๔ ก เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ต้องการศึกษาต่อทางด้านอาชีพ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟกเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาและที่เป็นประเภทของอาชีพ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๒๔ ข ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบระดับที่นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ที่ต้องการศึกษาต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไป จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๑	๑๔.๗๒	๑๔.๗๒	๒๔.๐๐	p < .๐๑
ประเภทของอาชีพ (B)	๔	๓.๖๕	๐.๙๑	๑.๕๘	p > .๐๕
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๔	๑.๗๕	๐.๔๔	๐.๗๖	p > .๐๕
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๑๘๗	๑๑๔.๖๘	๐.๖๑		

จากตารางที่ ๒๔ ข ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ ปรากฏว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๔ และระดับ ๕ มีความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาระดับที่กำลังศึกษาอยู่ โดยต้องการศึกษาต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไป พบความแตกต่างมีนัยสำคัญเฉพาะในแฟกเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น ($p < .๐๑$) โดยที่นักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๕ มีความต้องการในด้านนี้สูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๔ สำหรับนักศึกษาที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขาย รับราชการและทำงานรัฐวิสาหกิจ และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความต้องการด้านนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๒๕ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบ การศึกษาระดับที่ท่านกำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ละคู่ ด้วยวิธี ทดสอบของคันทันน์ จำแนกตามประเภทของอาชีพ

ประเภทของอาชีพ	ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ					
	คะแนนเฉลี่ย	๔.๗๕	๔.๘๕	๕.๑๔	๕.๔๕	๗.๘๓
ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ	๔.๗๕	-	๐.๒๐	๐.๓๘	๐.๗๐	๒.๖๘*
ค้าขาย	๔.๘๕	-	-	๐.๑๘	๐.๕๐	๒.๘๘*
ธุรกิจ	๕.๑๔	-	-	-	๐.๓๑	๒.๒๕*
รับจ้าง	๕.๔๕	-	-	-	-	๒.๘๘*
รับราชการ	๗.๘๓	-	-	-	-	-

*

 $p < .05$

จากตารางที่ ๒๕ ปรากฏว่า ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้าน ความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ระหว่างประเภทของอาชีพ คะแนน เฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ประกอบอาชีพรับราชการสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่มี อาชีพรับจ้าง ทำธุรกิจ ค้าขาย และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๒๔ ง ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาที่ นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชาย ที่ต้องการประกาศ นียบัตรเท่านั้น จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๑	๐.๘๒	๐.๘๒	๔.๖๘	P < .๐๕
ประเภทของอาชีพ (B)	๔	๐.๖๓	๐.๑๖	๐.๘๐	p > .๐๕
ระดับการศึกษา x ประเภท ของอาชีพ (AB)	๔	๐.๒๗	๐.๐๗	๐.๓๘	P > .๐๕
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๑๘๗	๓๒.๗๘	๐.๑๘		

จากตารางที่ ๒๔ ง ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟคเตอร์ ปรากฏว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๔ และระดับ ๕ มีความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาระดับ ที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ที่ต้องการประกาศนียบัตรเท่านั้น พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเฉพาะ ในแฟคเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น ($p < .๐๕$) โดยที่นักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๔ มีความ ต้องการด้านนี้สูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๕ สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขาย รับราชการและทำงานรัฐวิสาหกิจ และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความต้องการด้านนี้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๒๔ จ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบระดับการศึกษาในระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษานักใหญ่ชาย ที่ต้องการประกาศนียบัตรไปเลื่อนชั้นเงินเดือน จำแนกตามระดับการศึกษา และประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๑	๐.๑๘	๐.๑๘	๐.๘๒	$p > .๐๕$
ประเภทของอาชีพ (B)	๘	๘๘.๗๘	๑๑.๐๙๗	๗๕.๗๓	$p < .๐๑$
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๘	๒.๑๘	๐.๒๗๒	๑.๖๘	$p > .๐๕$
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๑๘๗	๖๐.๘๘	๐.๓๒๕		

จากตารางที่ ๒๔ จ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ ปรากฏว่า นักศึกษานักใหญ่ชายระดับ ๔ และระดับ ๕ มีความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ที่ต้องการนำประกาศนียบัตรไปเลื่อนชั้นเงินเดือน ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ แต่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟกเตอร์ ที่เป็นประเภทของอาชีพ ($p < .๐๑$) เมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๒๕ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาระดับที่
 นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ที่ต้องการประกาศนียบัตร เพื่อนำไปเลื่อนขั้นเงินเดือน
 ของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่ละคู่ ด้วยวิธีทดสอบของกันคน จำแนกตามประเภท
 ของอาชีพ

ประเภทของอาชีพ	ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ					
	คะแนเฉลี่ย	ทำธุรกิจ	รับจ้าง	ค้าขาย	รับราชการและ ทำงานรัฐวิสาหกิจ	
	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๑๕	๐.๓๒	๒.๑๗	
ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ	๐.๐๐	-	๐.๑๕	๐.๓๒	๒.๑๗*	
ทำธุรกิจ	๐.๐๐	-	๐.๑๕	๐.๓๒	๒.๑๗*	
รับจ้าง	๐.๑๕		-	๐.๑๗	๒.๐๒*	
ค้าขาย	๐.๓๒			-	๑.๘๕*	
รับราชการและทำงาน รัฐวิสาหกิจ	๒.๑๗				-	

* $p < 0.05$

จากตารางที่ ๒๕ ปรากฏว่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ที่ต้องการประกาศนียบัตร เพื่อนำไปเลื่อนขั้นเงินเดือนของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับ ๔ และระดับ ๕ ระหว่างประเภทของอาชีพ คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่รับราชการและทำงานรัฐวิสาหกิจ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ทำธุรกิจ ค้าขาย และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๒๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านหลักสูตรของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๓	๒๓.๕๔	๒๑.๑๘	๑.๓๔	p > .๐๕
ประเภทของอาชีพ (B)	๒	๐.๘๗	๐.๔๓	๐.๐๓	p > .๐๕
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๖	๑๐๔.๗๘	๑๗.๔๖	๑.๑๑	p > .๐๕
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๔๐	๓๗๘๑.๐๘	๑๕.๗๖		

จากตารางที่ ๒๖ จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านหลักสูตรของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟคเตอร์ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ในแฟคเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาและแฟคเตอร์ที่เป็นประเภทของอาชีพ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยารวมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๒๗ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน และอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอน ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๓	๒๕๘๘.๗๖	๘๖๒.๒๓	๘.๕๓	p < .๐๑
ประเภทของอาชีพ (B)	๒	๒๑๖.๘๑	๑๐๘.๔๐	๑.๐๘	p > .๐๕
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๖	๓๕๕.๕๖	๕๙.๒๖	๐.๖๖	p > .๐๕
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๕๐	๒๕๐๖๗.๓๑	๑๐๐.๒๘		

จากตารางที่ ๒๗ จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอนของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง จำแนกตามระดับการศึกษา และประเภทของอาชีพ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟคเตอร์ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟคเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น (p < .๐๑) ซึ่งแสดงว่าคะแนนความต้องการในค่านี้นักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๑ และ ๒ ระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๙ % ผู้วิจัยจึงทดสอบค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของคันทน ดังแสดงในตารางที่ ๒๗ สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่มีอาชีพรับจ้าง ค้าขาย และยังไม่ได้ประกอบอาชีพจะมีความต้องการในค่านี้นี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๒๕ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับ
ครูผู้สอน ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่ละคู่ ด้วยวิธีทดสอบของตันกัน (Duncan's
New Multiple Range test) จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๑ และ ๒ ๒๓.๓๘	ระดับ ๓ ๒๓.๕๔	ระดับ ๔ ๒๘.๑๕	ระดับ ๕ ๓๕.๐๐
ระดับ ๑ และ ๒	๒๓.๓๘	-	๐.๑๕	๔.๗๖ *	๑๑.๖๓ *
ระดับ ๓	๒๓.๕๔		-	๔.๖๑ *	๑๑.๔๖ *
ระดับ ๔	๒๘.๑๕			-	๖.๘๕ *
ระดับ ๕	๓๕.๐๐				-

*

 $p < .05$

จากตารางที่ ๒๕ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอน เกี่ยวกับครูผู้สอน ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง ระหว่างระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๔ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๑ และ ๒ และระดับ ๓ และคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๕ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๑ และ ๒ ระดับ ๓ และระดับ ๔ ด้วย นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๒๘ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๓	๒๒๐.๒๗	๒๒๐.๒๓	๑๑.๒๘	$p < .๐๑$
ประเภทของอาชีพ (B)	๒	๕.๔๗	๒.๗๔	๐.๑๔	$p > .๐๕$
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๖	๕๘.๘๓	๙.๘๒	๐.๒๕	$p > .๐๕$
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๔๐	๘๒๘๔.๓๑	๑๘.๕๒		

จากตารางที่ ๒๘ จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟคเตอร์ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟคเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น ($p < .๐๑$) ซึ่งแสดงว่าคะแนนความต้องการในด้านนี้ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง ระดับ ๑ และ ๒ ระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๙ % ผู้วิจัยจึงทดสอบค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของตันคันทิงแสดงในตารางที่ ๒๘ สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ชายที่มีอาชีพรับจ้างและที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ จะมีความต้องการในด้านนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๓๖ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับ
ตัวนักศึกษาเอง ของนักศึกษามัธยมศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่ละคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของคันทัน
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๓	ระดับ ๑ และ ๒	ระดับ ๔	ระดับ ๕
		๘.๘๒	๘.๘๒	๑๑.๒๗	๑๔.๓๖
ระดับ ๓	๘.๘๒	-	๐.๙๐	๒.๓๕*	๕.๕๔*
ระดับ ๑ และ ๒	๘.๘๒		-	๑.๕๕	๔.๕๔*
ระดับ ๔	๑๑.๒๗			-	๓.๐๙*
ระดับ ๕	๑๔.๓๖				-

*
p < .05

จากตารางที่ ๓๖ ปรากฏว่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ของนักศึกษามัธยมศึกษาผู้ใหญ่หญิงระหว่างระดับการศึกษาคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษามัธยมศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๔ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษามัธยมศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๓ และคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษามัธยมศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๕ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษามัธยมศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๑ และ ๒ ระดับ ๓ และระดับ ๔ นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๗ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความช่วยเหลือเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่นักศึกษาผู้ใหญ่หญิง จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๓	๓๐๑๕.๕๒	๑๐๐๕.๓๑	๑๑.๑๐	p < .๐๑
ประเภทของอาชีพ (B)	๒	๖๑.๘๕	๓๐.๙๓	๐.๓๔	p > .๐๕
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๖	๔๘๘.๘๓	๘๑.๔๘	๐.๙๐	p > .๐๕
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๔๐	๒๑๗๕๔.๕๓	๙๐.๖๐		

จากตารางที่ ๗ จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความช่วยเหลือเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่นักศึกษาผู้ใหญ่หญิง จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟคเตอร์ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟคเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น (p < .๐๑) ซึ่งแสดงว่าคะแนนความต้องการในด้านนี้ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๑ และ ๒ ระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๙ % ผู้วิจัยจึงทดสอบค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันเป็นชายนคู่ด้วยวิธีการทดสอบของคันทันคังแสดงในตารางที่ ๗ สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่มีอาชีพรับจ้าง ค้าขาย และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ จะมีความต้องการในด้านนี้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๗๒ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความช่วยเหลือจาก
โรงเรียนผู้ใหญ่นักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่ละคู่ ด้วยวิธีทดสอบของกันคน จำแนก
ตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๑ และ ๒	ระดับ ๓	ระดับ ๔	ระดับ ๕
		๒๐.๐๓	๒๔.๒๘	๒๖.๓๗	๓๓.๘๘
ระดับ ๑ และ ๒	๒๐.๐๓	-	๔.๒๑ *	๖.๓๐ *	๑๓.๘๕ *
ระดับ ๓	๒๔.๒๘		-	๒.๐๘	๙.๖๑ *
ระดับ ๔	๒๖.๓๗			-	๗.๕๒ *
ระดับ ๕	๓๓.๘๘				-

* $p < .05$

จากตารางที่ ๗๒ ปรากฏว่า ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ ระหว่างระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๓ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๑ และ ๒ คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๔ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๑ และ ๒ และคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๕ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๑ และ ๒ ระดับ ๓ และระดับ ๔ มีเฉพาะคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๓ ที่ไม่แตกต่างกับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๔ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ เท่านั้น

ตารางที่ ๗๓ ก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษา ระดับที่กำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง ที่ต้องการศึกษาต่อ ทางด้านวิชาชีพ จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๓	๒๖.๖๒	๘.๘๗	๖.๘๔	P < .๐๑
ประเภทของอาชีพ (B)	๒	๐.๘๖	๐.๔๓	๐.๓๓	P > .๐๕
ระดับการศึกษา x ประเภท ของอาชีพ (AB)	๖	๓.๑๔	๐.๕๒	๐.๔๐	p > .๐๕
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๔๐	๓๑๑.๕๑	๑.๓๐		

จากตารางที่ ๗๓ ก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟคเตอร์ ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง ที่ต้องการศึกษาต่อทางด้านวิชาชีพ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เฉพาะในแฟคเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น ($p < .๐๑$) สำหรับนักศึกษาที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขาย และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความต้องการด้านนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษา และประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๓๓ ข เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลัง
จากจบการศึกษาในระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ที่ต้องการศึกษาต่อทาง
ด้านวิชาชีพ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ละคู่ ด้วยวิธีทดสอบของกันคน
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๑ และ ๒ ๐.๘๘	ระดับ ๓ ๑.๖๒	ระดับ ๕ ๑.๘๒	ระดับ ๔ ๑.๘๖
ระดับ ๑ และ ๒	๐.๘๘	—	๐.๗๓*	๐.๘๓*	๑.๐๓*
ระดับ ๓	๑.๖๒		—	๐.๒๐	๐.๓๔
ระดับ ๕	๑.๘๒			—	๐.๑๔
ระดับ ๔	๑.๘๖				—

* $p < .05$

จากตารางที่ ๓๓ ข ปรากฏว่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยด้านความคาดหวังหลังจากจบการ
ศึกษาระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ของนักศึกษามหาวิทยาลัย ที่ต้องการศึกษาต่อทาง
ระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ สูงกว่าคะแนน
เฉลี่ยของนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับ ๑ และ ๒ นอกนั้นไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๗๓ ค ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่หญิง ที่ต้องการศึกษาต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไป จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๓	๖.๗๒	๒.๒๔		$p < .๐๕$
ประเภทของอาชีพ (B)	๒	๐.๕๑	๐.๒๕		$p > .๐๕$
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๖	๕.๓๔	๐.๘๙		$p > .๐๕$
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๔๐	๑๙๓.๐๒	๐.๘๐		

จากตารางที่ ๗๓ ค ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่ต้องการศึกษาต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไป พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เฉพาะในแฟกเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น ($p < .๐๕$) สำหรับนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขาย และยังไม่ได้ประกอบอาชีพมีความต้องการด้านนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๗๓ ง เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาในระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ที่ต้องการศึกษาต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไป ของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ระยอง ด้วยวิธีทดสอบของกันคน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๓	ระดับ ๔	ระดับ ๑ และ ๒	ระดับ ๕
		๒.๒๘	๒.๔๑	๒.๕๗	๒.๘๖
ระดับ ๓	๒.๒๘	-	๐.๑๒	๐.๒๘	๐.๕๗*
ระดับ ๔	๒.๔๑		-	๐.๑๖	๐.๔๕*
ระดับ ๑ และ ๒	๒.๕๗			-	๐.๒๘
ระดับ ๕	๒.๘๖				-

* $p < .05$

จากตารางที่ ๗๓ ง ปรากฏว่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ระยอง ที่ต้องการศึกษาต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไประหว่างระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ระยองระดับ ๕ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ระยองระดับ ๓ และระดับ ๔ นอกนั้นไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๗๓ จ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษา ระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง ที่ต้องการจะอยู่กับบ้าน นำความรู้ไปปรับปรุงชีวิตในบ้าน จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๓	๐.๒๘	๐.๑๐	๐.๑๑	p > .๐๕
ประเภทของอาชีพ (B)	๒	๒.๖๖	๑.๓๓	๑.๕๐	p > .๐๕
ระดับการศึกษา x ประเภท ของอาชีพ (AB)	๖	๘.๖๓	๑.๖๑	๑.๘๑	p > .๐๕
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๕๐	๒๑๒.๘๔	๐.๘๕		

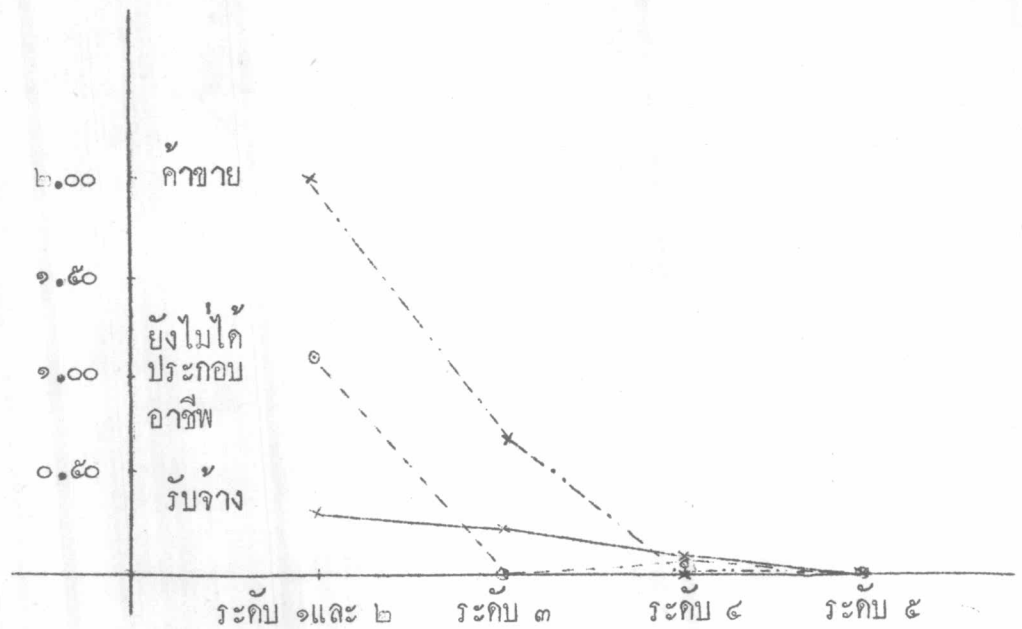
จากตารางที่ ๗๓ จ จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษา ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่ต้องการอยู่กับบ้าน และนำความรู้ไปปรับปรุงชีวิตในบ้าน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟคเตอร์ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟคเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาและที่เป็นประเภทของอาชีพ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๗๓ ฉ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษามหาวิทยาลัย ที่ต้องการประกาศนียบัตรเท่านั้น จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๓	๑๑.๑๑	๓.๗๐	๑๓.๘๕	$p < .๐๑$
ประเภทของอาชีพ (B)	๒	๐.๗๓	๐.๓๗	๑.๓๗	$p > .๐๕$
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๖	๗.๒๘	๑.๒๑	๔.๕๔	$p < .๐๑$
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๔๐	๖๔.๑๗	๐.๒๖๗		

จากตารางที่ ๗๓ ฉ จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย ที่ต้องการประกาศนียบัตรเท่านั้น พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟคเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษา ($p < .๐๑$) แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟคเตอร์ที่เป็นประเภทอาชีพ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย ($p < .๐๑$)

แผนภาพที่ ๑ กราฟแสดงปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพของคะแนนเฉลี่ยด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษา ระดับที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่ต้องการ เพียงประกาศนียบัตร เท่านั้น

จากแผนภาพที่ ๑ ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๑ และ ๒ ที่ประกอบอาชีพค้าขายสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพและประกอบอาชีพรับจ้าง คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๓ ที่ประกอบอาชีพค้าขายสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่ประกอบอาชีพรับจ้าง และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ ส่วนคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๔ ที่ประกอบอาชีพรับจ้างสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพและที่ประกอบอาชีพค้าขาย และคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๕ ที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขาย และยังไม่ได้ประกอบอาชีพมีค่าเท่ากัน ซึ่งแสดงว่ามีปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษา กับประเภทของอาชีพที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่ประกอบอาชีพต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ผู้วิจัยจึงไม่ทดสอบพิสัยพหุคูณของกันคน แต่สำหรับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่ต่างระดับการศึกษา กัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ จึงทำการทดสอบพิสัยพหุคูณของกันคน ดังเสนอผลในตารางที่ ๗๓ ข

ตารางที่ ๓๓ ข เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาในระดับที่ นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ที่ต้องการประกาศนียบัตรเท่านั้น ของนักศึกษา ผู้ใหญ่หญิงที่ละคู่ ด้วยวิธีทดสอบของคันทัน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๕	ระดับ ๔	ระดับ ๓	ระดับ ๑ และ ๒
ระดับ ๕	๐.๐๐	-	๐.๐๘	๐.๑๖	๐.๓๑*
ระดับ ๔	๐.๐๘		-	๐.๑๖	๐.๒๗*
ระดับ ๓	๐.๑๖			-	๐.๕๕*
ระดับ ๑ และ ๒	๐.๓๑				-

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๓๓ ข ปรากฏว่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง ที่ต้องการประกาศนียบัตรเท่านั้นระหว่างระดับ การศึกษา คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๑ และ ๒ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่ หญิงระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ นอกนั้นไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๗๓ ข ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบระดับการศึกษาในระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง ที่ต้องการประกาศนียบัตรไปเลื่อนชั้นเงินเดือน จำแนกตามระดับการศึกษา และประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๓	๓.๔๗	๑.๑๖	๗.๓๗	P < .๐๑
ประเภทของอาชีพ (B)	๒	๐.๗๓	๐.๓๗	๒.๗๔	P > .๐๕
ระดับการศึกษา x ประเภท ของอาชีพ (AB)	๖	๑.๒๘	๐.๒๑	๑.๓๖	P > .๐๕
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๔๐	๓๗.๖๗	๐.๑๖		

จากตารางที่ ๗๓ ข ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่ต้องการประกาศนียบัตรเพื่อนำไปเลื่อนชั้นเงินเดือน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเฉพาะในแฟกเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น ($p < .๐๑$) สำหรับนักศึกษาที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขาย และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความต้องการด้านนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๙๕ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษา ระดับที่
 นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ที่ต้องการประกาศนียบัตรไปเลื่อนชั้นเงินเดือนของ
 นักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่ละคู่ ด้วยวิธีทดสอบของคันทัน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๔	ระดับ ๕	ระดับ ๓	ระดับ ๑ และ ๒
ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	๐.๐๐	๐.๐๘	๐.๑๑	๐.๓๘
ระดับ ๔	๐.๐๐	-	๐.๐๘	๐.๑๑	๐.๓๘*
ระดับ ๕	๐.๐๘		-	๐.๐๗	๐.๓๕*
ระดับ ๓	๐.๑๑			-	๐.๒๘*
ระดับ ๑ และ ๒	๐.๓๘				-

*
 $p < .05$

จากตารางที่ ๙๕ ปรากฏว่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยด้านความคาดหวังหลัง
 จากจบการศึกษา ของนักศึกษผู้ใหญ่หญิงที่ต้องการนำประกาศนียบัตรไปเลื่อนชั้นเงินเดือนระหว่าง
 ระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษผู้ใหญ่หญิงระดับ ๑ และ ๒ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนัก
 ศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ นอกนั้นไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ในตารางที่ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๔๐ และ ๔๒ เป็นผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟคเตอร์ (๓ x ๔) ของคะแนนความต้องการด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับ ครูผู้สอน ด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ด้านความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ และด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง ตามลำดับ โดยจำแนกตามระดับการศึกษา คือ ระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ และจำแนกตาม ประเภทของอาชีพรับจ้าง ค้าขาย รับราชการและทำงานรัฐวิสาหกิจ และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ

ตารางที่ ๑๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio)
ของคะแนนความถี่ของการค้าหลักทรัพย์ ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง จำแนก
ตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๒	๒๘.๐๒	๑๔.๐๑	๒.๑๗	p > .๐๕
ประเภทของอาชีพ (B)	๓	๓๐.๓๑	๑๐.๑๐	๐.๒๔	p > .๐๕
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๖	๑๐๖.๒๓	๑๗.๓๖	๑.๑๑	p > .๐๕
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๒๑	๓๕๑๐.๗๔	๑๕.๘๘		

จากตารางที่ ๑๕ จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความ
ถี่ของการค้าหลักทรัพย์ ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ
โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟกเตอร์
ที่เป็นระดับการศึกษาและแฟกเตอร์ที่เป็นประเภทของอาชีพ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่าง
ระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ที่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๗๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอน ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๒	๒๔๕๖.๖๘	๑๒๒๘.๓๔	๑๑.๘๘	$P < .๐๑$
ประเภทของอาชีพ (B)	๓	๒๐๕.๘๖	๖๘.๖๕	๐.๖๗	$P > .๐๕$
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๖	๔๑๗.๕๖	๖๙.๕๙	๐.๖๘	$P > .๐๕$
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๒๑	๒๒๖๔๔.๒๐	๑๐๒.๔๖		

จากตารางที่ ๗๖ จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยของความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอน ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟกเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น ($p < .๐๑$) ซึ่งแสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ มีความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอนแตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๙ % ผู้วิจัยจึงทดสอบค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันเป็นรายคู่ต่อไป ดังแสดงในตารางที่ ๗๖ สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่มีอาชีพรับจ้าง ค้าขาย รับราชการและทำงานรัฐวิสาหกิจ และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความต้องการในด้านนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ด้วย

ตารางที่ ๑๗ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอนของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่ละคู่ ด้วยวิธีทดลองของต้นคน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๓ ๒๓.๓๑	ระดับ ๔ ๒๘.๒๔	ระดับ ๕ ๓๕.๐๖
ระดับ ๓	๒๓.๓๑	-	๔.๓๕*	๑๑.๓๕*
ระดับ ๔	๒๘.๒๔		-	๖.๘๒*
ระดับ ๕	๓๕.๐๖			-

*
p < .05

จากตารางที่ ๑๗ ปรากฏว่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับครูผู้สอน ระหว่างระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๔ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๓ และคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๕ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๓ และระดับ ๔ ด้วย

ตารางที่ ๘ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๒	๖๑๓.๒๕	๓๐๘.๖๒	๑๕.๑๗	$p < .๐๑$
ประเภทของอาชีพ (B)	๓	๑๗.๕๗	๕.๘๖	๐.๒๘	$p > .๐๕$
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๖	๓๘.๕๖	๖.๔๓	๐.๓๒	$p > .๐๕$
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๒๑	๔๔๘๕.๗๘	๒๐.๓๔		

จากตารางที่ ๘ จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟคเตอร์ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟคเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น ($p < .๐๑$) ซึ่งแสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่หญิงมีความต้องการด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๙ % ผู้วิจัยจึงทดสอบค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีทดสอบของคันทันคองไปอ้างแสดงในตารางที่ ๘ สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่มีอาชีพรับจ้าง ค้าขาย รับราชการและทำงานรัฐวิสาหกิจ และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความต้องการในด้านนี้ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาปฏิกริยารวมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๗๕ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความถี่ของการดำเนินการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่ละคู่ ด้วยวิธีทดสอบของคันทัน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๓	ระดับ ๔	ระดับ ๕
ระดับ ๓	๘.๕๘	-	๒.๒๘*	๕.๔๕*
ระดับ ๔	๑๑.๒๖		-	๓.๑๓*
ระดับ ๕	๑๔.๔๓			-

* $p < .05$

จากตารางที่ ๗๕ ปรากฏว่า ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความถี่ของการเรียนการสอนเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ระหว่างระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๔ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๓ และคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๕ สูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๓ และระดับ ๔ ด้วย

ตารางที่ ๘๐ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการค้ำความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๒	๒๐๒๕.๒๘	๑๐๑๒.๖๔	๑๑.๕๐	p < .๐๑
ประเภทของอาชีพ (B)	๓	๑๒๖.๒๓	๔๒.๐๘	๐.๔๘	p > .๐๕
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๖	๔๗๑.๖๑	๗๘.๖๐	๐.๘๘	p > .๐๕
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๒๑	๑๘๔๕๕.๕๗	๘๘.๐๕		

จากตารางที่ ๘๐ จะเห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการค้ำความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟกเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น (p < .๐๑) ซึ่งแสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ มีความต้องการค้ำความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๙ % ผู้วิจัยจึงทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีทดสอบของตันคินต่อไป ดังแสดงในตารางที่ ๘๐ สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่มีอาชีพรับจ้าง ค้าขาย รับราชการและทำงานรัฐวิสาหกิจ และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความต้องการในค้ำนี้ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาปฏิบัติการรวมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๔๑ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญ่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่สะดวกวิธีทดสอบของกันคนจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๓	ระดับ ๔	ระดับ ๕
		๒๔.๒๘	๒๖.๔๓	๓๔.๔๓
ระดับ ๓	๒๔.๒๘	-	๒.๑๕	๒.๕๘ *
ระดับ ๔	๒๖.๔๓		-	๗.๘๖ *
ระดับ ๕	๓๔.๔๓			-

* $p < .05$

จากตารางที่ ๔๑ ปรากฏว่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความช่วยเหลือจากโรงเรียนผู้ใหญระหว่างระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๕ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๓ และระดับ ๔ นอกนั้นไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๘๒ ก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษา ระดับที่กำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง ที่ต้องการศึกษาต่อ ทางด้านวิชาชีพ จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๒	๕.๕๕	๒.๗๗	๒.๒๒	p > .๐๕
ประเภทของอาชีพ (B)	๓	๑.๒๗	๐.๔๒	๐.๓๔	p > .๐๕
ระดับการศึกษา x ประเภท ของอาชีพ (AB)	๖	๗.๕๕	๑.๒๕	๑.๐๐	p > .๐๕
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๒๑	๒๗๕.๕๒	๑.๒๕		

จากตารางที่ ๘๒ ก จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง ที่ต้องการศึกษาต่อทางด้านวิชาชีพ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟกเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาและที่เป็นประเภทของอาชีพ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๘๒ ข ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง ที่ต้องการศึกษาต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไป จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๒	๗.๘๒	๓.๙๑	๘.๘๒	p < .๐๑
ประเภทของอาชีพ (B)	๓	๑.๕๘	๐.๕๓	๐.๖๘	p > .๐๕
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๖	๘.๖๐	๑.๖๐	๒.๐๘	p > .๐๕
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๒๑	๑๖๘.๘๕	๐.๗๗		

จากตารางที่ ๘๒ ข ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟคเตอร์ ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่ต้องการศึกษาในชั้นที่สูงกว่าต่อไป พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เฉพาะในแฟคเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น (p < .๐๑) สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขาย รับราชการและทำงานรัฐวิสาหกิจ และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความต้องการด้านนี้ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๘๒ ก เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาระดับที่นักศึกษา
ศึกษากว่าถึงศึกษาอยู่ ที่ต้องการศึกษาต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไป ของนักศึกษา
ผู้ใหญ่หญิงที่ละคู่ ด้วยวิธีทดสอบของคันทัน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๓ ๒.๓๐	ระดับ ๔ ๒.๓๘	ระดับ ๕ ๒.๔๖
ระดับ ๓	๒.๓๐	-	๐.๐๘	๐.๕๖*
ระดับ ๔	๒.๓๘		-	๐.๘๗*
ระดับ ๕	๒.๔๖			-

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๘๒ ก ปรากฏว่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความคาดหวังหลัง
จากจบการศึกษาระดับที่กำลังศึกษาอยู่ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง ที่ต้องการศึกษาต่อในชั้นที่สูงกว่าต่อไป
ระหว่างระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๕ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษา
ผู้ใหญ่หญิงระดับ ๓ และระดับ ๔ ส่วนคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๓ และระดับ ๔
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๘๒ ง ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษา ระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง ที่ต้องการจะอยู่กับบ้าน นำความรู้ไปปรับปรุงชีวิตในบ้าน จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๒	๐.๓๕	๐.๑๘	๐.๒๐	P > .๐๕
ประเภทของอาชีพ (B)	๓	๒.๘๖	๐.๙๕	๑.๐๘	P > .๐๕
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๖	๔.๘๓	๐.๘๑	๐.๘๑	P > .๐๕
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๒๑	๑๙๕.๔๓	๐.๘๘		

จากตารางที่ ๘๒ ง จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่ต้องการอยู่บ้าน และนำความรู้ไปใช้ปรับปรุงชีวิตในบ้าน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟคเตอร์ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟคเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๘๒ จ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาที่ นักศึกษากำดังศึกษาอยู่ ของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง ที่ต้องการประกาศ นียบัตรเท่านั้น จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๒	๐.๘๒	๐.๔๑	๓.๑๕	$P < .๐๕$
ประเภทของอาชีพ (B)	๓	๐.๓๕	๐.๑๑๖	๑.๖๘	$P > .๐๕$
ระดับการศึกษา x ประเภท ของอาชีพ (AB)	๖	๑.๕๑	๐.๒๕๑	๒.๑๒	$P > .๐๕$
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๒๑	๓๒.๓๕	๐.๑๕		

จากตารางที่ ๘๒ จ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ แฟกเตอร์ ของคะแนน ความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง ที่ต้องการประกาศนียบัตร เท่านั้น พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเฉพาะในแฟกเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษาเท่านั้น ($P < .๐๕$) สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ก้าขาย รับราชการและทำงานรัฐวิสาหกิจ และยัง ไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความต้องการด้านนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาปฏิกริยา ร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ก็ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ ๘๒ ฉ. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาในระดับที่
 นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ที่ต้องการประกาศนียบัตรเท่านั้น ของนักศึกษา
 ผู้ใหญ่หญิงที่ละคู่ ด้วยวิธีทดสอบของกันคน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ๕	ระดับ ๔	ระดับ ๓
		๐.๐๐	๐.๐๔	๐.๑๓
ระดับ ๕	๐.๐๐	-	๐.๐๔	๐.๑๓*
ระดับ ๔	๐.๐๔		-	๐.๑๓*
ระดับ ๓	๐.๑๓			-

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๘๒ ฉ. ปรากฏว่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความ
 คาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง ที่ต้องการเพียงประกาศนียบัตรเท่านั้น ระหว่าง
 ระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๓ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่
 หญิงระดับ ๔ และระดับ ๕ ส่วนคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับ ๔ และระดับ ๕ แยกต่าง
 กันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญ

ตารางที่ ๘๒ ข ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบระดับการศึกษา ระดับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษามหาวิทยาลัย ที่ต้องการประกาศนียบัตร ไปเลื่อนชั้นเงินเดือน จำแนกตามระดับการศึกษา และประเภทของอาชีพ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระดับการศึกษา (A)	๒	๐.๒๒	๐.๑๑	๑.๑๖	$p > .๐๕$
ประเภทของอาชีพ (B)	๓	๓๒.๐๐	๑๐.๖๗	๑๑๐.๖๐	$p < .๐๑$
ระดับการศึกษา x ประเภทของอาชีพ (AB)	๖	๖.๘๒	๑.๑๓	๑๑.๑๑	$p < .๐๑$
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	๒๒๑	๒๑.๒๐	๐.๙๖		

จากตารางที่ ๘๒ ข จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย ที่ต้องการประกาศนียบัตร ไปเลื่อนชั้นเงินเดือน ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ในแฟคเตอร์ที่เป็นระดับการศึกษา แต่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแฟคเตอร์ที่เป็นประเภทของอาชีพ และในปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพ ($p < .๐๑$)

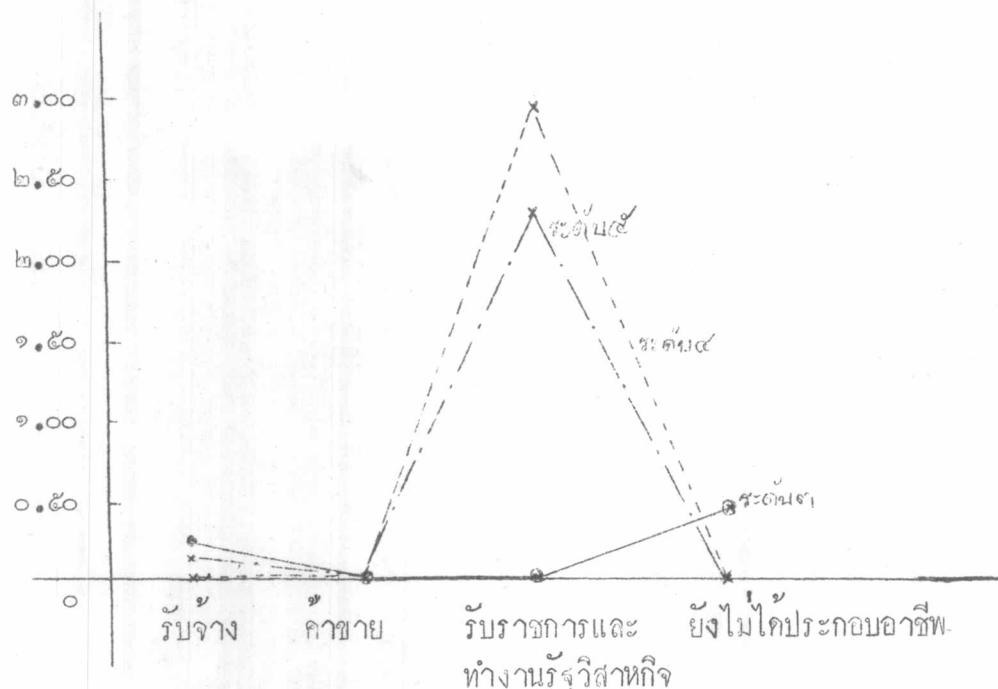
ตารางที่ ๘๒ ข เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษา าระกับที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ที่ต้องการประกาศนียบัตร เพื่อนำไปเลื่อนขั้นเงินเดือน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ละคู่ ด้วยวิธีทดสอบของกันคน จำแนกตามประเภทของอาชีพ

ประเภทของอาชีพ	ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ				
	คะแนนเฉลี่ย	รับจ้าง	ค้าขาย	รับราชการและทำงานรัฐวิสาหกิจ	
	๐.๐๐	๐.๐๗	๐.๑๕	๒.๑๑	
ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ	๐.๐๐	-	๐.๑๕	๒.๑๑ *	
รับจ้าง	๐.๐๗	-	๐.๐๘	๒.๐๘ *	
ค้าขาย	๐.๑๕		-	๑.๘๖ *	
รับราชการและทำงานรัฐวิสาหกิจ	๒.๑๑			-	

* $p < .05$

จากตารางที่ ๘๒ ข ปรากฏว่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนด้านความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย ที่ต้องการประกาศนียบัตร เพื่อนำไปเลื่อนขั้นเงินเดือน ระหว่างประเภทของอาชีพ คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่รับราชการและทำงานรัฐวิสาหกิจ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขาย และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญ

แผนภาพที่ ๒ กราฟแสดงปฏิกริยารวมระหว่างระดับการศึกษาและประเภทของอาชีพของคะแนนเฉลี่ยค่าความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาในระดับที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่ ของนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่สองที่ตอบการประกาศนียบัตร ไปเลื่อนชั้นเงินเคื่อน

จากแผนภาพที่ ๒ ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่สองที่ประกอบอาชีพรับจ้างระดับ ๓ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่สองระดับ ๕ และระดับ ๔ คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่สองที่ประกอบอาชีพค้าขายระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ มีค่าเท่ากัน สำหรับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่สองที่รับราชการและทำงานรัฐวิสาหกิจระดับ ๔ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่สองระดับ ๕ และระดับ ๓ และคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่สองที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพระดับ ๓ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่สองระดับ ๔ และระดับ ๕ ซึ่งแสดงว่ามีปฏิกริยารวมระหว่างระดับการศึกษา กับประเภทอาชีพที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่สองที่ตอบระดับการศึกษาที่แตกต่างกันอย่างไม่ มีนัยสำคัญ ผู้วิจัยจึงไม่ทดสอบพหุคูณของคั่นคั่น แต่สำหรับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษามัธยมศึกษา ที่ประกอบอาชีพต่างกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ จึงทำการทดสอบพหุคูณของคั่นคั่น ดัง เสนอผลในตารางที่ ๘๒ ข